

ผลของการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)
ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ปริญญานิพนธ์
ของ
อาทิตย์ ศรีจันทร์ดร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
สิงหาคม 2560

ผลของการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)
ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ปริญญานิพนธ์
ของ
อาทิตย์ ศรีจันทร์ดร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้

สิงหาคม 2560

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลของการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)
ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
สิงหาคม 2560

อาทิตย์ ศรีจันทร์ดร. (2560). ผลของการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (วิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.คณะกรรมการควบคุม: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัญชลี จันทน์เสมอ, รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย

จุดมุ่งหมายของการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 52 คนของโรงเรียนวชิราลัย จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) มาจำนวน 2 ห้อง แล้วจับฉลากเพื่อกำหนดในการวิจัย ได้แก่ กลุ่มทดลอง 1 ห้อง จำนวน 24 คน ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และกลุ่มควบคุม 1 ห้อง จำนวน 27 คนที่ได้รับการสอนแบบเดิมแต่ละกลุ่มใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 22 คาบคาบละ 50 นาที โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน แล้วดำเนินการทดลองตามวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดและแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ แล้ววิเคราะห์โดยใช้ t-test for Independent Samples และ t-test for Dependent Samples

ผลการทดลองพบว่า 1)นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการฟัง-พูดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีความสามารถสูงกว่ากลุ่มควบคุม 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มีความสามารถในการฟัง-พูดหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 5)นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิมมีความสามารถในการฟัง-พูด ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ 6) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิมมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

EFFECTS OF THE INSTRUCTION BASED ON CONTENT AND LANGUAGE
INTEGRATED LEARNING (CLIL) APPROACH TO MATTAYOM 2 STUDENTS' LISTENING
AND SPEAKING PERFORMANCE AND INTEREST OF LEARNING ENGLISH.

AN ABSTRACT
BY
ARTHIT SRICHANDORN

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education degree in Educational Science and Learning Management
at Srinakharinwirot University

August 2017

Arthit Srichandorn. (2017). *Effects of the Instruction Based on Content and Language*

Integrated Learning (CLIL) Approach to Mattayom 2 students' Listening and Speaking Performance and Interest of Learning English. M. Ed. (Educational Science and Learning Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Dr. Anchalee Jansem, Assoc. Prof. Dr. Saowalak Rattanaovich

The purpose of this research was to compare the English listening and speaking performance of Mattayom Suksa two students and their interest of learning English through the instruction based on Content and Language Integrated Learning approach (CLIL) and the traditional teaching method.

The subjects of this research were randomly selected from fifty-two Matayom Suksa two students, during the second semester of the 2017 academic year, at Vachiralai School, in the Chiang Mai province. The Cluster Random sampling technique was used un this research. They were assigned into two groups, the experimental group with twenty-four students were taught by instruction based on Content and Language Integrated Learning Approach; while the control had twenty-seven students were traditional teaching methods. Each group was had twenty seen taught with the same contents for twenty-two fifty-minute periods. The Randomized Control Group Pretest-Posttest design was used in this study.

The instruments used in this research were lesson plans based on Content and Language Integrated Learning Approach (CLIL) and the Traditional Teaching Method, English Listening-Speaking Interview Test and the Interest in learning English Questionnaires. The data were statistically analyzed by a t-test for independent samples and a t-test for dependent samples.

The findings of this research were as follows: (1) There was a significant difference in the English listening and speaking performance, between the experimental and control groups at the level of the 0.5 level. (2) There was a significant difference in interest of learning English, between the experimental and control groups at the .05 level. (3) There was a significant difference in the English-speaking performance of the experimental group at .05 level between the pre- and post-experimental stages. (4) There were significant differences between the of learning English of the experimental group at a level of .05 level between the pre and post experimental stages. (5) There was no significant difference in English-speaking performance of the control group between pre and post experimental stages. (6) There were significant differences in interest in learning English in the control group at a level of .05 between the pre and post experimental stages.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ผลของการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ของ

อาทิตย์ ศรีจันทร์ตร

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

วันที่เดือน.....พ.ศ. 2560

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัญชลี จันทน์เสมอ)

(รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์)

.....กรรมการ

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัญชลี จันทน์เสมอ)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.วันเพ็ญ ประทุมทอง)

ประกาศคุณูปการ

งานปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีเนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างสูงจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัญชลี จันทน์เสมอ และ รองศาสตราจารย์ เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยที่กรุณาให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วย ความเอาใจใส่อย่างดียิ่งผู้วิจัยตระหนักถึงความตั้งใจจริงและความทุ่มเทของอาจารย์ ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณอย่างสูง รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์ และ อาจารย์ ดร. วันเพ็ญ ประทุมทอง ที่กรุณาเป็นประธานและกรรมการสอบปากเปล่า ให้คำปรึกษาและคำแนะนำในการศึกษาค้นคว้าตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบรูณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สาคร เรือนไกล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริกาญจน์ จันทร์เรือง อาจารย์ชนิดสิริ ศุภพิมล อาจารย์อารี เลิศจรยารักษ์ และ อาจารย์ศุภัตรา พิศพันธ์ ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัยเป็นอย่างมาก

ขอพระขอบคุณโรงเรียนวชิราลัย เชียงใหม่ ผู้บริหาร ผู้อำนวยการ และคณะครู ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจและอำนวยความสะดวกระหว่างการดำเนินการ และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลวิจัยเป็นอย่างดี

ขอโน้มรำลึกพระคุณของ คุณสุภัทร ศรีจันทร์ตร ผู้เป็นมารดาและครอบครัว ขอขอบคุณเพื่อนฝูงและกัลยาณมิตรจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่คอยให้กำลังใจและพยายามผลักดันให้ผู้วิจัยทำวิจัยจนสำเร็จ และหวังว่าปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษาและสามารถต่อยอดพัฒนาให้กับการศึกษาไทยและเด็กไทย

อาทิตย์ ศรีจันทร์ตร

สารบัญ

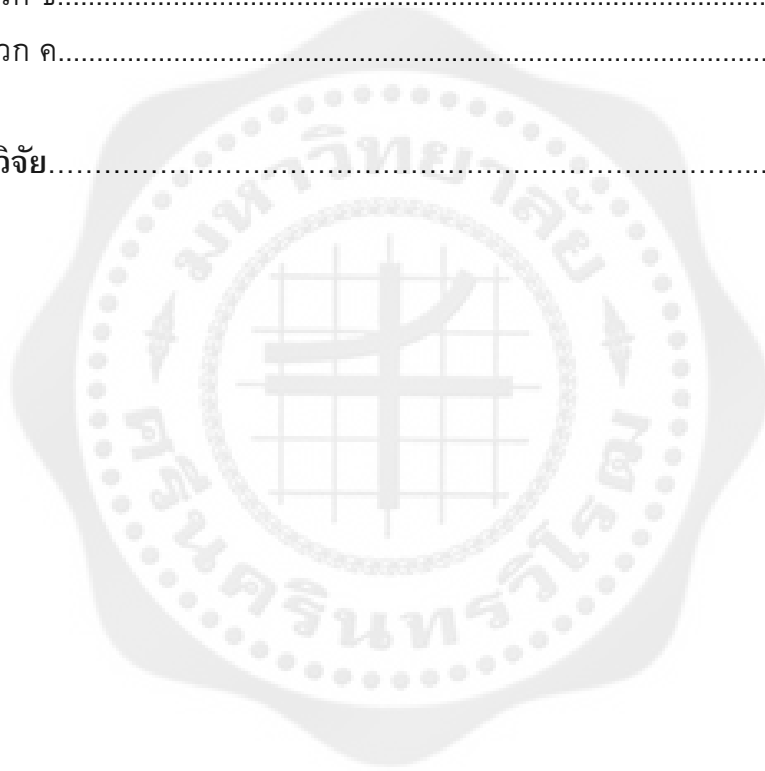
บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
สมมุติฐานในการวิจัย.....	8
 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	 10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูด.....	10
การพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร.....	10
กิจกรรมเพื่อการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร.....	12
ความสามารถในการฟัง.....	15
การพัฒนาความสามารถในการฟัง.....	16
การวัดประเมินผลความสามารถในการฟัง.....	18
ความสามารถในการพูด.....	19
กิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถในการพูด.....	21
การประเมินความสามารถในการพูด.....	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านความสามารถในการฟัง-พูด.....	21
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาวิชาและภาษา (CLIL).....	24
ที่มาและความหมายของแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาวิชาและภาษา (CLIL).....	24
กรอบแนวคิด 4 Cs ของแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL).....	27
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL).....	29
แนวคิดหลักในการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL).....	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทฤษฎีบูรณาการและเนื้อหา (CLIL).....	33
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบเดิม.....	37
ความหมายและแนวคิดของการสอนแบบเดิม.....	37
ขั้นตอนการสอนแบบเดิม.....	37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ.....	39
ความหมายของความสนใจ.....	39
ชนิดของความสนใจ.....	40
สาเหตุเกิดความสนใจ.....	41
การสร้างความสนใจ.....	43
การวัดความสนใจ.....	44
งานวิจัยเกี่ยวข้องกับความสนใจ.....	45
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	50
การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง.....	50
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	51
การสร้างและตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	51
แบบแผนการทดลอง.....	57
วิธีดำเนินการและการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58
การจัดการกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	70
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	70
สมมติฐานการวิจัย.....	70
วิธีการดำเนินการวิจัย.....	71
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
สรุปผลการวิจัย.....	72
อภิปรายผล.....	73
ข้อเสนอแนะ.....	78

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	80
ภาคผนวก.....	85
ภาคผนวก ก.....	86
ภาคผนวก ข.....	104
ภาคผนวก ค.....	123
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	126

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 เกณฑ์การให้คะแนนวัดความสามารถการฟัง-พูด ของ FSI.....	21
2 ตัวอย่างตารางสำหรับการให้ระดับคะแนน (FSI).....	55
3 ตารางแปลงค่าระดับคะแนนเป็นระดับของการสอบ (FSI).....	57
4 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนสำหรับความสามารถในการฟัง-พูด.....	64
5 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนที่ได้รับการสอนตาม แนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับการสอนแบบเดิม.....	65
6 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการ สอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับการสอน แบบเดิม.....	66
7 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ก่อนและหลัง.....	67
8 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ก่อนและหลังการทดลอง.....	68
9 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิมก่อนและหลัง.....	69
10 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ก่อนและหลังการทดลอง.....	69
11 การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถฟัง-พูด.....	87
12 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) (Corrected Item-Total Correlation) และค่าความ เชื่อมั่นของแบบวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ.....	89
13 ผลคะแนนความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่ม ควบคุม.....	91
14 ผลคะแนนวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่ม ควบคุม.....	93
15 ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) เกณฑ์ตรวจให้คะแนนสำหรับ แบบทดสอบความสามารถในการฟัง-พูด.....	98

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
16 ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) แบบทดสอบวัดความสนใจต่อการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	102

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดการทดลอง.....	8
2 กรอบแนวคิด 4Cs การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)....	27
3 ลำดับการสอนแบบเดิม.....	38

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยได้เตรียมความพร้อมให้ประชาชนมุ่งสู่ประชาคมอาเซียน (AC : ASEAN COMMUNITY) ในปีพุทธศักราช 2558 โดยจะมีการรวมตัวครั้งสำคัญของกลุ่มสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และที่สำคัญภาษาอังกฤษจะเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารไม่เพียงแต่ในกลุ่มสมาชิกอาเซียนเท่านั้น หากแต่เป็นภาษาที่ใช้กับประชาคมทั่วโลก รวมทั้งการพัฒนาความรู้ ความสามารถด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทย นับเป็นประโยชน์นอกเหนือจากช่วยให้การพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของประเทศและทำให้ก้าวทันกระแสโลก ยังให้ประโยชน์ในความเจริญก้าวหน้าของแต่ละบุคคล ครีวเรือน และชุมชนอีกด้วย นอกจากนั้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษยังทำให้เข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ เข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี และส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552: 1) ดังนั้น การสื่อสารภาษาอังกฤษมีความสำคัญไม่ว่าด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนไทยและพัฒนาเศรษฐกิจ

เพราะฉะนั้น การพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยนั้นจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมและพัฒนาความเข้าใจ การสื่อความหมายในบริบทที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาความรู้ต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ครูต้องจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสาระวิชาต่างๆ โดยนำภาษาอังกฤษไปบูรณาการกับสาระวิชาอื่นๆ ซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักสูตรสาระแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ว่าการจัดการเรียนการสอน ในวิชาภาษาอังกฤษต้องประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552: 2-3)

สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน และเขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

สาระที่ 2: ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือน ความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

สาระที่ 3: ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศ เชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4: ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

สถานการณ์ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่า ทุกหน่วยงานทางการศึกษา มุ่งเน้นเร่งพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของคนไทยไปสู่อาเซียน อย่างไรก็ตาม การพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษยังคงพัฒนาไปด้วยความยากลำบาก ซึ่งข้อมูลจากการสำรวจของสถาบัน EF (Education First) ประจำปี 2556 โดยทำการสำรวจการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทย แล้วเปิดเผยว่า ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 55 จาก 60 ประเทศที่มีความสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ประเทศไทยจึงถูกจัดอันดับอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีความสามารถระดับต่ำมาก (Very Low Proficiency) และอยู่ในระดับท้ายในกลุ่มของสมาชิกอาเซียน ซึ่งมาเลเซียอยู่ในอันดับที่ 1 ของกลุ่มประเทศนี้ (The NATION. 2013: ออนไลน์) นอกจากนี้ ผลจากการวัดประเมินผลระดับชาติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ONET) ซึ่งเป็นระดับชั้นสูงสุด ตั้งแต่ปีการศึกษา พ.ศ. 2551 ถึง พ.ศ. 2556 ยังพบว่า มาตรฐานคุณภาพการศึกษาไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ วิชาหลักได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ มีคะแนนต่ำกว่าร้อยละห้าสิบ และโดยเฉพาะในวิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยในระดับต่ำมากที่สุดของทุกวิชา ซึ่งนักเรียนควรได้รับการพัฒนาทางด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร (เอ็ดดูโซน. 2556: ออนไลน์)

จากผลสำรวจและผลการวัดประเมินระดับชาติ สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถด้านภาษา และการสื่อสารของคนไทยยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพึงพอใจ โดยเฉพาะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งนักเรียนส่วนมากเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นระยะเวลามากกว่าสิบปี แต่ยังไม่สามารถรับและถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาอังกฤษได้ นักเรียนมักจะเกิดอาการเขินอายและกังวลเวลาใช้ภาษาอังกฤษอยู่ตลอดเวลา สืบเนื่องมาจากสาเหตุบทบาทของครูในการจัดการเรียนรู้ที่ไม่เอื้ออำนวยให้เกิดการฝึกภาษาและบรรยากาศการเรียนรู้ที่เคร่งเครียด สอดคล้องกับ วรรณญา โอภาสี (2554: 2) กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมักจะมุ่งเน้นแต่ในด้านผลการเรียน ขาดแนวทางการส่งเสริมด้านทักษะการสื่อสารอย่างธรรมชาติ ได้แต่มุ่งเน้นแต่ความถูกต้องในรูปแบบของภาษา เช่นครูจะให้นักเรียนฟังเทปหรือคลิปลเสียงหลายรอบ เพื่อให้ได้คำตอบที่ถูกต้องเท่านั้น และการฝึกทักษะการพูดเป็นแบบท่องจำรูปแบบทางภาษาและคำศัพท์ ดังนั้นนักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาที่เรียนในห้องเรียนไปประยุกต์ในสถานการณ์จริงได้ ไชยยันต์ โตเทศ (2551: 3) กล่าวเสริมว่า ครูขาดทักษะในการสอนและภาษาในการส่งเสริมให้มีกิจกรรมทั้งการฟังและพูดในชั้นเรียน ซึ่งครูมักจะจริงจังและเคร่งครัดกับนักเรียนมากเกินไป ทำให้บรรยากาศไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ และครูมักใช้ภาษาไทยในชั้นเรียนเพื่ออธิบายหรือบรรยายอยู่มาก จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถฝึกทักษะด้านภาษาอังกฤษได้

จากสภาพปัญหาดังกล่าว หากนักเรียนได้รับการฝึกปฏิบัติในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร อยู่สม่ำเสมอ ครูใช้ภาษาต่างประเทศในชั้นเรียนในการดำเนินการสอน จะส่งผลให้นักเรียนเกิด ความคุ้นเคยในการใช้ภาษาต่างประเทศมากขึ้น ดังนั้นการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนา ความสามารถทางการพูดและภาษาควรมีลักษณะที่ให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยและปฏิบัติกิจกรรม ภาษาที่นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ การเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณา การเนื้อหาและภาษา (Content and Language Integrated Learning) เป็นแนวคิดที่จะช่วยพัฒนา ให้นักเรียนเกิดความสามารถทางด้านภาษาดีขึ้น

แนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและวิชา หรือ Content and Language Integrated Learning (CLIL) เป็นแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่สนับสนุนให้ครูใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อกลางใน การดำเนินการเรียนการสอน ซึ่งครูสามารถนำเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสาระอื่น และการเรียนภาษาเข้า ด้วยกัน ดังนั้นจึงส่งผลให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นธรรมชาติ และ ส่งเสริมให้ครูและนักเรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียน สามารถถ่ายทอดความคิดในรูปแบบของภาษา จาก การนำเนื้อหาจากสาระวิชาอื่น มาประยุกต์ใช้ ใน ชีวิตประจำวันเพื่อเกิดการบรรลุเป้าหมายของการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารได้ (Coyle, Hood; & Marsh. 2010: 1)

ทั้งนี้ในประเทศไทยเริ่มมีงานวิจัยจากการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการ เนื้อหาและภาษา (CLIL) เพื่อการพัฒนาความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษ จากการศึกษางานวิจัย ของ รุ่งระวี สมะวรรณะ (2553: 120) พบว่า ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษา (HEC Model) โดยดำเนิน ตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาภาษา (CLIL) และ ลัดดา หวังภษิต (2556: 130-145) ได้ พัฒนารูปแบบการเรียนรู้อังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ภาษาสำหรับนักเรียน ประถมต้นในโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามแนวทฤษฎีบูรณาการ เนื้อหาและภาษา (CLIL) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในด้านภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนเพิ่มขึ้น และ วิภาวี เพ็งเนตร (Pengnate. 2012: 11-13) ทำการวิจัยกับกลุ่มนักเรียนอาชีวะสายบริหารธุรกิจ ซึ่ง นักเรียนสามารถพัฒนาด้านความสามารถภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นตลอดจนด้านเจตคติในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษสูงขึ้น หลังจากได้รับการสอนโดยใช้โครงงานซึ่งมารวมใช้กับการสอนตามแนวทฤษฎี บูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) อีกด้วย

อีกประการ ความสนใจในการเรียน เป็นปัจจัยที่สำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่ง ริเวอร์ส (อัจฉรา วงศ์โสธร.2538: 40; อ้างอิงจาก Rivers.1987: VII) กล่าวว่า การสื่อสารเกิดขึ้น จากการปฏิสัมพันธ์ด้วยความสนใจและความตั้งใจของผู้สื่อสาร ซึ่งการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสาร ภาษาต่างประเทศจะต้องมีตั้งแต่เริ่ม ไม่ว่าจะเป็นการใช้ทักษะส่งสารหรือทักษะรับสารก็ตาม ถ้าผู้ สื่อสารไม่มีความสนใจและตั้งใจแล้วการสื่อสารจะเกิดขึ้นไม่ได้ จากการศึกษางานวิจัย (สุทธิชา เพชรวิระ. 2550: 115; ภัทรวิทย์ ยวนชื่น. 2553: 121; ปณิดา มัณยานนท์. 2555: 55) พบว่า ความ

สนใจในการเรียนนั้นมีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง การจัดกิจกรรมด้านภาษาที่กระตุ้นนักเรียนเกิดความรู้สึกสนใจในการทำกิจกรรมด้วยความกระตือรือร้นและให้นักเรียนเป็นผู้ลงมือทำด้วยตนเอง และความร่วมมือระหว่างครูและนักเรียนสามารถสร้างความสนใจให้กับนักเรียนสนใจในบทเรียน เมื่อนักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียนจึงสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและศักยภาพด้านภาษาสูงขึ้น

จากความสำคัญและภูมิหลังที่นำเสนอมา ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่จะส่งผลให้นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในด้านการฟัง-พูดภาษา และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะเปรียบเทียบความสามารถในด้านการฟัง-พูดภาษา และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และการสอนแบบเดิมเพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการเรียนการสอนในกลุ่มวิชาสาระภาษาต่างประเทศเพื่อพัฒนาความสามารถด้านภาษาของนักเรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าของการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เฉพาะดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับการสอนแบบเดิม
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับการสอนแบบเดิม
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ก่อนและหลังการทดลอง
4. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ก่อนและหลังการทดลอง

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบผลการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่มีต่อความสามารถการฟัง-พูดและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาการสอนที่สามารถช่วยพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวชิราลัย สังกัดงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่การศึกษาที่ 4 อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 91 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวชิราลัย สังกัดงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่การศึกษาที่ 4 อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) มาเป็นจำนวน 2 ห้องเรียนจำนวน 52 คน แล้วจับฉลากแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม

ระยะเวลาในการดำเนินวิจัย

ผู้วิจัยทำการทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โดยใช้เวลา 4 คาบต่อสัปดาห์ เป็นเวลา 4 สัปดาห์พร้อมกับทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนรวมทั้งหมด 22 คาบเรียน

ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นเนื้อหาที่พัฒนาขึ้นให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยเนื้อหาในบทเรียนต้องสามารถบูรณาการเข้ากับหาสาระการเรียนรู้อื่นได้จึงกำหนดหัวข้อดังต่อไปนี้

1. Healthy Food
2. Pollutions Around Us
3. Endangered Animals

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการสอน แบ่งเป็น
 - 1.1 การสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)
 - 1.2 การสอนแบบเดิม
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ความสามารถในการฟัง-พูด
 - 2.2 ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **แนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)** หมายถึง การจัดการเรียนรู้โดยการบูรณาการเนื้อหาและภาษาซึ่งเป็นแนวคิดการศึกษาที่มีกระบวนการใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อ โดยใช้แนวคิดสองแนวทางในการสำหรับการจัดการเรียนรู้ (A Dual-Focused Form of instruction) โดยมุ่งเน้นทั้งเนื้อหาวิชาและภาษา (Marsh, Malijers; & Hartiala. 2001 อ้างอิงจาก Coyle, Hood; & Marsh. 2010:3) โดยมีกรอบแนวคิด 4Cs ของแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) (Coyle, Hood & Marsh. 2010:41)

1.1 เนื้อหาสาระ (Content) หมายถึง เนื้อหาสาระ (Content Matters) ที่จะนำมาในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนไม่ใช่เป็นเพียงแค่นักเรียนจะได้รับความรู้และทักษะจากเนื้อหาที่เรียนเท่านั้น แต่นักเรียนจะสร้างความรู้ความเข้าใจได้ด้วยตนเองและพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในแบบของตนเอง ซึ่งเนื้อหาที่ครูนำมาเรียนจะต้องเกี่ยวข้องกับความรู้และการกระบวนการคิดเพื่อให้ นักเรียนเข้าใจและตีความของเนื้อหาซึ่งต้องเป็นการวิเคราะห์

1.2 ทักษะการคิด (Cognition) หมายถึง กระบวนการเรียนรู้และทักษะคิด (Learning and Thinking Process) ที่จะนำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ ซึ่งนักเรียนจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ทางด้านภาษาจากภาษาที่สองมาสู่ภาษาในรูปแบบของตัวเอง

1.3 การสื่อสารด้านภาษา (Communication) หมายถึง การเรียนรู้และการใช้ ภาษา (Language Learning and Using) ซึ่งเกี่ยวข้องกับบริบทและสิ่งแวดล้อมของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับภาษา และบริบททางวัฒนธรรมในสังคมนั้น การปฏิสัมพันธ์ระหว่างการใช้ ภาษาต่างประเทศในบริบทนั้นถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ที่ส่งเสริมต่อประสิทธิภาพการ เรียนรู้ของนักเรียนและทักษะการใช้ภาษาของนักเรียน

1.4 วัฒนธรรม (Culture) หมายถึง ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจใน วัฒนธรรมที่หลากหลายและกับผู้อื่น (Developing intercultural understanding and Global Citizenship) ซึ่งเป็นปัจจัยหลักในการส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ความหลากหลายของวัฒนธรรม และภาษา

2. **การสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)** หมายถึง การสอนตาม ขั้นตอนการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาจากกรอบแนวคิด 4Cs ของแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหา และภาษา (CLIL) ซึ่งมีขั้นตอนอยู่ 4 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Content) เพื่อให้นักเรียนสร้างความรู้เพื่อเข้าใจเนื้อหา (Content) ของบทเรียน โดยครูตรวจสอบความรู้ของนักเรียนจากการตอบคำถามจากสื่อ เรื่องราว หรือจากสื่อการเรียนรู้ที่ครูนำเสนอ เช่น รูปภาพ คลิปเสียง และ วิดีโอ เกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียน เพื่อแสดงถึงความเข้าใจและความรู้เดิมของนักเรียน

2.2 ขั้นกระตุ้นความรู้ (Cognition) เพื่อให้นักเรียนใช้ทักษะการคิด (Cognition) เพื่อให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อนำมาแสดงความสามารถในการใช้ภาษาในรูปแบบของ

นักเรียนเอง โดยครูให้นักเรียนคาดเดาเหตุการณ์ในเรื่องที่กำลังจะอ่าน และ นักเรียนช่วยกันเขียนสรุปประเด็นและใจความสำคัญลงในแผนภาพพร้อมนำเสนอหน้าชั้นเรียน

2.3 ขั้นปฏิสัมพันธ์ (Communication) เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมทางภาษาในการสื่อสาร (Communication) ที่เน้นการปฏิสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนและทักษะการใช้ภาษาของนักเรียนซึ่งครูจะแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ ให้นักเรียนเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างตนเองกับเพื่อนแล้วแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน

2.4. ขั้นนำไปใช้ (Culture) เพื่อเน้นให้นักเรียนสามารถนำทักษะการเรียนรู้และภาษาไปใช้ในบริบทและสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียนได้ (Cultural) ซึ่งครูสามารถดำเนินการโดยกำหนดสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียนแล้วให้นักเรียนวางแผน แก้ไขปัญหา หรือประยุกต์ความคิดออกมาเป็นผลงานและนักเรียนสามารถนำเสนอหน้าชั้นเรียน เช่น ร่วมกันเขียนบทสนทนาแล้วสามารถแสดงละครหน้าห้องได้

3. การสอนแบบเดิม หมายถึง การสอนภาษาอังกฤษซึ่งโรงเรียนทั่วไปใช้สอนในโรงเรียนตามแนวการสอนแบบไวยากรณ์และแปล โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขั้นสร้างความสนใจ เพื่อนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียนโดยการสนทนาเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆ โดยครูจะนำรูปภาพแล้วตรวจสอบนักเรียนด้วยการถามจากสิ่งที่นักเรียนเห็น

3.2 ขั้นสอนคำศัพท์ เพื่อให้ผู้เรียนได้คำศัพท์ใหม่จากบทเรียนโดยครูบอกคำแปลเป็นภาษาไทย และสอนในลักษณะเป็นรายการคำศัพท์โดด

3.3 ขั้นสอนอ่านบทความ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้โครงสร้างของไวยากรณ์และประโยคแล้วแปลเป็นภาษาไทย ตอบคำถามและวิเคราะห์กฎไวยากรณ์

3.4 ขั้นสอนฟังพูด เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ครูให้ฟังและอ่านประโยคสนทนาที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน แล้วให้นักเรียนจับคู่และแต่งบทสนทนาพร้อมทั้งนำเสนอหน้าชั้นเรียน

3.5 ขั้นประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสนทวนความรู้โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมและท่องคำศัพท์

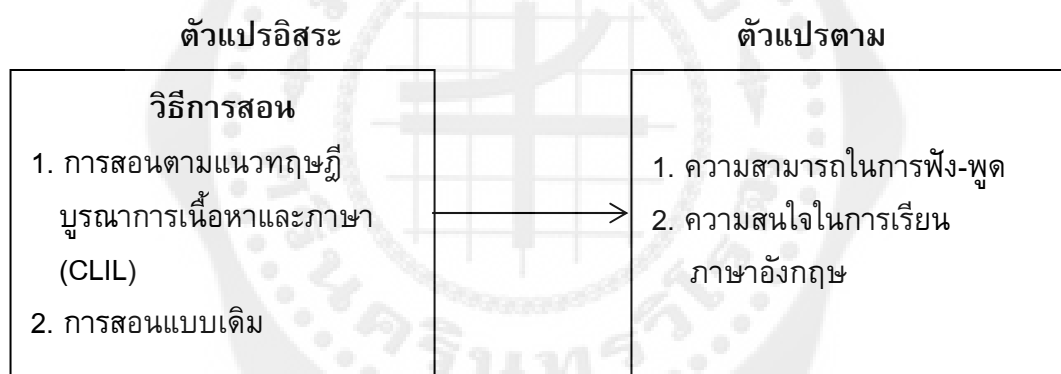
4. ความสามารถในการฟัง-พูด หมายถึง ความสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง พูดได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ สามารถโต้ตอบ ด้วยภาษาท่าทางและคำพูดเป็นภาษาอังกฤษได้และ ตอบคำถาม ให้ข้อมูลเพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้ตามความต้องการ ซึ่งสามารถวัดได้จากการแบบประเมินการสัมภาษณ์โดยถามจากรูปภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง การแสดงออกถึงความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน การมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนอย่างกระตือรือร้น มีความเพียรพยายามที่จะใช้ภาษาสื่อสารและการมีปฏิสัมพันธ์ตลอดจนประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 25 ข้อ

ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้วมีลักษณะแบบประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ผู้วิจัยจากการศึกษาแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ซึ่งการจัดการเรียนรู้โดยการบูรณาการเนื้อหาและภาษาที่มีกระบวนการใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อ โดยมุ่งเน้นทั้งเนื้อหาวิชาและภาษา โดยมีกรอบแนวคิด 4Cs ของแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) (Coyle, Hood; & Marsh. 2010: 41) ต้องประกอบด้วย เนื้อหาสาระ (Content), ทักษะการคิด (Cognition), การสื่อสารด้านภาษา (Communication), และวัฒนธรรม (Culture) โดยนำแนวคิดมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ นอกจากนี้แนวทฤษฎีนี้จะทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้นโดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานของการวิจัย

จากกรอบแนวคิดการวิจัยข้างต้น สามารถนำไปตั้งสมมุติฐานดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับการสอนแบบเดิมแตกต่างกัน
2. ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับการสอนแบบเดิมแตกต่างกัน
3. ความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

4. ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
5. ความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิม หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
6. ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิม หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง ผลของการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวคิดและใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการฟัง-พูด
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาวิชาและภาษา (CLIL)
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบเดิม
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
5. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยเกี่ยวกับความสามารถฟัง-พูด
 - 5.2 งานวิจัยเกี่ยวกับแนวทฤษฎีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา
 - 5.3 งานวิจัยเกี่ยวกับความสนใจ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการฟัง-พูด

1.1 การพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร

การสื่อสารภาษานั้น เป็นการแสดงความคิด ความรู้สึกและความรู้ เพื่อเป็นข้อมูลในการแลกเปลี่ยนกับบุคคลอื่น ในสังคมอย่างมีจุดหมาย อาจจะเป็นภาษาพูด ภาษาเขียน หรือภาษาท่าทางก็ได้ การจัดการเรียนรู้เพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาภาษาได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาและอธิบายไว้ว่า

บราวน์ (Brown.1987: 213) กล่าวว่าในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น จะไม่เน้นการนำเสนอหรืออธิบายเกี่ยวกับการใช้กฎเกณฑ์เท่านั้น แต่จะพิจารณารวมถึงการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายจริง มีความคล่องแคล่วในการสื่อความ นักเรียนจะต้องสื่อสารจากสถานการณ์ที่ไม่รู้ข้อมูลมาก่อนภายใต้การแนะนำของครู

ออกซ์ฟอร์ด (Oxford.1990: 7) กล่าวว่าความสามารถในการสื่อสารเป็นความสามารถในการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยใช้ภาษาพูดหรือภาษาเขียน ซึ่งการสื่อสารมีองค์ประกอบอยู่ 4 ประการ คือ

1. ความสามารถด้านไวยากรณ์ หรือความถูกต้อง (Grammatical Competence or Accuracy) เป็นความสามารถของผู้ใช้ภาษาในการสื่อสาร เช่น คำศัพท์ ไวยากรณ์ การออกเสียง เป็นต้น

2. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) เป็นความสามารถในการใช้และเข้าใจภาษาในบริบทของสังคมต่างๆ เช่น การชักชวน การขอโทษ เป็นต้น

3. ความสามารถด้านสัมพันธข้อความ (Discourse Competence) ความสามารถในการรวมความคิด โดยใช้ไวยากรณ์ และการเชื่อมโยงความหมายของภาษาให้เข้ากันได้อย่างถูกต้อง

4. ความสามารถด้านการใช้กลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) เป็นความสามารถในการใช้กลวิธีสื่อสาร เช่น ท่าทาง หรือพูดตงๆ เกี่ยวกับคำศัพท์ที่ไม่รู้เพื่อแก้ไขข้อจำกัดความรู้เรื่องภาษา

ลิตเติลวูด (Littlewood. 1983: 45-49) ได้นำเสนอขั้นตอนที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่สอดคล้องกันไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language) ในขั้นตอนนี้ครูเป็นผู้ให้ข้อมูลทางภาษาแก่นักเรียน ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้และเป็นการฝึกใช้ภาษาในลำดับต่อไป จนกระทั่งนักเรียนสามารถใช้ภาษาได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในการนำเสนอเนื้อหาจะเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการออกเสียง ความหมาย คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ ในการดำเนินขั้นตอนนี้ครูอาจทำกิจกรรมดังต่อไปนี้

1.1 ครูเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่นักเรียน โดยอาจใช้ภาพ การเล่าเรื่องให้ฟังหรืออ่าน ซึ่งอาจจะเป็นเรื่องราวแต่ไม่ควรเป็นประโยคเดียว ในด้านของเนื้อหานอกจากจะมีคำศัพท์หรือรูปแบบของภาษาที่ต้องการนำเสนอแล้ว ก็ควรจะมีคำศัพท์หรือรูปแบบภาษาที่นักเรียนได้เรียนรู้มาแล้ว เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจเรื่องราวที่ฟังหรืออ่านได้

1.2 กระตุ้นการเรียนรู้ (Elicitation) โดยตรวจสอบดูว่านักเรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังหรืออ่านมากเพียงใด เช่นถามคำถามให้ตอบหรือกระตุ้นให้นักเรียนพูด ถ้านักเรียนสามารถตอบได้หรือสามารถใช้ภาษาได้ก็ไม่จำเป็นต้องเสียเวลาในการนำเสนอเนื้อหามากนัก ทั้งนี้เพราะนักเรียนอาจเคยเรียนรู้เนื้อหาดังกล่าวมาแล้ว แต่ถ้านักเรียนตอบได้บ้างหรือไม่ได้เลย ครูต้องตระหนักว่าจำเป็นต้องสอนจนให้นักเรียนเข้าใจ และในการสอนครูต้องอธิบายและให้นักเรียนเห็นเนื้อหาทางภาษานั้นมีรูปแบบ วิธีการใช้และมีความหมายอย่างไร และถ้าจำเป็นอาจใช้ภาษาแม่ในการอธิบายได้

2. ขั้นการฝึก (Practice) เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ในลักษณะของการฝึกแบบควบคุมหรือชี้แนะ (Controlled Practice) โดยมีครูเป็นผู้นำในการฝึก โดยทั่วไปการฝึกในขั้นนี้จะมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก อีกประการหนึ่ง กิจกรรมต้องทำให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการเรียนรู้ด้วยเช่นกัน การฝึกแบบควบคุมนี้ในขั้นเริ่มมักใช้วิธีแบบกลไก (Mechanical Drill) หรือ

บางครั้งเรียกว่า การฝึกอยู่บ่อยครั้งตามตัวอย่างจนนักเรียนมีความเข้าใจและสามารถจดจำรูปแบบของภาษานั้นได้ แต่ยังไม่เน้นด้านความหมาย

3. ขั้นการฝึกภาษาอย่างอิสระ (Free Practice/Production) เป็นการเชื่อมโยงภาษาการเรียนรู้อาษาเข้าด้วยกัน นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอิสระไม่ว่าในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน โดยทั่วไปครูสามารถใช้ภาษาได้อย่างอิสระ ครูทำหน้าที่ชี้แนะเท่านั้น การใช้วิธีนี้เป็นการตรวจสอบความเข้าใจในการเรียนภาษาของนักเรียนมากขึ้นเพียงใด

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2531: 35) อธิบายว่า การสอนเพื่อการสื่อสารนั้น เน้นการออกแบบและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จึงเอื้อต่อการสื่อความหมายและการรับประสบการณ์จากการฝึกปฏิบัติใช้ภาษาของแต่ละบุคคล รูปแบบหลักสูตร เนื้อหาของบทเรียน ชนิดของกิจกรรมในชั้นเรียน และการประเมินผลที่เหมาะสมจะทำให้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สรุปได้ว่า ในการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารนั้น มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนฝึกภาษาเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของตนเองได้ ครูต้องเป็นผู้ชี้แนะและจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกอย่างเป็นประจำเพื่อนักเรียนสามารถคุ้นชินในการใช้ภาษาจนคล่องแคล่ว

1.2 กิจกรรมเพื่อการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร

ลิตเติลวูด (Littlewood.1990: 22-64) ได้เสนอกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ กิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์ (Functional Communication Activities) และกิจกรรมเพื่อปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์ (Functional Communication Activities) เป็นกิจกรรมที่มุ่งสู่ห้องเรียนใช้ภาษาเป็นสื่อในการทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ในการทำกิจกรรมนี้นักเรียนไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เสมอไป แต่ความสำเร็จขึ้นอยู่กับความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย 4 รูปแบบกิจกรรม ดังต่อไปนี้

1.1 กิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงจำกัด (Sharing information with Restricted Cooperation) กิจกรรมนี้นักเรียนต้องฝึกทำงานเป็นคู่ หรือทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนแต่ละคนจะรับข้อมูลที่แตกต่างไม่ซ้ำกัน ซึ่งในแต่ละคู่หรือกลุ่มจะทำการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน โดยใช้กิจกรรมถามและตอบซึ่งกันและกัน แล้วผู้ตอบจะให้ข้อมูลก็ต่อเมื่อมีผู้ถามตามที่กำหนดไว้ เช่น ถามคำถามที่ให้ตอบว่าใช่กับไม่ใช่ ดังตัวอย่างกิจกรรมต่อไปนี้

- กิจกรรมเลือกรูปภาพ (Identifying Picture) จากชุดรูปภาพที่กำหนดให้ซึ่งจะต้องเป็นกิจกรรมคู่ โดยนักเรียน คนที่ 1 จะมีชุดรูปภาพครบทั้งชุด แต่นักเรียนคนที่ 2 จะมีเพียง

รูป 1 ใบ ซึ่งนักเรียนคนที่ 1 จะต้องถามคำถามให้นักเรียนคนที่ 2 ตอบจนกระทั่งคนที่ 2 ถูกรูปอะไรไว้

- กิจกรรมการจับคู่ (Discovery Identified Pairs) กิจกรรมนี้นักเรียนต้องประกอบด้วยสมาชิก 3-5 คนขึ้นไป ซึ่งสมาชิกในกลุ่มจะได้รับรูปภาพทุกคนยกเว้นคนสุดท้าย ซึ่งคนที่ไม่ได้รับรูปภาพจะต้องพยายามถามเพื่อนคนอื่นเพื่อค้นหารูปภาพที่ซ้ำกันหรือภาพที่แตกต่างจากเพื่อน ครูสามารถใช้เป็นกิจกรรมสืบสวน เป็นต้น

- กิจกรรมหาลำดับที่หรือหาที่ตั้ง (Discovering Sequences or Location) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ นักเรียน คนที่ 1 มีรูปภาพที่จัดลำดับไว้แล้วอย่างถูกต้อง ส่วนนักเรียนคนที่ 2 มีรูปภาพที่ชุดเดียวกันแต่ไม่ได้จัดลำดับไว้ นักเรียนคนที่ 1 ตอบเพื่อให้บอกตำแหน่งที่ตั้งจนกระทั่งสามารถจัดลำดับภาพได้อย่างถูกต้องให้เหมือนกับภาพของนักเรียนคนที่ 1

- กิจกรรมหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Discovering Missing Information) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ นักเรียน 2 คนจะได้รับข้อมูลที่ขาดหายไปจะอยู่ในตารางอีกฝ่ายหนึ่ง ต่างฝ่ายต่างถามและตอบกันเพื่อหาข้อมูลที่ขาดหายไป และเขียนเติมให้ครบลงในตารางของตน

- กิจกรรมการค้นหาความลับ (Discovering Secrets) กิจกรรมนี้จัดได้หลายรูปแบบ เช่น เกม 20 คำถาม (Twenty Questions) หรือทายอาชีพ (What's my occupation?) ซึ่งคนหนึ่งมีข้อมูลที่ถือว่าเป็นความลับ และ นักเรียนคนอื่นในชั้นเรียนกำลังสืบหาความลับนั้น การถามคำถามต้องกำหนดรูปแบบของคำถามไว้ด้วย เช่น ให้ถามคำถามที่ตอบว่าใช่และไม่ใช่ เท่านั้นเพื่อหลีกเลี่ยงในการเปิดเผยความลับ

1.2 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงกว้าง (Sharing Information with Unrestricted Cooperation) กิจกรรมนี้มีลักษณะคล้ายคลึงกับกิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงจำกัด สามารถทำได้ทั้งงานกลุ่มและงานคู่ ซึ่งนักเรียนต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลกันแต่กิจกรรมนี้นักเรียนจะมีอิสระในการใช้ภาษามากกว่า เช่น อาจพูดบรรยาย ให้ข้อเสนอแนะ ขอให้อธิบายเพิ่มเติม เป็นต้น ซึ่งนักเรียนสามารถได้ฝึกภาษาเป็นวงกว้างมากขึ้น ดังตัวอย่างกิจกรรมต่อไปนี้

- กิจกรรมการสื่อสารเกี่ยวกับรูปแบบหรือรูปภาพ (Communicating Patterns and Pictures) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ นักเรียนคนแรกได้รับวัสดุแล้วนำมาจัดวางให้เป็นรูปแบบอย่างใดอย่างหนึ่ง ส่วนคนที่ 2 ได้รับอุปกรณ์ อีกชุดหนึ่งซึ่งเหมือนกับของนักเรียนคนที่ 1 จากนั้นนักเรียนทั้งสองคนจะต้องสื่อสารให้เข้าใจจนกระทั่ง นักเรียน คนที่ 2 สามารถวางวัสดุเหล่านั้นได้ในรูปแบบเดียวกับคนที่ 1 หรือถ้าหากว่าครูใช้รูปภาพเป็นสื่อ นักเรียนคนที่ 1 จะได้รับรูปภาพ ส่วนนักเรียนคนที่ 2 จะเป็นผู้ที่วาดภาพให้เหมือนกับรูปภาพที่อยู่กับคนที่ 1 ซึ่งทั้งสองคนต้องสื่อสารให้ตรงกันและเข้าใจเพื่อสามารถวาดภาพตามที่กำหนดไว้

- กิจกรรมสื่อสารโมเดล (Communicating Models) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมกลุ่มหรือคู่ก็ได้โดยให้นักเรียนคนที่ 1 หรือกลุ่มที่ 1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบจำลองของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ไขว่ของเล่น Lego ส่วนนักเรียนคนที่ 2 หรือกลุ่มที่ 2 มีชิ้นส่วนของแบบจำลองนั้นเช่นเดียวกัน

และต้องพยายามใช้ชิ้นส่วนนั้นมาสร้างเป็นแบบจำลองให้ เหมือนองนักเรียนคนที่ 1 หรือกลุ่มที่ 1 โดยนักเรียนจะต้องพยายามฟังคำแนะนำจากนักเรียนคนที่ 1 หรือกลุ่มคนที่ 1

- กิจกรรมการค้นคว้าความแตกต่าง (Discovering Differences) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ นักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 จะได้รับรูปภาพคนละ 1 รูป ซึ่งภายในรูปภาพของแต่ละคนจะมีรายละเอียดแตกต่างกันเล็กน้อย นักเรียนทั้งสองคนจะต้องสนทนากันเพื่อหาจำนวนความแตกต่างในภาพและบอกความแตกต่างกันอย่างไร

- กิจกรรมการไปตามทิศทางที่บอก (Following Directions) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ นักเรียนคนที่ 1 ได้รับแผนที่ที่ระบุจุดหมายไว้ตรงตำแหน่งที่เป็นเป้าหมาย ส่วนนักเรียนคนที่ 2 ได้รับแผนที่เช่นเดียวกันแต่ไม่ได้รับอะไรไว้ นักเรียนคนที่ 1 จะต้องสื่อสารกับนักเรียนคนที่ 2 เพื่อบอกทางให้นักเรียนคนที่ 2 ไปยังตำแหน่งที่ตั้งของตำแหน่งที่เก็บจุดหมาย

1.3 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลและหาข้อสรุปจากข้อมูล (Sharing and Processing Information) กิจกรรมนี้มีลักษณะคล้ายกับการเล่นต่อภาพจิ๊กซอว์ (Jigsaw) นักเรียนแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มจะได้รับข้อมูลคนละส่วนที่แตกต่างกันไป นักเรียนจะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลกันก่อน จนกระทั่งได้ภาพรวมข้อมูลทั้งหมด จากนั้นข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการแก้ปัญหาหรือหาข้อสรุปตามที่กำหนดให้ดังกิจกรรมต่อไปนี้

- กิจกรรมการลำดับเรื่องราว (Reconstructing Story Sequence) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมกลุ่ม สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะมีรูปภาพพร้อมทั้งข้อมูลคนละ 1 ใบ และสมาชิกแต่ละคนจะต้องผลิตกันเล่าเรื่องตามรูปภาพของตน โดยไม่แอบดูของเพื่อน หลังจากนั้นสมาชิกช่วยกันเรียงลำดับเรื่องราวที่ได้ฟังให้ถูกต้อง

- กิจกรรมการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา (Pooling Information to Solve the Problem) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ซึ่งนักเรียนกับเพื่อนต้องช่วยกันแก้ปัญหาในสถานการณ์ซับซ้อน เช่น นักเรียนคนที่ 1 มีข้อมูลบางส่วนซึ่งอาจเป็นข้อมูลของตารางกำหนดเวลาของขบวนรถไฟสายต่างๆ และคนที่ 2 มีตารางเดินทางของรถไฟเช่นเดียวกันแต่มีข้อมูลการเดินทางที่แตกต่างกัน นักเรียนต้องสนทนาภายในคู่ของตนเองเพื่อแก้ปัญหาในการเดินทางโดยรถไฟที่สามารถเดินทางไปถึงสถานีอื่นเร็วที่สุด

1.4 กิจกรรมการหาข้อสรุปจากข้อมูล (Processing Information) ได้แก่กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem Solving) เช่นให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเพื่อแก้ปัญหาโดยคำนึงถึงสมาชิกในกลุ่มแล้วสามารถให้ข้อมูลและเหตุผลเพื่อนำมาตัดสินใจแก้ปัญหานั้น

2. กิจกรรมเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) เป็นกิจกรรมประเภทนี้ มีจุดประสงค์ให้นักเรียนได้ฝึกภาษาตามหน้าที่ทางภาษาเช่นเดียวกับกิจกรรมประเภทที่ 1 แต่ละกิจกรรมนี้ยังให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาให้ถูกต้อง และเหมาะสมกับสถานการณ์และบริบทของการใช้ภาษา ในการจัดประเภทนี้ ครูสามารถกระทำได้ ดังต่อไปนี้

2.1 การให้ห้องเรียนเป็นบริบททางสังคมมีแนวทางในการจัดกิจกรรม ดังนี้

- ครูควรใช้ภาษาต่างประเทศในการจัดการเรียนการสอน
- ครูควรใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อกลางในการสอน
- ครูควรจัดบทเรียนหรืออภิปรายความคิดเห็นเป็นภาษาต่างประเทศ
- ครูควรให้นักเรียนได้ฝึกบทสนทนาหรือแสดงบทบาทสมมติ (Role Play)

โดยหัวข้อเรื่องควรเป็นเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน หรือสร้างสถานการณ์จำลอง (Simulation) ซึ่งนักเรียนสามารถ แสดงและฝึกภาษาผ่านตัวชี้แนะที่เป็นบทสนทนา (Role Play Controlled through Cues Dialogues) การแสดงบทบาทสมมติประเภทนี้นักเรียนจะต้อง ผลัดเปลี่ยนกันพูดตามตัวชี้แนะที่เป็นบทสนทนาตามบทบาทที่ตนเองได้รับ

- การแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์และเป้าหมายที่ครูกำหนด (Role Play Controlled through Situations and Goals) การแสดงบทบาทสมมติประเภนี้ นักเรียนจะได้รับ บัตรที่กำหนดบทบาทโดยบัตรนั้นจะเป็นสถานการณ์และบทสนทนาแบบกว้างเพื่อให้นักเรียนมี โอกาสได้ใช้ความคิดและมีโอกาสในการปฏิสัมพันธ์มากขึ้น

- การแสดงบทบาทในรูปแบบของการโต้เถียงหรือการอภิปรายหรือการ อภิปราย (Role Playing in the Form of Debate or Discussion) การแสดงบทบาทสมมติประเภทนี้ นักเรียนได้รับบัตรที่กำหนดบทบาทให้นักเรียนต้องโต้เถียงหรืออภิปรายซึ่งนักเรียนสามารถตัดสินใจ หรือหาข้อสรุปเพื่อลงมติความคิดเห็น

- สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษที่ จำลองให้เหมือนสถานการณ์จริงให้มากที่สุดและเป็นกิจกรรมที่นักเรียนต้องใช้ประสบการณ์ของ ตนเองในการตัดสินใจและแก้ปัญหาตามสถานการณ์ต่างๆ

- การแสดงสด (Improvisation) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนแสดงละครจากเรื่อง ที่ไม่มีการเขียนบทละคร อย่างไรก็ตามครูอาจจะกำหนดบุคลิกภาพและลักษณะของนักเรียนแต่ละ คน โดยให้นักเรียนสามารถแสดงออกมาทางภาษาโดยอิสระ

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลาย ครูสามารถนำกิจกรรมที่มีความ หลากหลายมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งกิจกรรมที่นำมาใช้ครูต้องคำนึงถึงความเหมาะสม กับระดับความสามารถของนักเรียน รวมทั้งเนื้อหาและจุดมุ่งหมายต้องสอดคล้องกับบทเรียนและ ควรจัดให้นักเรียนได้มีการฝึกจนสามารถสื่อสารในชีวิตประจำวันได้มากที่สุด

1.3 ความสามารถในการฟัง

วิดโดสัน (Widdowson.1983: 59-60) ให้ความหมายว่า ความสามารถที่จะเข้าใจว่า ประโยคแต่ละประโยคที่ผู้พูดพูดนั้นมีความสัมพันธ์กับประโยคอื่นอย่างไร มีหน้าที่ในการสื่อสาร ใดๆ และสามารถเลือกจำเฉพาะประโยคที่มีความหมาย ตรงกับวัตถุประสงค์ในการฟังโดยตัด ส่วนที่ไม่สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการพูดพูดนั้นออกไป

แครทเชน (Krashen.1983: 79-98) อธิบายว่า ปัจจัยป้อนที่มีความหมายแก่ผู้ฟัง โดยไม่บังคับให้ผู้ฟังที่ฟังภาษาเป้าหมายเป็นภาษาที่สองต้องโต้ตอบออกมาเป็นภาษาพูดทันที แต่จะให้อโอกาสและเวลาในการฟังเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล จนกว่าผู้ฟังจะรับรู้และสามารถเรียนรู้ภาษาได้พอสมควรแล้วจึงค่อยๆ โต้ตอบออกมาซึ่งในระยะแรกอาจเป็นการโต้ตอบด้วยภาษากาย ภาษาท่าทางก่อน แล้วจึงค่อยๆ พัฒนาเป็นภาษาพูดในที่สุด

อันเดอร์วูด (Underwood.1989: 1) อธิบายว่า การฟังเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ความสนใจและความพยายามเพื่อให้ทราบความหมายของสิ่งที่ได้ยิน การฟังจะประสบผลความสำเร็จนั้น ผู้ฟังต้องเข้าใจความหมายที่ผู้พูดต้องการสื่อเพราะความหมายของประโยคที่ผู้พูดนั้นอาจมีความหมายหลายอย่าง ผู้ฟังต้องจำคำพูดและวิเคราะห์สิ่งนอกเหนือจากสิ่งที่ใช้เสนอนั้น

ดังนั้น ความสามารถในการฟัง เป็นทักษะที่สำคัญที่สุด อีกทั้งยังเป็นทักษะเบื้องต้น ที่จะนำไปสู่ทักษะขั้นต่อไป คือ การพูด การอ่าน และการเขียน ตามหลักธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา การเรียนภาษาใดภาษาหนึ่งนั้น ควรจะเริ่มเรียนจากการฟังก่อนแล้วจึงฝึกพูด ส่วนการอ่านและเขียนนั้นเป็นขั้นตอนที่ควรฝึกหลังจากสามารถฟังและพูดออกเสียงได้ดีพอสมควรแล้ว

1.4 การพัฒนาความสามารถในการฟัง

ในการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถการฟังต้องคำนึงความสามารถในการฟังของนักเรียน ดังที่ แวลเลทท์ และดิสสิก (Valette; & Disick.1972: 141-142) ได้แบ่งความสามารถในการฟังภาษาต่างประเทศออกมาอยู่ 5 ระดับ ได้แก่

1. ระดับกลไก (Mechanical Skill) เป็นพฤติกรรมในระดับการรับรู้ ผู้ฟังสามารถแยกความแตกต่างระหว่างภาษาแม่กับภาษาต่างประเทศเมื่อได้ยินเสียงโดยไม่ต้องเข้าใจความหมาย
2. ระดับความรู้ (Knowledge) เป็นระดับที่ผู้ฟังสามารถเข้าใจความหมายของคำหรือประโยคที่เคยได้ยินมาแล้ว ตอบคำถามได้ เลือกคำหรือข้อความที่เหมาะสมเพื่อตอบคำถามหรือข้อความในประโยคได้ และส่งข้อความได้
3. ระดับถ่ายโอน (Transfer) เป็นระดับที่ผู้ฟังเข้าใจประโยคที่แต่งใหม่โดยใช้ศัพท์และไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้ว ตอบคำถามได้ เลือกคำหรือข้อความที่เหมาะสมเพื่อตอบคำถามหรือข้อความในประโยคได้และส่งข้อความยาวๆได้
4. ระดับสื่อสาร (Communication) เป็นระดับที่ผู้ฟังเข้าใจคำสั่ง คำแนะนำ และคำอธิบายเป็นภาษาต่างประเทศได้ สามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ใหม่โดยการคาดคะเนจากความรู้เดิม นอกจากนี้ สามารถสื่อสารความกับเจ้าของภาษาได้ด้วยพฤติกรรมขั้นสูงสุด คือ สามารถแก้ไขคำพูดของเจ้าของภาษาจากบทละครและภาพยนตร์ เป็นต้น
5. ระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Criticism) เป็นการฟังที่สามารถวิเคราะห์ภาษาที่ได้ยินว่าเป็นภาษาชนชั้นใด ใช้ในท้องถิ่นใด รวมทั้งเข้าใจความหมายตรงและความหมายทางอ้อม และสามารถแยกความแตกต่างระหว่างอารมณ์และน้ำเสียงของผู้พูดได้

แอนเดอร์สัน และลินช์ (Anderson; & Lynch.1998: 47-60) อธิบายว่าการฟังต้องอาศัย การฝึกฝนจากการสอนที่วางขั้นตอนไว้เป็นอย่างดีที่ครูต้องคำนึงถึงองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่

1. ประเภทตัวบ่งชี้ ได้แก่ ลักษณะภาษาที่รับฟัง ความยากง่ายของคำบ่งชี้ทางภาษา ขึ้นอยู่กับการจัดลำดับของข้อมูลและสร้างความเคยชินกับหัวเรื่องที่ได้อ่านของผู้ฟัง และความชัดเจนของข้อมูลที่ทำให้ตลอดจนความซับซ้อนของเนื้อหาเป็นต้น

2. การสนับสนุนจากบริบทในการฟัง ความเข้าใจในการฟังขึ้นอยู่กับปริมาณของข้อมูล และเวลาที่ใช้ในการฟัง ถ้าผู้ฟังผ่านกิจกรรมการฟังที่เหมาะสมมาก่อน เกิดความเข้าใจและรู้ จุดมุ่งหมายที่ชัดเจน จึงสามารถทำให้การข้อมูลเป็นขั้นตอนมากขึ้น การใช้สื่อที่มองเห็นจะช่วยให้ ผู้ฟังเข้าใจง่ายมากขึ้นและจดจำรายละเอียดได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้กิจกรรมที่ทำเป็นกลุ่มสามารถช่วยให้ การฝึกการฟังดียิ่งขึ้น

3. ประเภทของกิจกรรม กิจกรรมที่ต่างกันทำให้ผู้ฟังได้รับสิ่งที่ฟังซับซ้อนต่างกัน ดังนั้นการจัดกิจกรรมควรจัดให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน

พินอกชีอาโรและบรัมพิต (สมิตรา อังวะณะกุล. 2535: 160; อ้างอิงจาก Finocchiaro and Brumphit. 1983) ได้เสนอแนะกิจกรรมในการสอนทักษะการฟัง สามารถสรุปดังนี้

1. ให้ฟังคำสั่งที่ใช้ในการเรียนการสอนจากครู เช่น การถามคำถามและกระตุ้นให้นักเรียนตอบสนองอย่างเหมาะสม ฟังการบอกแนวทางในการปฏิบัติ การอธิบายภาพ การเล่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และการบอกแนวทางในการทำกิจกรรมของครูภาษาอังกฤษ เป็นต้น

2. ให้ฟังเพื่อนคนอื่นถามคำถาม หรือฟังบทเรียนจากเทป แล้วให้นักเรียนสรุปเรื่อง หรือเล่าเรื่องเป็นภาษาอังกฤษ

3. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทสมมติ แสดงละครหรือการสนทนาต่างๆ

4. ให้เข้าร่วมการฟังคำบรรยายของบุคคลภายนอก ปาฐกถาต่างๆ การประชุม ปฏิบัติการ ชมรมภาษาหรือประชุมต่างๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษ

5. ให้ดูภาพยนตร์โดยเฉพาะที่จัดทำขึ้นเพื่อสอนภาษาอังกฤษและจากโปรแกรม ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์

6. ให้เล่นเกมทางภาษาอังกฤษ

พีเตอร์สัน (นันทิยา แสงสิน. 2542: 133-134; อ้างอิงจาก Peterson.1991) ได้ให้ ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดกิจกรรมการฟังดังนี้

1. การเลือกเนื้อหาให้นักเรียนฝึกการฟังควรมีความยาวประมาณ 1-3 นาทีซึ่งโดย ปกติในสถานการณ์การสอนต่างประเทศโดยทั่วไป ครูจะให้นักเรียนฝึกฟังพร้อมๆกันทั้งชั้นเนื่องจาก จำนวนนักเรียนมาก โดยครูต้องตระหนักถึงการใช้เวลาต้องคุ้มค่าและเหมาะสมในการฝึกกิจกรรม การฟัง

2. ครูควรใช้ภาษาพูดที่เหมาะสมกับนักเรียน เช่นนักเรียนเริ่มเรียนภาษาควรใช้ ประโยคง่าย พูดชัดเจน มีการเน้นย้ำ ใช้คำศัพท์เหมาะสมโดยใช้สื่อและสถานการณ์ช่วยให้นักเรียน เข้าใจคำศัพท์ใหม่

3. ในการเตรียมบทเรียนสำหรับการฟัง ควรเพิ่มคำศัพท์และโครงสร้างใหม่ทีละน้อย โดยเชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์ของนักเรียนซึ่งจะช่วยให้เขามีความมั่นใจในการเรียนรู้ความรู้ใหม่

4. ในการเตรียมแบบฝึกหัดการฟังแบบเลือกซึ่งเป็นการฝึกฟังเสียงและโครงสร้างประโยคครูสอนภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่จะคุ้นเคยกับรูปแบบการฟังดังกล่าว เพราะได้เคยเรียนแบบเน้นไวยากรณ์มาก่อน จึงมั่นใจและสบายใจกับแบบฝึกการฟังแบบเลือก เช่น ในการฝึกฟัง ผู้ฟังต้องแยกแยะความแตกต่างของคำนามเอกพจน์และพหูพจน์ ฟังการเรียงลำดับคำ ฟังคำศัพท์ใหม่ เป็นต้น

นันทิยา แสงสิน (2542: 132-142) ได้สรุปการจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการฟังภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศในชั้นเรียนเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฟังอย่างเพียงพอและเหมาะสมในชั้นเรียนเพื่อคุ้นเคยกับรูปแบบภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ดังนี้

1. เปิดโอกาสให้ได้ฟังภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศในชั้นเรียนมากขึ้นโดยคำนึงว่า การฟังเป็นแนวทางแรกสำหรับการเรียนรู้ใหม่ ข้อมูลทางภาษาที่ให้นักเรียนฟังควรน่าสนใจสามารถเข้าใจได้โดยใช้สื่อต่างๆประกอบ

2. ให้นักเรียนได้ฝึกฟังเนื้อหาที่ต้องการสอน ก่อนทำกิจกรรมอื่น ที่เกี่ยวข้องกับการพูด อ่าน และเขียน

3. ผสมผสานการฟังโดยรวมกับการฟังแบบเลือกเข้าด้วยกัน ในการให้นักเรียนฝึกการฟังเพราะการฟังโดยรวมจะส่งเสริมให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องราวและสถานการณ์ต่างๆ ได้ ส่วนการฟังแบบเลือกจะช่วยชี้แนะความสนใจของนักเรียนไปสู่รายละเอียดของรูปแบบภาษาและส่งเสริมความแม่นยำในระบบภาษาที่เกี่ยวกับคำ วลีและรูปประโยค

4. ส่งเสริมการนำประสบการณ์หรือความรู้เดิมของนักเรียนก่อนให้ฟัง ควรมีการใช้ประสบการณ์หรือความรู้เดิมในการฝึกฟังทุกระดับ

5. ควรมีการฝึกฟังรูปแบบภาษาทุกระดับไม่ว่าจะเป็นการฟังเสียง คำ วลี หรือประโยคจนนักเรียนสามารถฟังได้เป็นอัตโนมัติ

สรุปได้ว่า ครูมีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนาการฟังซึ่งครูต้องคัดเลือกกิจกรรมและรูปแบบภาษาและเนื้อหาให้เหมาะสมกับนักเรียน โดยพิจารณาความเหมาะสมของวัยและอายุของนักเรียน กิจกรรมนั้นมีเป้าหมายที่ชัดเจนและให้นักเรียนสามารถฝึกประสบการณ์จากทักษะการฟังได้

1.5 การวัดประเมินผลความสามารถในการฟัง

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2556: 194) กล่าวว่า การเขียนตามคำบอก (Dictation) เป็นแบบทดสอบเชิงปฏิบัติที่เกี่ยวกับกิจกรรมการฟัง ซึ่งมีอยู่ 2 ลักษณะ

1. แบบทดสอบนั้นจะต้องเป็นไปตามลำดับของการใช้ภาษา โดยใช้ข้อบังคับประกอบของภาษาต่างๆได้อย่างถูกต้อง

2. แบบทดสอบนั้นจะต้องทั้งทำให้ผู้สอบสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของหน่วยย่อยของภาษาเป็นข้อความที่ต้องการสื่อสารได้ แบบทดสอบที่เขียนตามคำบอกมีหลายชนิด เช่น การเขียนตามคำบอกแบบมาตรฐาน (Standard Dictation) การเขียนตามคำบอกบางส่วน (Partial Dictation) การเขียนตามคำบอกพร้อมกับการเขียนเรียงความ (Dictation/Composition) และการเลียนแบบสิ่งที่ได้รับฟัง (Elicited Imitation)

ซึ่งในการวิธีตรวจให้คะแนน การเขียนตามคำบอก ครูสามารถใช้ 2 วิธีคือ

1. วิธีให้คะแนนตามเนื้อหา ครูจะต้องตัดคะแนนของคำทุกคำที่มีเนื้อเรื่อง เกณฑ์การให้คะแนนขึ้นอยู่กับจำนวนคำในเนื้อเรื่อง เช่น อาจตัด 1 คะแนน หรือ 0.5 ของคำแต่ละคำเป็นต้น คำนวณหาคะแนนรวมและค่าเฉลี่ยของคะแนนจากจำนวนคำทั้งหมดที่มีในเนื้อเรื่อง

2. วิธีให้คะแนนโดยอนุโลม ครูอาจอนุโลมการตรวจให้คะแนนบางอย่าง เช่น คำที่สะกดผิด แต่มีการออกเสียงที่คล้ายคลึง เช่น rifles (rifles) และ poisoned (poisoned) เป็นต้น

สรุปได้ว่า การทดสอบการฟังนั้นมีวิธีการทดสอบหลายแบบซึ่งอาจทดสอบการฟังเสียงและเข้าใจการฟัง แบบทดสอบนั้นมีหลายชนิด และมีเกณฑ์การประเมินที่ตรงรูปแบบการฟัง

1.6 ความสามารถในการพูด

วิดโดว์สัน (Widdowson, 1983: 58-60) กล่าวว่า การพูดสามารถบ่งบอกถึงการกระทำ หรือ การผลิตสารที่ผู้พูดต้องการจะส่งสาร เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง เพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน ในการแสดงออกเพื่อความเข้าใจสามารถใช้วัชระแสดงท่าทางอารมณ์แสดงสีหน้า แทนที่จะใช้คำพูดแทนได้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535: 167) กล่าวว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้น ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน สำหรับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมากเพราะผู้ที่พูดย่อมฟังผู้อื่นได้เข้าใจ อย่างไรก็ตามทักษะการพูดเป็นทักษะที่ซับซ้อนและต้องเกิดจากการฝึกฝน

สรุปได้ว่า ความสามารถในการพูดเป็นกระบวนการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยผู้พูดเป็นผู้ส่งข้อมูลให้กับผู้ฟัง ซึ่งต้องตีความและทำความเข้าใจข้อมูลแล้วตอบสนอง มีการแลกเปลี่ยนบทบาททั้งเป็นผู้พูดและผู้ฟังอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผู้พูดจะต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้ ซึ่งในการฝึกพูดภาษาต่างประเทศต้องเกิดจากการฝึกฝนเพื่อสร้างประสบการณ์ในการใช้ภาษา ควรจัดกิจกรรมฝึกทักษะการพูดให้นักเรียนอยู่เป็นประจำ

1.7 กิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถในการพูด

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535: 167-178) ได้ศึกษาขั้นตอนการเสริมทักษะการพูด กิจกรรมเสริมทักษะที่ใช้ในการพูดของนักวิชาการหลายท่าน ไม่ว่า เฮเลน มัวร์วูด (1978) โรเจอร์ สกอต (1981), แมรี ฟินอกซ์อาร์และคริสโตเฟอร์ บรัมฟิต (1983) และ แอน ไรมส์ (1983) โดยสรุปดังนี้

1. ขั้นตอนและการส่งเสริมกิจกรรมทักษะการพูดมีขั้นตอน ดังนี้
 - 1.1 ขั้นตอนกวดิฐประสงคฺ ครูควรบอกให้นักเรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียน
 - 1.2 ขั้นตอนเนื้อหา การนำเสนอเนื้อหาควรอยู่ในรูปบริบท ครูต้องให้นักเรียนสังเกตลักษณะภาษาความหมายของข้อความที่จะพูด เช่นผู้พูดเป็นใคร มีความรับผิดชอบกับคู่สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร สิ่งที่พูด สถานที่พูดและเนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง
 - 1.3 ขั้นตอนฝึกและถ่ายโอน การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจฝึกพูดพร้อมกัน หรือคู่ ครูควรให้ผู้ฟังได้ยินได้ฟังนำสำนวนภาษาหลายๆ แบบและเป็นสำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริงและควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง
2. กิจกรรมทางภาษาเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการพูดผ่านการเล่นเกมทางภาษา
3. กิจกรรมที่ให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนโดยมีการถามและตอบคำถามโดยให้นักเรียนถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้น เกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ต่างๆนอกชั้นเรียนโดยอาจให้คำสำคัญต่างๆ หรือให้ถามตอบจากการรายงานเรื่องราวต่างๆตามที่ครูกำหนดหัวข้อให้
4. จัดสถานการณ์ต่างๆ ในชั้นเรียนที่สอดคล้องกับชีวิตของนักเรียนใช้บทสนทนาที่เกิดขึ้นตามสถานการณ์และสถานที่แตกต่างกันไป เช่นร้านขายของ ร้านอาหาร ธนาคาร เป็นต้น โดยมีกิจกรรม เช่น แสดงบทบาทสมมติ การสนทนาทางโทรศัพท์ เป็นผู้รายงานข่าว โดยให้นักเรียนฝึกกิจกรรมจากบทสนทนา (Dialogue) โดยให้นักเรียนเริ่มต้นฝึกจากตัวอย่างบทสนทนาจนคล่องแคล่วจนนักเรียนสามารถสนทนาได้ด้วยตนเองภายในกลุ่มหรือคู่ของตน
5. ให้ได้ว่าที่ อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่างๆ โดยครูจะจัดกลุ่มสมาชิกไม่เกิน 6 คน ทำการพูดอภิปราย หาข้อตกลงหรือข้อยอมรับและแก้ปัญหาในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง
6. ให้ฝึกการสัมภาษณ์ โดยให้พูดคุยซักถามเพื่อรวบรวมข้อมูล ความรู้ และความคิดเห็น เพื่อผู้ให้สัมภาษณ์จัดข้อมูลในขณะที่สำรวจเพื่อนร่วมห้อง กิจกรรมสัมภาษณ์สามารถทำได้ในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์สำหรับการใช้ฝึกความสามารถทางด้านภาษา

การพัฒนาทักษะการฟังพูดเป็นสิ่งสำคัญที่ครูควรพัฒนาทักษะด้านนี้ให้เกิดแก่นักเรียนด้วยฝึกให้นักเรียนมีทักษะด้านการออกเสียง การใช้คำศัพท์ และไวยากรณ์ ครูควรคำนึงถึงเรื่องของความถูกต้องในการใช้ภาษา ส่วนในขั้นสูงขึ้นไปนั้นครูควรให้ผู้เรียนเน้นในเรื่องของความคล่องแคล่วในการสนทนา และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีการฝึกฝนทักษะนี้อยู่ตลอดเวลาซึ่งควรจัดพร้อมกับกิจกรรมการสอนฟังพูดที่มีความหลากหลาย และทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการฟังพูด เช่น กิจกรรมแสดงบทบาทสมมติ กิจกรรมสถานการณ์จำลองจะช่วยให้นักเรียนมีโอกาสฝึกฝนและสามารถใช้ภาษาได้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆเป็นต้น และประการสำคัญ การจัดกิจกรรมการฟังพูดนั้น ต้องมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานเพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

1.8 การประเมินความสามารถในการพูด

เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช (2556: 194) กล่าวว่า การทดสอบเกี่ยวกับการพูดจำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับการที่ผู้พูด แสดงความสามารถในการใช้ภาษาพูดเพื่อสื่อความหมายต่อคู่สนทนา แบบทดสอบควรมีเกณฑ์ที่จะวัดและประเมินผลการพูดอย่างเป็นธรรมชาติ แบบทดสอบในการพูดของนักเรียน มีดังนี้

1.แบบทดสอบที่ใช้ภาพ เพื่อดูการเรียงประโยคของผู้พูด การให้ผู้สอบดูภาพจะเป็นการกระตุ้นให้ผู้สอบมีเรื่องหรือมีความคิดที่จะพูดออกมาได้ง่ายขึ้น และสร้างความน่าสนใจกับผู้สอบได้ การให้คะแนนจะพิจารณาจากความเป็นไปได้ของภาพที่ครูดู และคำนึงการสื่อความหมายของการพูดของครูเป็นหลัก ครูอาจไม่คำนึงถึงการใช้ไวยากรณ์ที่บกพร่องไป หรือพิจารณาเพียงรูปของภาษาเท่านั้น

2.การใช้แบบทดสอบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือกระตุ้นให้ผู้สอบตอบคำถามของผู้ทำการทดสอบ คำถามของผู้ทดสอบจะสร้างตามภาพ เช่นภาพสรุปในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต การกำหนดเวลาตายตัวของการทดสอบจะช่วยแก้ไขปัญหการใช้ภาษา ซึ่งใช้เวลานานเกินไปของผู้สอบ แต่ละคนได้ซึ่งโดยทั่วไปในการสัมภาษณ์ไม่เกินคนละ 15 – 30 นาที เช่นการอภิปรายภาพๆ หนึ่งนานเกินไป เป็นต้น เกณฑ์การตรวจให้คะแนน ควรใช้ควรใช้หลักคำตอบจากคำถามแต่ละข้อที่สามารถสื่อความหมายเป็นที่เข้าใจได้

จอห์น ออลเลอร์ (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2538: 209-212 และ เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช. 2556: 201 อ้างอิงจาก Oller, 1979: 321) ได้กำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับการใช้สอบสัมภาษณ์ และเป็นที่นิยมทั่วไป คือ The Foreign Service Oral Interview (FSI) ซึ่งมีหลักเกณฑ์คะแนนตั้งแต่ 1-6 ตามลำดับ จากนั้นจึงแปลงเป็นคะแนนอีกครั้ง เกณฑ์ในการพิจารณาให้เกณฑ์ค่าน้ำหนักคะแนนมีดังนี้

ตาราง 1 เกณฑ์การให้คะแนนวัดความสามารถการฟัง-พูด ของ FSI

ระดับความ คล่องแคล่ว	เกณฑ์การให้คะแนน
การออกเสียง (Accent)	ให้คะแนนเป็น 6 ระดับ ตามความสามารถ ตั้งแต่ระดับ 1 (ได้น้ำหนักคะแนนน้อยที่สุด) คือการออกเสียงแล้วไม่เป็นที่เข้าใจ จนถึงระดับ 6 (ได้น้ำหนักคะแนนมาก) คือออกเสียงได้ใกล้เคียงเจ้าของภาษามากที่สุด
ไวยากรณ์ (Grammar)	ให้คะแนนเป็น 6 ระดับ ตามความสามารถ ตั้งแต่ระดับ 1 คือใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้องเลย จนถึงระดับ 6 ซึ่งได้คะแนนมากที่สุด คือมีผิดไม่เกิน 2 ที่ตลอดการสัมภาษณ์

ตาราง 1 (ต่อ)

ระดับความ คล่องแคล่ว	เกณฑ์การให้คะแนน
คำศัพท์ (Vocabulary)	ให้คะแนนเป็น 6 ระดับ ตั้งแต่ระดับที่ 1 คือใช้คำศัพท์ไม่มากพอในสถานการณ์ปกติ จนถึงระดับ 6 หมายถึงผู้สอบมีความรู้ในด้านคำศัพท์ถูกต้องและกว้างขวางเทียบเท่ากับเจ้าของภาษาที่มีการศึกษา
ความคล่องแคล่วใน การพูด (Fluency)	ให้คะแนนเป็น 6 ระดับ ตั้งแต่ระดับที่ 1 คือการพูดที่มีการหยุดแยกคา ทาให้สนทนาดำเนินไปไม่ประสบความสำเร็จ จนกระทั่งถึงระดับที่ 6 ซึ่งหมายถึงพูดได้อย่างคล่องแคล่วเทียบเท่าเจ้าของภาษา
ความเข้าใจ (Comprehension)	ให้คะแนนเป็น 6 ระดับ ตั้งแต่ที่ 1 คือเข้าใจได้เพียงเล็กน้อยในสถานการณ์ที่ธรรมดาที่สุด จนถึงระดับที่ 6 คือเข้าใจเรื่องทุกอย่างได้ดีเทียบเท่าเจ้าของภาษา

ที่มา: เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2556). การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. หน้า 201.

แบบทดสอบการพูดโดยการสอบสัมภาษณ์เทคนิควิธีที่นิยมใช้กันเป็นของ FSI ซึ่งซึ่งใช้ผู้สัมภาษณ์ 2 คนและมีการอัดเสียงสัมภาษณ์ไว้ และใช้เวลาไม่เกิน 30 นาทีการสนทนาเน้นความเป็นธรรมชาติและการพูดในเรื่องที่สามารถใช้จัดลำดับความสามารถได้ไม่ใช่เป็นเรื่องอะไรก็ได้ ผู้สัมภาษณ์และผู้ให้คะแนนเป็นผู้ที่ผ่านการอบรมด้านนี้ทำให้การให้คะแนนมีความเชื่อถือได้สูง การให้คะแนนความสามารถในการผู้ใช้เกณฑ์ 5 ระดับความคล่องแคล่วดังนี้

การออกเสียง (Accent)

- 1 ออกเสียงที่ฟังไม่เข้าใจบ่อยครั้ง
- 2 ออกเสียงผิดมากและฟังไม่เข้าใจต้องให้พูดซ้ำ
- 3 ออกเสียงแปลกและไม่ชัดเจน ทำให้ต้องตั้งใจฟังและการออกเสียงผิดผิดทำให้เข้าใจผิดเป็นบางครั้ง
- 4 ออกเสียงแปลกและไม่ชัดเจนในบางที่และออกเสียงผิดในบางครั้งแต่ยังฟังได้เข้าใจ
- 5 ไม่มีการออกเสียงผิดที่ฟังได้ชัดแต่ยังฟังออกมาว่าเป็นคนต่างชาติพูด
- 6 ออกเสียงได้เหมือนเจ้าของภาษาทุกอย่างไม่มีร่องรอยว่าเป็นคนต่างชาติเลย

ไวยากรณ์ (Grammar)

- 1 ใช้ไวยากรณ์ผิดทั้งหมด ยกเว้นแต่ที่เป็นสำนวนที่ท่องจำไว้ใช้บ่อยครั้ง

2 มีที่ผิดอย่างสม่ำเสมอ บ่งถึงความสามารถน้อยมากในการใช้รูปประโยคที่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้บ่อยครั้ง

3 มีที่ผิด บ่อยครั้ง บ่งถึงความสามารถใช้รูปประโยคที่สำคัญๆ ได้ และทำให้ผู้ฟังเกิดความรำคาญและความไม่เข้าใจเป็นบางครั้ง

4 มีที่ผิดในบางครั้ง บ่งถึงความสามารถใช้รูปประโยคบางประโยคได้ แต่ไม่ถึงกับทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจ

5 มีที่ผิดน้อย และไม่ล้มเหลวในการสื่อสารเพราะใช้ไวยากรณ์อย่างใดอย่างหนึ่งผิดเกิน

6 มีที่ผิดไม่เกิน 2 แห่ง ในระหว่างการสัมภาษณ์

คำศัพท์ (Vocabulary)

1 ใช้คำศัพท์ผิดๆ แม้แต่ในการสนทนาเรื่องพื้นฐานทั่วไป

2 วงศัพท์ที่ใช้จำกัดอยู่แต่การพูดเรื่องส่วนตัวพื้นฐาน และความจำเป็นในการดำรงชีวิต

3 บางครั้งมีการใช้ศัพท์ที่ไม่ถูกต้อง ความจำกัดของวงคำศัพท์ทำให้พูดคุยเรื่องการทำงานอาชีพและเรื่องสังคมทั่วไปไม่ได้

4 รู้ศัพท์ทางด้านการงานอาชีพอย่างพอเพียงที่จะพูดคุยเรื่องที่ตนเองสนใจเป็นพิเศษ ได้ความรู้ศัพท์ทั่วไป ไปช่วยให้การสามารถพูดคุยเรื่องทั่วไปได้แต่ยังมีการพูดซ้ำและววนวน

5 รู้คำศัพท์ทางด้านการงานและวิชาชีพกว้างและแม่นยำ รู้ศัพท์ทั่วไปเพียงพอที่จะแก้ปัญหาด้านปฏิบัติที่ซับซ้อนได้และใช้ภาษาในสถานการณ์ทางสังคมต่างๆ ได้

6 รู้คำศัพท์ในวงกว้างและแม่นยำเหมือนเจ้าของภาษาที่ได้รับการศึกษาดี

ความคล่องในการพูด (Fluency)

1 พูดตะกุกตะกักและไม่ปะติดปะต่อกันจนทำให้พูดคุยกันไม่รู้เรื่องแทบทั้งหมด

2 พูดซ้ำมากและติดตะกุกตะกัก ตอบประโยคสั้นๆหรือประโยคที่ใช้บ่อยและท่องจำมาไว้

3 พูดซ้ำและไม่คล่องบ่อยครั้ง บางประโยคก็พูดไม่จบ

4 พูดซ้ำไม่คล่องในบางครั้งยังต้องพูดซ้ำใหม่และติดขัดเรื่องการใช้ศัพท์

5 พูดได้คล่อง แต่ยังติดเรื่องความเร็วและความราบเรียบในการพูด

6 พูดทุกเรื่องทั้งเรื่องการทำงานและเรื่องทั่วไปได้คล่องและราบเรียบเหมือนเจ้าของภาษา

ความเข้าใจ (Comprehensible)

1 ฟังการสนทนาเรื่องพื้นฐาน เข้าใจน้อยเกินไป

2 เข้าใจแต่เพียงการพูดซ้ำ และเป็นเรื่องพื้นฐานทางสังคมและท้องถื่นที่ทุกคนรู้แล้ว ยังต้องให้ผู้พูดซ้ำและเรียบเรียงความฟังสม่ำเสมอ หรือผู้ให้ที่พูดด้วยปรับภาษาที่ใช้ง่ายลงบ่อยครั้ง

3 เข้าใจเรื่องง่าย ๆ ที่เกี่ยวกับตนเองโดยตรง ต้องพูดซ้ำหรือซ้ำในบางครั้ง

4 เข้าใจภาษาที่ผู้มีการศึกษาใช้และด้วยความเร็วปกติและพูดตัวต่อตัวได้ค่อนข้างดี แต่ผู้พูดด้วยยังต้องพูดซ้ำและเรียบเรียงความใหม่ให้

5 เข้าใจภาษาพูดอย่างปกติของผู้ที่มีการศึกษาใช้ในทุกรื่อง ยกเว้นสำนวนพูด ภาษาที่มีที่ใช้น้อย หรือพูดที่เร็วมากและออกเสียงไม่ชัด

6 เข้าใจภาษาพูดทุกอย่างทั้งที่เป็นการใช้ภาษาแบบทางการ สำนวนภาษาพูด เหมือนกับเจ้าของภาษาที่มีการศึกษาดี

สรุปได้ว่า การทดสอบการพูดมีวิธีการทดสอบหลายวิธีแต่ที่นิยม เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลรวบรวมในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจการทดสอบความสามารถในการฟังพูดโดยใช้แบบทดสอบสัมภาษณ์และแบบสัมภาษณ์โดยการให้รูปภาพ โดยดัดแปลงเกณฑ์การวัดประเมินความสามารถฟัง-พูดของ FSI มาเป็นแนวทางในการแบ่งองค์ประกอบของการพูดโดยแบ่งออกเป็น 5 ด้านคือ 1) การออกเสียง 2) คำศัพท์ 3) ไวยากรณ์ 4) ความคล่องแคล่ว 5) ความเข้าใจ ทั้งนี้การพูดมีประสิทธิภาพนั้นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ แล้วผู้พูดควรพูดสื่อความหมายให้เหมาะสมกับสถานการณ์และตรงตามวัตถุประสงค์ของการสนทนา ความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษนั้นจะต้องสื่อสารให้ได้ใจความที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ ควรต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนสังเกตลักษณะของภาษาและความหมายของข้อความที่จะพูดพร้อมทั้งให้นักเรียนฝึกสำนวนภาษาหลายหลายแบบและเป็นสำนวนภาษาของเจ้าของภาษาให้จริง

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาวิชาและภาษา (CLIL)

ในการศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาวิชาและภาษา หรือ CLIL (Content and Language Integrated Learning) ได้ศึกษาและวิเคราะห์และเรียบเรียงหัวข้อการศึกษานี้ตามองค์ประกอบสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบการสอนโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ที่มาและความหมายของแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาวิชาและภาษา (CLIL)

แนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา หรือ Content and Language Integrated Learning โดยมีชื่อเรียกอย่างสั้นว่า CLIL ซึ่งเป็นการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ โดยมีทีมนักการศึกษาหลายท่าน ได้แก่ ดู คอยล์ (Do Coyle) ฟิลลิป ฮูด (Phillip Hood) และ เดวิด มาร์ช (David Marsh) โดยกล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยการบูรณาการเนื้อหาและภาษานั้น เป็น แนวคิดสองแนวคิดการศึกษาาร่วมกัน (Dual-Focused Educational Approach) ซึ่งมีเป้าหมายร่วมกันโดยใช้ภาษาที่เป็นภาษาเสริม (Additional Language) ไม่ว่าจะเป็นภาษาต่างประเทศ (Second Language) ภาษาดั้งเดิม (Heritage Language) และ ภาษาที่ใช้อย่างเป็นทางการ (Community Language) โดยมีเป้าหมายในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนซึ่งเน้นทั้งการเรียนด้านภาษาต่างประเทศ (Language) และ เนื้อหาวิชา (Content) ไปด้วยกัน (Coyle; Philip; & David. 2010: 1)

แนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ได้นำมาใช้ครั้งแรกในปี 1994 และได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายอย่างมากในยุโรปและรวมถึงในทวีปเอเชียในปัจจุบัน โดย เดวิด มาร์ช แห่งมหาวิทยาลัย Jyväskylä ณ ประเทศเนเธอร์แลนด์ ซึ่งได้พัฒนาแนวคิดนี้ เริ่มต้นจากย้อนไป เมื่อห้าพันปี เมื่อชาวอียิปต์เขียนรบนชนะและครอบครองซูมาเรียได้สำเร็จจึงสามารถดึงความรู้และภูมิปัญญาจากการถ่ายทอดสรรพวิชาความรู้ของชาวซูมาเรียน ด้านเทววิทยา ศาสนศาสตร์ และสัตววิทยา โดยการถ่ายทอดความรู้นั้นใช้ภาษาซูมาเรียน ซึ่งหลักการพื้นฐานของแนวคิดนี้ ที่ใช้ภาษาอื่น (Additional Language) เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความรู้โดยไม่ได้ใช้ภาษาแม่ (Mother Tongue)

ต่อมา ผู้คนชนชั้นสูงในยุโรปได้เริ่มสนใจระบบการศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนแบบสองภาษาและพหุภาษา (Bilingual and Multilingual Educations) อย่างแพร่หลาย การจัดการเรียนการสอนแบบสองภาษานั้นมีเป้าหมายให้บุตรหลานสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารเพื่อความมั่นคงในอาชีพการงานและการดำเนินทางด้านธุรกิจ

ในช่วงระหว่างเวลา ปี 1965-1970 ประเทศแคนาดา กลุ่มผู้ปกครองที่มีความสามารถพูดภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส กังวลว่าความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตของบุตรหลานถ้าพวกเขาไม่สามารถสื่อสารภาษาฝรั่งเศสได้ ดังนั้นกลุ่มผู้ปกครองจึงสนับสนุนและผลักดันให้มีการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาแบบเพิ่มพูน (Immersion Program) สำหรับลูกหลานในประเทศ ต่อมาประสบความสำเร็จและได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย และนักเรียนสามารถมีความสามารถในการสื่อสารภาษาฝรั่งเศสและรวมทั้งภาษาอังกฤษดีขึ้น (Mehisto; Mash; & Frigol. 2008: 9-10) แต่อย่างไรการก็ตาม เดล และ แทนเนอร์ (Dale and Tanner. 2012: 4-5) ชี้ให้ว่า เรียนการสอนแบบเพิ่มพูนภาษา (Immersion Program) นั้น จะมุ่งเน้นเฉพาะด้านเนื้อหา (Content) ของบทเรียนเท่านั้นไม่ได้รวมถึงด้านของการใช้ภาษา (Language)

ในปี 1980 การสอนภาษาในการอิงวิชาเนื้อหาวิชา หรือ Content Based Learning (CBL) ได้พัฒนาเป็นการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางซึ่งนำเนื้อหาวิชาในวิชาอื่นหรือหัวข้อเรียนที่นักเรียนสนใจมาบูรณาการกับภาษา ซึ่งในระหว่างการเรียนการสอนนั้นจะใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนและแสวงหาความรู้ นั้น การเรียนแบบนี้ในเป็นการพัฒนาความสามารถทางภาษาแบบธรรมชาติซึ่งคล้ายคลึงกับการเรียนภาษาแม่ นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารของภาษาโดยผ่านกระบวนการ สืบหาข้อมูลที่เป็นภาษาต่างประเทศ การจดโน้ตย่อ รวมถึงการสรุปข้อมูลต่าง ๆ จากที่ได้ค้นหามา และนักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการคิด ซึ่งสามารถต่อยอดไปใช้ในรายวิชาอื่นได้ แต่อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนแบบนี้ไม่มีการสอนในด้านทักษะภาษาเลย ซึ่งนักเรียนอาจใช้ภาษาแม่ในการเรียนรู้แทนเพราะสะดวกในการสื่อสารระหว่างการเรียนการสอน และอีกประเด็นนักเรียนอาจมีปัญหาในการค้นหาข้อมูล เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านภาษาต่างประเทศจึงเกิดทำให้การพัฒนาภาษาไม่ดีเท่าที่ควร (อรุณี วิริยะจิตตราและคณะ. 2555: 50-51)

ในช่วงระหว่างปี 1990 เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบัน เมฮิสโตและคณะ (Mehisto; Mash; & Frigol. 2008 : 9-11) ได้กล่าวว่า โลกาภิวัตน์ได้เชื่อมต่อให้การสื่อสารของคนทุกมุมโลกได้ จึงทำให้ความต้องการในการรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศมีความต้องการมากขึ้นเพื่อตอบสนองความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและเทคโนโลยีที่ทันสมัยอย่างรวดเร็ว จึงทำให้ประชากรโลกเปรียบเสมือนคนในหมู่บ้านเดียวกัน (Global Village) ซึ่งการบูรณาการความรู้ (Integrated Learning) นั้นมีความสำคัญ และมีคุณค่าต่อการเสริมสร้างทักษะในยุคสมัยใหม่ จึงทำให้แนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ต่อมา ในปี 2001 สหภาพยุโรป (EU) ได้ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เพื่อให้การสื่อสารเป็นสื่อเชื่อมโยงความเป็นหนึ่งเดียวกันในสหภาพยุโรปโดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน (Colye. 2006: ออนไลน์; อ้างอิงใน EUODICE. 2006) ดังต่อไปนี้:

1. เพื่อส่งเสริมการศึกษาทางด้านภาษาที่มีความหลากหลายในภูมิภาคยุโรป โดยต้องการให้พลเมืองของยุโรปสามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างน้อยสามภาษา ที่ใช้ในยุโรป

2. เพื่อสนับสนุนนวัตกรรมทางการสอนภาษาต่างประเทศ

3. เพื่อพัฒนาคุณภาพการฝึกอบรมในด้านการสอนภาษา

ดังนั้นการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ซึ่งเป็นนวัตกรรมการสอนที่เหมาะสมในการเรียนการสอนภาษาในยุคสมัยใหม่ โดยมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของแนวคิดไว้ดังนี้:

เดวิด มาร์ช และคณะ (Coyle; Hood; & Marsh. 2010: 3; อ้างอิงจาก Marsh; Malijers; & Hartiala. 2001) ให้คำนิยามว่า แนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษาเป็นแนวคิดการศึกษาที่มีกระบวนการใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อ โดยใช้แนวคิดสองแนวทางในการสำหรับการจัดการเรียนรู้ (A Dual-Focused Form of instruction) โดยมุ่งเน้นทั้งเนื้อหาวิชาและภาษา

เมฮิสโตและคณะ (Mehisto; Marsh; & Frigols. 2008: 11) กล่าวเสริมว่า แนวคิดนี้ มีใจแกนหลักสำคัญคือการบูรณาการเรียนรู้สองทาง (Dual Focus) โดยการเชื่อมระหว่างเนื้อหาและการเรียนรู้ภาษา ซึ่งมีใจความหลักดังต่อไปนี้

1. การเรียนรู้ด้านภาษา ซึ่งเนื้อหาวิชาที่เรียนสามารถนำเนื้อหาจากสาระวิชารายวิชาอื่นมาจัดกิจกรรมการเรียนสอน เช่นคณิตศาสตร์ ประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ การสร้างโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ตลอดจน หน้าที่ของพลเมือง เป็นต้น ซึ่งมีกลยุทธ์ที่จะส่งเสริมและอำนวยความสะดวกความเข้าใจเนื้อหาของนักเรียน เช่น การสร้างแผนภูมิและแผนภาพ การทดลองและปฏิบัติจริง เป็นต้น

2. เนื้อหาในสาระต่างๆ จะส่งผ่านโดยกระบวนการเรียนรู้ของภาษา ซึ่งครูต้องมีความแม่นยำทางด้านภาษาและเนื้อหาซึ่งต้องมีการทำงานร่วมกับระหว่างครูผู้เชี่ยวชาญในแต่ละเนื้อหากับครูภาษาในการรวบรวม คำศัพท์เฉพาะในศาสตร์ต่างๆ และข้อมูลเฉพาะของแต่ละ

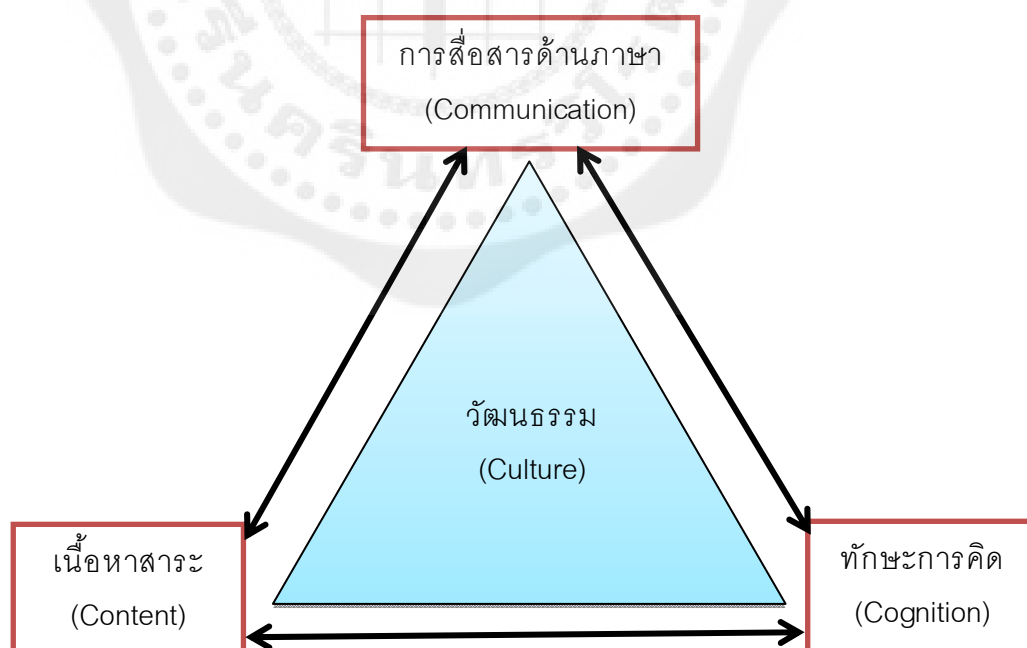
สาระวิชาในระดับความเหมาะสมของนักเรียน เพื่อจะให้นักเรียนสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาและภาษาไปพร้อมกัน

เดล และแทนเนอร์ (Dale; & Tanner. 2012: 1) กล่าวว่า CLIL เป็นชื่อย่อ การจัดการเรียนรู้โดยการบูรณาเนื้อหาและภาษา (Content and Language Integrated Learning) ที่สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการสอนวิชาประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และ พลศึกษา เป็นต้น

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า แนวทฤษฎีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เป็นนวัตกรรมในการจัดรูปแบบการเรียนรู้ภาษาที่พัฒนามาจากแนวคิดการจัดการศึกษาแบบสองภาษาหรือพหุภาษา (Bilingual and Multilingual Education) คือ การเรียนการสอนภาษาแบบเพิ่มพูน (Immersion Program) และการสอนภาษาในการอิงวิชาเนื้อหาวิชา (Content Based Learning) และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่ส่งเสริมให้ครูและนักเรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีการนำเนื้อหาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้จากสาระวิชาอื่นโดยการใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อ

2.2 กรอบแนวคิด 4 Cs ของแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

คอยล์ และคณะ (Coyle; Hood; & Marsh. 2010: 41-42) ได้นำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) โดยใช้หลัก 4Cs ในการส่งเสริมในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดซึ่งมีจุดประสงค์สำคัญที่จะต้องพัฒนาให้นักเรียนเกิดคุณลักษณะดังต่อไปนี้ ได้แก่ 1. เนื้อหาสาระ (Content) 2. ทักษะการคิด (Cognition) 3. การสื่อสารด้านภาษา (Communication) และ 4. วัฒนธรรม (Culture) ดังภาพประกอบดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 2 กรอบแนวคิด 4Cs การจัดการเรียนรู้โดยการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)
(Coyle; Hood; & Marsh. 2010: 41)

1. เนื้อหาสาระ (Content) หมายถึง เนื้อหาสาระ (Content Matters) ที่จะนำมาในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนไม่ใช่เป็นเพียงแค่นักเรียนจะได้ความรู้และทักษะจากเนื้อหาที่เรียนเท่านั้น แต่นักเรียนจะเป็นสร้างความรู้ความเข้าใจได้ด้วยตนเองและพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในแบบของตนเอง ซึ่งเนื้อหาที่ครูนำมานั้นจะต้องเกี่ยวข้องกับความรู้และการกระบวนการคิดเพื่อให้ นักเรียนเข้าใจและตีความของเนื้อหาซึ่งต้องเป็นการวิเคราะห์

2. ทักษะการคิด (Cognition) หมายถึง กระบวนการเรียนรู้และทักษะคิด (Learning and Thinking Process) ที่จะนำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ ซึ่งนักเรียนจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ทางด้านภาษาจากภาษาที่สองมาสู่ภาษาในรูปแบบของตัวเอง

3. การสื่อสารด้านภาษา (Communication) หมายถึง การเรียนรู้และการใช้ภาษา (Language Learning and Using) ซึ่งเกี่ยวข้องกับบริบทและสิ่งแวดล้อมของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับ ภาษา และบริบททางวัฒนธรรมในสังคมนั้น การปฏิสัมพันธ์ระหว่างการใช้ภาษาต่างประเทศในบริบทนั้นถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ที่ส่งเสริมต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียนและ ทักษะการใช้ภาษาของนักเรียน

4. วัฒนธรรม (Culture) หมายถึง ส่งเสริมให้นักเรียนรู้และเข้าใจในวัฒนธรรมที่หลากหลายและกับผู้อื่น (Developing intercultural understanding and Global Citizenship) ซึ่งเป็นปัจจัยหลักในการส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ความหลากหลายของวัฒนธรรมและภาษา

จะเห็นได้ว่ากรอบแนวคิด 4 Cs เป็นแนวทางให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอน โดยครูสามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนเกิดคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. นักเรียนเกิดทักษะในการหาความรู้และแรงจูงใจในการเฝ้าหาความรู้อยู่ตลอดเวลา

2. นักเรียนเกิดทักษะการคิด วิเคราะห์ และ ความคิดสร้างสรรค์ในการถ่ายโอนความรู้ออกมาเป็นภาษาต่างประเทศได้

3. นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและแสวงหาข้อมูลหาความรู้อยู่เสมอ

4. นักเรียนสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยใช้ภาษาต่างประเทศ และสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นในชีวิตประจำวันและพร้อมเตรียมตัวเป็นพลเมืองที่ดีของโลก

5. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศและกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันได้

ดังนั้น จะสรุปได้ว่า กรอบแนวคิด 4Cs ตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศ มีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ เกิดแรงจูงใจที่จะเฝ้าเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา มีทักษะการอยู่ร่วมกับผู้อื่นและปรับตัวในสังคมได้ดีอีกด้วย

2.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวทฤษฎีการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

แนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ถูกพัฒนาจาก ทฤษฎีการสอนภาษาธรรมชาติ (The Natural Approach) และทฤษฎีพุทธิปัญญาใหม่ของบลูม (A Revised Bloom's Taxonomy) เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้และสามารถนำภาษาต่างประเทศมาใช้ในการชีวิตประจำวันได้ ซึ่งมีรายละเอียดต่อไปนี้

1.ทฤษฎีการสอนภาษาธรรมชาติ (The Natural Approach)

แครทเชน และเทอร์รอล (Richards; & Rodgers, 2003: 180-183; อ้างอิงจาก Krashen and Terrall, 1983) ได้เสนอสมมุติฐานของแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบธรรมชาติ โดยแบ่งออกมา 5 ทฤษฎี ซึ่งสรุปได้ต่อไปนี้

1. สมมุติฐานเกี่ยวกับการเรียนรู้และรับรู้ (Language Learning and Language Acquisition Hypothesis) ซึ่งได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ในกระบวนการเรียนรู้ภาษา เป็นเรื่องระหว่าง การรับรู้ภาษา (Language Acquisition) เป็นวิธีการเรียนรู้แบบธรรมชาติเหมือนกับการเรียนรู้ภาษาแม่ ซึ่งเป็นกระบวนการที่เรียนรู้ภาษาได้สภาวะที่ไม่รู้ตัว (Unconscious process) เพราะเป็นการมุ่งเน้นในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย จึงเป็นการสื่อความหมายแบบไม่เป็นทางการ กล่าวคือ เป็นการสื่อความหมายแบบวิถีธรรมชาติ การเรียนรู้ภาษา (Learning Language) เป็นกระบวนการเรียนรู้ภาษาภายใต้สภาวะที่รู้ตัว (Conscious process) ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับกฎเกณฑ์ทางด้านภาษา (Rules) รูปแบบการใช้ภาษา (Forms) และความรู้ในการแสดงคำพูด (Verbal) ซึ่งวิธีการสอนจึงเป็นกระบวนการที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษา การแก้ไขทางด้านภาษาจะช่วยให้เกิดการพัฒนาด้านการสื่อสารให้ถูกต้องยิ่งขึ้นเพื่อนำไปใช้ได้จริง

2. สมมุติฐานเกี่ยวกับการจัดลำดับธรรมชาติ (The Natural Order Hypothesis) การรับรู้ภาษาของสมมุติฐานนี้จะหมายถึงการจัดลำดับของกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาซึ่งสามารถดำเนินการคาดคะเนได้ ซึ่งกระบวนการรับรู้ภาษาจะเกี่ยวข้องกับหลักไวยากรณ์ และหน่วยเสียงของภาษาแม่และภาษาที่สอง ความผิดพลาดในการใช้ภาษาจะเป็นตัวช่วยให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทางด้านภาษา

3. สมมุติฐานในการตรวจสอบ (The Monitor Hypothesis) การรู้ระบบด้านภาษา (the acquired linguistic system) เป็นจุดเริ่มต้นในการสื่อสารในภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ในสภาวะการเรียนรู้ที่รู้ตัวสามารถตรวจสอบ แก้ไข และเปลี่ยนในวิธีการใช้ภาษาให้ถูกต้อง แต่การใช้ความรู้เพื่อตรวจสอบในการแก้ไวนั้นมีเงื่อนไขอยู่ 3 ประการกล่าวคือ

3.1 เวลา ต้องเพียงพอเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสและประยุกต์ใช้ในกฎเกณฑ์ที่เรียนรู้ไปแล้ว

3.2 ใส่ใจในรูปแบบ ผู้ใช้ภาษาต้องสนใจถึงความถูกต้องของรูปแบบในการแสดงออกทางด้านภาษา

3.3 ความรู้ในกฎเกณฑ์ ผู้ใช้ภาษาต้องรู้ถึงกฎเกณฑ์ของภาษาซึ่งรูปแบบของกฎเกณฑ์ต้องง่ายแก่การนำมาใช้และไม่ซับซ้อนหรือเปลี่ยนแปลงให้ยากต่อการนำไปใช้

4. สมมุติฐานเกี่ยวกับปัจจัยป้อน (The Input Hypothesis) สมมุติฐานข้อนี้จะเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ปัจจัยป้อนของภาษา (Input) และการรับรู้ภาษา (acquisition) ซึ่งมี 4 ประเด็นดังต่อไปนี้

4.1 สมมุติฐานข้อนี้ เกี่ยวข้องกับการรับรู้ภาษา ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้

4.2 นักเรียนจะพัฒนาทางด้านภาษาดีขึ้นจากตัวป้อนที่ส่งเสริมความเข้าใจ (understanding input) โดยใช้ ตัวชี้แนะ (Clues) ที่มีและความหมายจะช่วยเพิ่มความเข้าใจในการเรียนภาษา เช่น สถานการณ์และบริบท (situation and context) ข้อมูลทางด้านภาษาศาสตร์ (extra linguistic information) และ ความรู้ (knowledge) เพื่อพัฒนาการรับรู้ภาษาขึ้นไป

4.3 การพูดให้ได้อย่างคล่องแคล่วไม่สามารถสอนได้ทันทีซึ่งจะเกิดขึ้นทีหลังจึงต้องอาศัยความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์โดยตัวป้อนที่ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ

4.4 เมื่อนักเรียนมีความเข้าใจในตัวป้อนทางภาษาที่มากพอแล้ว ครูไม่จำเป็นต้องเพิ่มเติมให้กับนักเรียนอีกซึ่งนักเรียนจะเกิดความเข้าใจในภาษาเองอัตโนมัติ โดยไม่จำเป็นต้องปรับปัจจัยป้อนเดิมให้เข้ากับความสามารถเดิมของนักเรียนอีก

5. สมมุติฐานที่เกี่ยวกับการกลั่นกรองทางจิต (The Affective Filter Hypothesis) สภาวะด้านอารมณ์ของนักเรียนหรือเจตคติของนักเรียนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ที่ภาษาที่สอง ถ้าหากนักเรียนมีตัวกลั่นกรองที่ต่ำจะทำให้นักเรียนรับปัจจัยป้อนมากขึ้น ซึ่งมี 3 ตัวแปรที่เกิดขึ้นในการเรียนรู้ภาษาในสมมุติฐานนี้ คือ

5.1 แรงจูงใจ (Motivation) นักเรียนที่มีแรงจูงใจสูงขึ้นไปจะสามารถเรียนภาษาได้ดียิ่งขึ้น

5.2 ความมั่นใจ (Self-confidence) นักเรียนที่มีความมั่นใจในตนเองและมีภาพลักษณ์ที่ มั่นใจจะส่งผลให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา

5.3 ความกังวล (Anxiety) การลดความกังวลของนักเรียนและในห้องเรียนจะช่วยให้การรับรู้ภาษาที่สองดีขึ้นจากสมมุติฐานเกี่ยวกับการกลั่นกรองทางจิต

เมฮิสโต และคณะ (รุ่งระวี สมวรรณะ. 2553: 55; อ้างอิงจาก Mehisto, Marsh; & Frigol. 2008) เสนอแนะว่า การจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มุ่งเน้นและส่งเสริมข้อสมมุติฐานเกี่ยวกับการกลั่นกรองทางจิตซึ่งเป็นปัจจัยเสริมแรงด้านเจตคติ แรงจูงใจ และลดความกังวล เนื่องจากนักเรียนที่ต้องการการเรียนรู้ภาษาที่สอง นักเรียนจะต้องอยู่ในสังคมที่ใช้มากกว่าหนึ่งภาษาโดยเฉพาะภาษาต่างประเทศที่นักเรียนเองไม่คุ้นชิน ดังนั้นนักเรียนจึงมีความต้องการที่จะเข้าใจภาษา วัฒนธรรมและสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จะทำให้นำไปใช้ใน

ชีวิตประจำวันและอนาคตได้ ดังนั้น ครูสามารถนำแนวคิดมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ตามข้อสรุปต่อไปนี้

1. ใช้ปัจจัยการป้อนเพื่อเป็นปัจจัยป้อนทางภาษาภาษามากที่สุดเท่าที่จะทำได้
2. สิ่งใดที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจได้ นั้นเป็นเรื่องที่สำคัญ ควรใช้สื่อการสอนที่เป็นประโยชน์เพื่อเพิ่มปริมาณของคำศัพท์มากกว่าการให้นักเรียนศึกษาด้านไวยากรณ์
3. การเน้นการสอนในห้องเรียนควรเน้นทักษะการฟังและการอ่าน ซึ่งทักษะการพูดและการเขียนเป็นทักษะที่เกิดขึ้นภายหลัง
4. เพื่อลดความกังวลปัจจัยการกลั่นกรองจิต ควรให้นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษาที่มีความหมายแทนที่จะให้นักเรียนศึกษาด้านไวยากรณ์ ปัจจัยป้อนควรมีความน่าสนใจและเสริมสร้างบรรยากาศห้องเรียนให้ผ่อนคลาย

2. ทฤษฎีพุทธิปัญญาใหม่ของบลูม (A Revised Bloom's Taxonomy)

ทฤษฎีพุทธิปัญญา ของ เบจาามิน บลูมในปี ค.ศ.1956 ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ รวมไปถึงการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน บลูมได้เสนอจุดมุ่งหมายทางการศึกษาด้านการพัฒนาทางสติปัญญา (Cognitive Domain) ซึ่งแบ่งการพัฒนาทางด้านสติปัญญา ออกเป็น 6 ชั้น จากการคิดระดับต้นไปสู่ชั้นการคิดระดับสูง คือ 1. ชั้นความรู้ (Knowledge) 2.ชั้นความเข้าใจ (Comprehension) 3. ชั้นการนำความรู้ไปใช้ (Application) 4. ชั้นการวิเคราะห์ (Analysis) 5. ชั้นการสังเคราะห์ (Synthesis) 6. ชั้นการประเมินค่า (Evaluation)

ต่อมา เดวิด แครทวอล (Krathwal. 2002: 212-218) มองเห็นว่า แนวคิดเดิมไม่เหมาะสมกับนักเรียนทุกวัยและบางวิชามีข้อจำกัดในด้านการพัฒนาด้านสติปัญญาแบบเดิม จึงได้ทำการปรับเปลี่ยนจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่มุ่งเน้นพัฒนาด้านสติปัญญา ออกเป็น 4 มิติ (Knowledge Dimension of the Revised Taxonomy) ดังต่อไปนี้

1.ด้านความรู้ข้อเท็จจริง (Factual Knowledge) ซึ่งเกี่ยวกับองค์ประกอบพื้นฐานที่นักเรียนต้องรู้และใช้ในการแก้ปัญหา

- ความรู้ในเรื่องคำศัพท์
- ความรู้ในเรื่องรายละเอียดและองค์ประกอบต่างๆ

2. ด้านความรู้ในองค์ความรู้รวบยอด (Conceptual Knowledge)

- ความรู้ในเรื่องของการจัดประเภท หมวดหมู่ และการจัดลำดับชั้น
- ความรู้ในเรื่องของหลักการ
- ความรู้ในเรื่องของทฤษฎี แบบแผนและโครงสร้าง

3. ความรู้ในเรื่องกระบวนการ (Procedural Knowledge) เป็นความรู้เกี่ยวกับวิธีการที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง วิธีการเสาะแสวงหาความรู้ และบรรทัดฐานสำหรับการใช้ทักษะ ลำดับขั้นการแก้ปัญหา เทคนิคและวิธีต่างๆ เช่น

- ความรู้ในเรื่องของทักษะเฉพาะอย่างและลำดับขั้นการแก้ปัญหา
- ความรู้ในเรื่องของเทคนิคและวิธีการเฉพาะอย่าง
- ความรู้ในเรื่องของเกณฑ์สำหรับการพิจารณาเลือกกระบวนการปฏิบัติที่เหมาะสม

4. ความรู้ในด้านอภิปญญา (Metacognition Knowledge) เป็นความรู้ทางกระบวนการปัญญาของแต่ละบุคคล

- ยุทธวิธีสำหรับการเรียนรู้
- ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการใช้ปัญญารวมไปถึงการใช้ในเหตุผลละเอียดที่
- เหมาะสม
- การรู้จักตนเอง

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาภาษา (CLIL) นี้สามารถสรุปและจัดกลุ่มแนวคิดที่สามารถเชื่อมโยงกับกรอบแนวคิด 4Cs การจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านเนื้อหาสาระ (Content) การจัดการเรียนรู้ด้านเนื้อหาสาระต้องมีความหลากหลายและบูรณาการเพื่อสร้างกระบวนการความรู้ความเข้าใจ รู้จักการแก้ปัญหา ทักษะที่ใช้ในการเรียนรู้ ตลอดจน เจตคติและแรงจูงใจในการใช้ประยุกต์ใช้ภาษาในการสื่อสารในประจำวันของนักเรียน ซึ่งครูต้องคำนึงถึงเนื้อหา ภาษา การจัดการเรียนรู้ และสื่อการเรียนสอนที่มีเหมาะสมและมีความหมาย (Comprehensible) กับตัวนักเรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถมีทักษะในการสื่อสารภาษาต่างประเทศและกระบวนการคิดของนักเรียน

2. ด้านทักษะความคิด (Cognition) การจัดการเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะการคิดและรูปแบบการเรียนรู้ ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกการเรียนรู้โดยมีการจัดนำกระบวนการที่ทำให้นักเรียนเกิดความคิดเชื่อมโยงจากมวลประสบการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตของนักเรียนสู่การวางแผน จัดการ แก้ไขปัญหาและข้อผิดพลาด โดยการเสริมต่อความรู้ของครูเพื่อให้เกิดพฤติกรรมดังกล่าว

3. ด้านทักษะการสื่อสาร (Communication) การบูรณาการเนื้อหาและภาษา จะต้องจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องและบริบทของนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียนโดยจัดกิจกรรมทางภาษาที่ให้นักเรียนฝึกเกิดการปฏิสัมพันธ์ให้ระหว่างบุคคลให้มากเพียงพอ เพื่อนักเรียนจะได้นำทักษะมาใช้ในสถานการณ์จริงได้

4. ด้านวัฒนธรรม (Culture) การปฏิสัมพันธ์ในการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนระหว่างตนเองกับสมาชิกในห้องเป็นการฝึกทักษะทางด้านภาษา ยังรวมถึงทักษะการเข้าร่วมสังคมกับผู้อื่น เรียนรู้จากความคิดของผู้ รู้จักฟังความคิดเห็น ไม่เอาเปรียบผู้อื่น ตลอดจนรู้จักการทำงานเป็นทีม ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญที่ครูควรปลูกฝังให้กับนักเรียนนำไปใช้ในอนาคตได้

2.4 แนวคิดหลักในการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

เมฮิสโต และคณะ (Mehisto, Marsh; & Frigols, 2008: 29-30) ได้นำเสนอแนวคิดหลักในการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา ออกเป็น 6 ด้าน พร้อมทั้งอธิบายแต่ละจุดเน้นแต่ละด้านดังต่อไปนี้

1. กระบวนการที่มีความหลากหลาย (Multiple Focuses)
 - ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในห้องเรียนจากเนื้อหาวิชาต่างๆ
 - ส่งเสริมให้ใช้เนื้อหาจากสาระต่างๆ ในห้องเรียนภาษา
 - บูรณาการสรรพสาระต่างๆ ในหัวข้อ
 - จัดการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากผ่านบูรณาการข้ามสาระต่างๆ ในหัวข้อเรื่องและโครงการ
 - ส่งเสริมให้เกิดการสะท้อนผลการเรียนรู้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน
2. บรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้และปลอดภัย (Safe and Enriching Learning environment)
 - ใช้การเรียนรู้และพูดคุยจากกิจกรรมที่ใกล้ตัว
 - นำเสนอเนื้อหาการเรียนรู้พร้อมทั้งภาษาและเนื้อหาพร้อมกัน
 - เสริมสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนจากการลงมือปฏิบัติจริงทั้งในเนื้อหาความรู้และด้านภาษา
 - ใช้ห้องเรียนเป็นสื่อกลางในการเพิ่มพูนความรู้
 - ใช้ของจริงและบรรยากาศจริงในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้
 - เพิ่มพูนศักยภาพในการตระหนักในการใช้ภาษา (Language Awareness)
3. การเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authenticity)
 - เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับการช่วยเหลือในด้านการใช้ภาษาเมื่อจำเป็น
 - เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามความที่ตนถนัดและสนใจ
 - เชื่อมโยงการเรียนรู้กับการดำเนินชีวิตของนักเรียน
 - สร้างความสัมพันธ์เพื่อแลกเปลี่ยนการเรียนรู้กับครูอื่นที่ใช้แนวทฤษฎีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา
 - ใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายและเป็นปัจจุบันจากแหล่งเรียนรู้และสื่อต่างๆ
4. การเรียนรู้ให้เกิดทักษะด้านบวก (Active Learning)
 - ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้สื่อสารมากกว่าครู
 - ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ในเนื้อหา ภาษาและทักษะการเรียนรู้
 - นักเรียนได้มีโอกาสในการประเมินความก้าวหน้าของตนเอง
 - ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสสังเกตการเรียนรู้จากการทำงานร่วมกันเป็นทีม
 - ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกกับนักเรียน

5. เน้นการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)

- ช่วยส่งเสริมด้านความรู้ ทักษะที่ใช้ในการเรียนรู้ เจตคติ ความสนใจและประสบการณ์
- ช่วยประเมินผลจากศักยภาพของอย่างเป็นมิตร
- ตอบสนองความหลากหลายการเรียนรู้ของนักเรียน
- กระตุ้นให้นักเรียนเกิดทักษะคิดสร้างสรรค์และทักษะการคิดวิเคราะห์
- ช่วยให้นักเรียนมีทักษะการคิดสร้างสรรค์
- ท้าทายให้นักเรียนมีความต้องการที่จะค้นหาคำตอบและความรู้อยู่ตลอดเวลา

6. เน้นความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้(Cooperation)

- มีการวางแผนการเรียนรู้ โดยการสร้างความร่วมมือระหว่างครู ภาษา (CLIL Teacher) และครูด้านเนื้อหา (Non-CLIL Teacher)
- ร่วมมือกับผู้ปกครองเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
- ร่วมมือกับผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนท้องถิ่น สนับสนุนให้มีการจัดการเรียนรู้

จากแนวคิดหลักในการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่มุ่งเน้นพัฒนาทักษะด้านเนื้อหาความรู้ (Content) และภาษา (Languages) เข้าด้วยกันซึ่งส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะที่สำคัญแก่นักเรียนทั้งหมดอยู่ 4 ด้าน กล่าวคือ ทักษะด้านการสื่อสาร (Communication) ร่วมกันในสังคมของนักเรียนเองและนอกสังคม (Community) ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องจนมีทักษะเชี่ยวชาญจากการฝึกฝนลงมือทำในห้องเรียนแล้วมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียน (Content) ได้ และนักเรียนเกิดทักษะการคิด (Cognition) ไปถึงการคิดระดับสูงนักเรียนจึงมีทักษะวิเคราะห์และแก้ปัญหาของนักเรียนได้ในสภาพปัจจุบันอย่างมีประสิทธิภาพและมีวิจารณญาณ ซึ่งสอดคล้องกับ เมฮิสโต และคณะ (Mehisto; Marsh; & Frigols, 2008: 31) ได้นำเสนอผลลัพธ์ในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดหลักในการจัดการเรียนรู้โดยการบูรณาการเนื้อหาและภาษาต่อนักเรียนได้ส่งผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพดังภาพต่อไปนี้

ตาราง 5 ผลลัพธ์ในการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษาต่อนักเรียน

ทักษะด้านความคิด (Cognition)		
- นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงทั้งในเนื้อหา (Content) ภาษา และทักษะกระบวนการเรียนรู้ผ่านการเรียนรู้แบบร่วมมือ - กระบวนการเรียนรู้จากแนวทฤษฎีที่ส่งเสริมด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ ความสนใจและประสบการณ์ของนักเรียน - นักเรียนสามารถวิเคราะห์และกำหนดความสำเร็จในผลงานของตนเองร่วมกับเพื่อนและครูเพื่อให้ผลงานของตนเองสมบูรณ์มากขึ้น - นักเรียนมีโอกาสได้สังเคราะห์ ประเมินผล นำความรู้และทักษะที่ได้ไปใช้กับกลุ่มสาระอื่นได้		
ทักษะสังคม (Community)	ทักษะความรู้ด้านเนื้อหา (Content)	ทักษะการสื่อสาร (Communication)
-นักเรียนรู้สึกที่ได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ -นักเรียนมีความมั่นใจในตนเอง ที่สามารถทำงานร่วมกับกลุ่มที่มีความสนใจคล้ายคลึงกัน -ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ตลอดจนคนในชุมชนเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการศึกษา -นักเรียนสามารถวางบทบาทในการทำงานกับเพื่อนและครูในกลุ่มและห้องเรียนตลอดจนในสังคม	-เนื้อหาในห้องเรียนสามารถเกี่ยวข้องกับชุมชนและนอกเหนือห้องเรียน -นักเรียนสามารถประยุกต์ความรู้ใหม่และทักษะใหม่จากการลงมือปฏิบัติด้วยตัวของนักเรียนเอง -เนื้อหาในการเรียนการสอนต้องเหมาะสมและไม่มากหนักเกินไป -เนื้อหาในการเรียนมีการบูรณาการจากสาระที่หลากหลาย -ความรู้ด้านวัฒนธรรมในทุกวิชา	-กิจกรรมด้านการสื่อสารเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมทั้งในห้องเรียนและในสังคม -การจัดการในห้องเรียนไม่ว่าการจัดโต๊ะเรียน จัดป้ายนิทรรศการ และสื่อต่างๆ ต้องสนับสนุนให้นักเรียนเกิดทักษะการสื่อสารและการเรียนรู้ -นักเรียนและครูมีการพูดคุยและทดลองในการทำงานร่วมกันอย่างมีความหมาย -การพัฒนาด้านภาษาและการสื่อสารมีอยู่ในทุกสาระวิชา

ที่มา: Do Coyle, Philip Hood and David Marsh (2010). *CLIL: Content and Language Integrated Learning*. หน้า 31

คอยล์ (Coyle, 2006: ออนไลน์) ได้กล่าวสนับสนุนว่า การจัดการศึกษาตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาบูรณาการเนื้อหาและภาษา ได้เพิ่มศักยภาพให้กับนักเรียนดีขึ้นในด้านต่างๆ ความสามารถทางด้านมั่นใจในใช้ภาษา (Linguistic Competence) ทักษะการเรียนรู้ต่างๆ (Skills) และทักษะการตระหนักในการอยู่ร่วมในสังคม (Awareness of Culture and Global Citizenship) ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ตามแนวเรียนรู้ภาษาโดยการบูรณาการและเนื้อหา (CLIL) จึงเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะด้านภาษาต่างประเทศและความรู้ความคิดของนักเรียนซึ่งนักเรียนจะได้ฝึกกระบวนการทักษะการคิดแล้วแสดงออกออกมาทางด้านการสื่อสารในห้องเรียนตลอดจนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับ เดลและแทนเนอร์ (Dale and Tanner. 2002: 11-13) ได้สนับสนุนและกล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แนวการบูรณาการเนื้อหาและภาษาสำหรับนักเรียนและครูไว้ดังนี้

ด้านนักเรียน

1. นักเรียนเกิดแรงจูงใจต่อการเรียน เพราะนักเรียนเกิดความรู้สึกรักภาคภูมิใจและท้าทายจากผลการพัฒนาด้านทางภาษาซึ่งนักเรียนจะได้เห็นความก้าวหน้าของตนเองในการใช้ภาษาต่างประเทศในบริบทของเนื้อหาวิชาอื่น
2. เรียนเกิดการพัฒนาทักษะการคิดและสมองมีการทำงานหนักมากขึ้น เนื่องจากนักเรียนจะจดจำสิ่งที่เรียนเข้าไปในสมองดียิ่งขึ้นถ้านักเรียนทำชิ้นงานสำเร็จ
3. นักเรียนพัฒนาทักษะการสื่อสาร นักเรียนจะได้พัฒนาทักษะด้านการพูดและการเขียนในข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเฉพาะโดยใช้ภาษาเป้าหมายในการเรียนรู้
4. นักเรียนได้สร้างความหมายของตนเองในวิธีการสื่อสารภาษาต่างประเทศ นักเรียนสามารถนำความรู้เดิมและความรู้ใหม่นำมาประยุกต์ใช้ในวิถีของตนเองแล้วนำเสนอในรูปแบบภาษาต่างประเทศของตนเอง
5. นักเรียนมีความก้าวหน้าทางด้านภาษาเพิ่มขึ้นและจะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วอย่างรวดเร็วในการเรียนภาษาเพราะมีการฝึกฝนภาษาอยู่ตลอดเวลาในชั้นเรียน
6. นักเรียนจะได้รับการฝึกจากตัวป้อนของภาษา (Language Input) และทำงานอย่างประสิทธิผลจากตัวป้อนทางภาษา (Language Input) ซึ่งนักเรียนจะได้ฝึกกับตัวป้อนทางภาษาที่มีความหมายกับนักเรียน ซึ่งครูจะอำนวยความสะดวกที่มีความหมายกับนักเรียนให้ได้ฝึกฝนอยู่ตลอดเวลา
7. นักเรียนเกิดทักษะสังคมและสื่อสารได้อย่างมีความหมาย ซึ่งในการสื่อสารนักเรียนจะสื่อสารได้อย่างมีความหมายและถูกกับวัตถุประสงค์โดยมีประสิทธิภาพโดยปราศจากความกังวลของไวยากรณ์
8. นักเรียนได้ฝึกทักษะการพูดและการเขียน ครูจะช่วยแก้ไขให้กับนักเรียนและนักเรียนได้เรียนรู้ถึงข้อผิดพลาดในการเขียนและพูด ซึ่งจะเป็นการช่วยให้นักเรียนมีเชี่ยวชาญในด้านภาษามากยิ่งขึ้น

9. นักเรียนจะพัฒนาในการตระหนักรู้การใช้ภาษา (Intercultural Awareness) ครูจะช่วยแนะนำให้นักเรียนรู้วิธีการใช้ภาษาต่างประเทศกับบุคคลในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน นักเรียนสามารถเรียนแนวคิด วิถีชีวิต และวัฒนธรรมที่แตกต่างกับวิถีชีวิตของนักเรียนผ่านสื่อที่ครูเตรียมให้

10. นักเรียนสามารถมีความพร้อมที่จะเรียนภาษาอื่นนอกจากภาษาที่สอง

ด้านครู

1. ครูที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาสามารถพัฒนาทางด้านศักยภาพทางด้านภาษาผ่านการเข้าร่วมอบรมทางด้านภาษา ฝึกฝนด้านสอนของวิชาของตนเองเป็นภาษาต่างประเทศ ซึ่งจะส่งผลให้ครูเกิดทักษะการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วในชั้นเรียน

2. ครูจะได้วิธีการจัดการเรียนการสอนและเทคนิคใหม่ๆ เพื่อนำมาดำเนินการสอนในวิชาอื่น ซึ่งกระบวนการนี้จะทำให้ครูทั้งเชี่ยวชาญในภาษาและสาระวิชาต่างๆ ที่ไม่ใช่เฉพาะวิชาเกี่ยวกับสอนภาษา

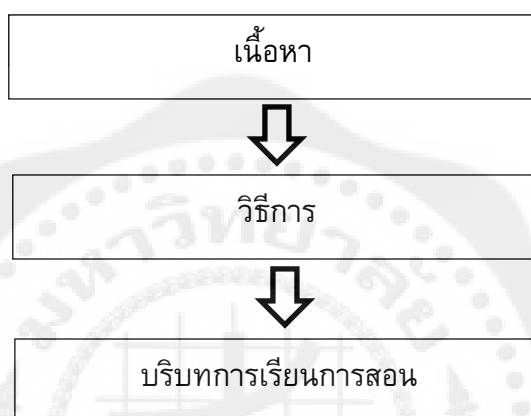
3. ครูประจำวิชาและครูด้านภาษาทำงานร่วมกันมากขึ้นแลกเปลี่ยนความรู้สาระของตนเองและร่วมกันวางแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านเนื้อหาและภาษา

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบเดิม

3.1 ความหมายและแนวคิดของการสอนแบบเดิม

ทิพวัลย์ มาแสง (2532: 19 – 20) การสอนแบบเดิม (Traditional Instruction) เป็นวิธีการสอนแบบไวยากรณ์และแปล (Grammar Translation Instruction) หรือเรียนอีกชื่อว่า Conventional Instruction เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1950 นิยมใช้สอนภาษากรีกและละติน การสอนแบบนี้ไม่เน้นการฟัง-พูด แต่เน้นไวยากรณ์และการแปล เพื่อให้สามารถอ่านตำราและวรรณคดีภาษากรีกและภาษาละตินได้ การสอนแบบไวยากรณ์และแปลนี้ได้ถูกนำมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศโดยมีวัตถุประสงค์ให้นักเรียน มีความสามารถในการอ่าน และเห็นคุณค่าของบทประพันธ์วรรณคดีอังกฤษ เนื่องจากเชื่อว่าการเรียนไวยากรณ์จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจไวยากรณ์ในภาษาที่เรียนได้มากขึ้น ช่วยให้นักเรียนเข้าใจไวยากรณ์ในภาษาที่เรียนได้มากขึ้น ช่วยให้นักเรียนสามารถพูดและเขียนภาษาที่เรียนได้ดีขึ้นด้วย นอกจากนี้ยังคาดหวังว่า การเรียนภาษาต่างประเทศโดยวิธีนี้จะช่วยเพิ่มพูนสติปัญญาของนักเรียน แม้ว่านักเรียนจะไม่เคยมีโอกาสดูแลใช้ภาษาต่างประเทศที่กำลังเรียนในการพูด แต่เป็นการฝึกฝนการใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้าอันนำไปสู่การพัฒนาความคิด สติปัญญา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างมาก

เกรย์ (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์.2540: 126; อ้างอิงจาก Gray.1983: 99) กล่าวว่า แนวทฤษฎีการสอนแบบเดิมมักจะมุ่งเน้นให้นักเรียน เรียน “เนื้อหาและทักษะ” พร้อมทั้งกำหนดรายการเนื้อหาและทักษะที่เรียนไว้ตามลำดับ เช่น ระเบียบไวยากรณ์ ผีกทักษะไวยากรณ์ โดยเข้าใจกฎเกณฑ์แยกออกเป็นส่วนๆทีละตอน วิธีการสอนจะพัฒนาเพื่อสอนเนื้อหาโดยคาดหวังว่า การเรียนการสอนภาษาจากบริบทจะเกิดขึ้นในภายหลังได้การเรียนการสอนแบบเดิมมีลำดับขั้นตอนดังนี้

ภาพประกอบ 3 ลำดับการสอนแบบเดิม

ภัทรวดี ยวนชื่น (2553: 67) กล่าวว่า การสอนแบบเดิมจะเน้นทักษะการอ่านและการเขียน เพราะภาษาที่ใช้ในวรรณกรรมเป็นภาษาเขียนมากกว่าภาษาพูด ส่วนทักษะการฟังและการพูด ตลอดจนการออกเสียงจะเน้น ให้นักเรียนท่องจำกฎเกณฑ์และคำศัพท์ และแปลเป็นภาษาของตน ครูจะดำเนินการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยครูเป็นผู้ควบคุม ให้ความรู้แก่นักเรียน นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งของครูการเรียนการสอนจะใช้ภาษาของนักเรียนเป็นส่วนใหญ่ ประเมินความสามารถของนักเรียนจากความเร็วและความถูกต้องในการทำแบบฝึกหัด

ดังนั้น วิธีการสอนแบบเดิมยังเป็นที่นิยมในสถาบันการศึกษาหลายแห่ง เพราะเป็นการเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ระบบกฎเกณฑ์ต่างๆ ของภาษา นักเรียนสามารถเกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้เนื้อหาและเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่ปรากฏในบทเรียน นักเรียนสามารถรู้ทั้งไวยากรณ์และความหมายของคำศัพท์ต่างๆ แล้วก็จะสามารถเข้าใจข้อความต่างๆ ในภาษาที่เรียนใช้ภาษานั้นได้อย่างถูกต้อง และสามารถแปลเป็นภาษาของตนเองได้ แต่การเรียนการสอนแบบเดิมยังไม่สามารถส่งเสริมทักษะด้านภาษาประเทศเท่าที่ควร เนื่องจากยังไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกทางด้านภาษาเนื่องจากต้องท่องกฎเกณฑ์และรูปแบบของภาษา และยังมียึดครูเป็นศูนย์กลางอีกด้วย

สรุปได้ว่า การสอนแบบเดิมจะเน้นอธิบายเนื้อหาในภาษาที่นักเรียนใช้ ครูจะสอนเนื้อหาแยกทีละส่วน เน้นความถูกต้องของไวยากรณ์และรูปแบบภาษาจากการฝึกท่องจำและออกเสียงตามครูจนทำให้นักเรียนจดจำรูปแบบภาษา ไวยากรณ์ และคำศัพท์แล้วนำไปใช้ให้ถูกต้องตามสถานการณ์

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

4.1 ความหมายของความสนใจ

บราเมลด์ (ปณิดา มัณยานนท์.2555: 31; อ้างอิงจาก Brameld: 1991) กล่าวว่า นักเรียนมีความรู้สึกสนใจในประสบการณ์ใดประสบการณ์หนึ่งนั้น นักเรียนกำลังตอบสนองต่อสิ่งนั้น เพราะเป็นสิ่งที่เข้ากันได้ดีกับประสบการณ์ที่นักเรียนเคยเรียนมาก่อน สิ่งนั้นทำให้นักเรียนเกิดความสนใจเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการรับรู้ของความรู้สึกในระดับที่จะสร้างความหมายได้กับประสบการณ์ที่นักเรียนมีอยู่เดิม แต่สิ่งที่มีความหมายนั้นไม่เหมือนกับสิ่งเก่าที่เคยเรียนรู้มาแล้วเสียทีเดียว มีองค์ประกอบบางอย่างของสิ่งใหม่ สิ่งที่มีความไม่แน่นอน ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความตื่นเต้นที่จะพยายามค้นหาว่าทำอย่างไรสิ่งนี้จะเข้ากันได้ดีกับประสบการณ์เดิม ซึ่งจะทำให้ประสบการณ์ใหม่นั้นมีความหมายต่อนักเรียนเช่นกัน

กฤษฎณา ศักดิ์ศรี (2530: 213-215) ได้ศึกษาความหมายของความสนใจจากนักวิชาการด้านการศึกษามากมาย ไม่ว่าจะเป็น ครอนบัค (Lee J. Conbrach. 1954), แบลล์ (J.M. Bair. 1962), ธอร์นไค์ (Robert R. Thorndike. 1955) และ สตรอง (Strong.1943) ซึ่งสรุปได้ว่า คือ เจตคติด้านบวก ที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกพอใจและการกระทำที่มีความโน้มเอียงที่จะแสวงหาและแสดงบทบาทในการทำกิจกรรมหรือวัตถุบางอย่างมากกว่ากิจกรรมอื่นๆ และหมายถึงความพร้อมของคนเราที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งบุคคลนั้นจะจดจ่อและเอาใจใส่กับการกระทำนั้นให้เกิดการบรรลุถึงความมุ่งหมายต่อสิ่งที่ตนกระทำอยู่ และยังได้สรุปคุณลักษณะของความสนใจออกมา ดังต่อไปนี้

1. ความสนใจอาจเกิดขึ้นและคงอยู่ชั่วระยะเวลาหนึ่ง อาจสนใจอยู่ชั่วระยะเดียวหรืออาจสนใจอยู่นานก็ได้ คืออาจเป็นความรู้สึกชั่วขณะหรือตลอดไปก็ได้

2. ความสนใจของคนเรา มักเป็นไปตามอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม ขนบประเพณี และวัฒนธรรม เช่น ชาวอเมริกันสนใจในกีฬาเบสบอล ชาวอังกฤษสนใจฟุตบอล และชาวสเปนสนใจในกีฬาสู้วัวกระทิง

3. ความสนใจ 3 แบบ

3.1 ความสนใจโดยไม่เจตนา (Primary หรือ Involuntary Interest) เป็นความสนใจขั้นต้นง่ายๆ มักมีในเด็กเล็ก เป็นความสนใจที่เกิดขึ้นเองโดยไม่รู้สึกตัวหรือไม่ได้เตรียมตัวมาไว้ก่อน ไม่มีอะไรมาบังคับและไม่ต้องใช้ความพยายามแต่ประการใดก็เกิดขึ้นได้ เมื่อได้ยินเสียงอะไรดังขึ้นมา เด็กจะเกิดความสนใจขึ้น จะหันไปเสียงนั้นทันที ผู้ใหญ่ก็สามารถมีความสนใจโดยไม่เจตนาได้เช่นกัน เช่น ได้ยินเสียงแตรรถยนต์ คนประสบอุบัติเหตุ

3.2 ความสนใจโดยเจตนา (Voluntary Interest) เป็นความสนใจที่ต้องใช้ความพยายามมาบังคับให้เกิดขึ้น เช่น การดูหนังสือเตรียมสอบ ต้องพยายามบังคับใจตัวเองให้สนใจในเรื่องที่ตนเองกำลังศึกษา

3.3 ความสนใจโดยไร้เจตนา (Non-Voluntary Interest) ดูคล้ายๆ กับความสนใจที่ไม่มีเจตนาแต่แตกต่างกันที่ เราสามารถทำความสนใจโดยไม่เจตนา คือไม่ต้องใช้ความพยายาม เช่น การเซ็นชื่อ-รับเงินเดือน ซึ่งเราไม่ต้องใช้ความพยายามบังคับให้เกิดความสนใจขึ้นเลย

4. ความสนใจต่อสิ่งใดเป็นระยะเวลานานมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความถูกใจ เช่น ศิลปินมีสุนทรียภาพในด้านศิลปะจึงสามารถจดจ่อกับการวาดภาพเป็นเวลานาน

5. ความสนใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นย่อมเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ ซึ่งความรู้สึกที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากการถูกชักนำโดยสิ่งแวดล้อมรอบข้าง เช่น ชุมชน ครอบครัว กลุ่มเพื่อน และกระแสความนิยม เมื่อบุคคลนั้นเกิดความสนใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งจิตใจจะมุ่งเพ่งเล็งจดจ่ออยู่สิ่งที่ตนกำลังสนใจจะทำให้บุคคลนั้นเกิดความมุ่งมั่นและมุ่งมั่นที่จะทำให้สิ่งนั้นเกิดความสำเร็จ และในแต่ละบุคคลย่อมมีความสนใจในสิ่งต่างๆ ที่แตกต่างกัน

ลัวน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543: 24) ให้ความหมายว่า ความรู้สึกชื่นชอบกิจกรรมหนึ่งมากกว่ากิจกรรมอื่นมีอิทธิพลด้านบวกต่อความรู้สึกของกิจกรรมนั้น ดังนั้นความรู้สึกใดที่มีเป้าหมายหรือกิจกรรมที่สำคัญและมีความหมาย ถือว่าเป็นความสนใจ การมองความสนใจจึงอาจเปรียบเทียบกิจกรรมที่บุคคลนั้นชื่นชอบ เช่น เด็กคนนี้สนใจร้องเพลงมากกว่ากิจกรรมเกี่ยวกับเลขคณิต บางคนอาจสังเกตได้จากการทุ่มเทเวลาเพื่อทำอะไรบางอย่าง เช่น วาดภาพ อ่านหนังสือ ปลูกต้นไม้ เป็นต้น จากการกระทำที่นักเรียนชอบอย่างโดดเด่นหรือประพฤติปฏิบัติกับสิ่งนั้นเป็นประจำสามารถจำแนกได้ว่าเขาชอบอะไรมากที่สุด นั่นคือสิ่งที่บุคคลนั้นสนใจ

จากการศึกษาความหมายของความสนใจ สรุปได้ว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือกิจกรรมหนึ่ง ซึ่งแสดงออกด้วยการกระตือรือร้นและเพียรพยายามที่จะเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความเอาใจใส่ มองเห็นความสำคัญของสิ่งหนึ่งจนทำให้เกิดความสนใจ มีการรับรู้และมีการตอบสนองต่อการรับรู้แล้วเกิดการยอมรับในคุณค่าในที่สุด

4.2 ชนิดของความสนใจ

ภฤศณา ศักดิ์ศรี (2530: 215) แบ่งเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 2 ชนิด ได้แก่

1. ความสนใจภายใน (Intrinsic Interest) เป็นความสนใจที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ คล้ายสัญชาตญาณรู้สึกพอใจ อยากทำ อยากคิด ซึ่งความสนใจชนิดนี้ทำให้เกิดในการวางแผนเป้าหมายในการทำงาน

2. ความสนใจภายนอก (Extrinsic Interest) เป็นความสนใจที่เกิดขึ้นภายหลัง เกิดขึ้นเนื่องจากสาเหตุต่างๆ เช่น ความกังวลในการสอบ ความกลัวการลงโทษ และการได้รับสิทธิพิเศษ เป็นต้น

เปลื้อง ณ นคร (กฤษฎา ศักดิ์ศรี. 2530: 215; อ้างอิงใน เปลื้อง ณ นคร. ม.ป.ป) แบ่งชนิดของความสนใจไว้ 5 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. ความสนใจทางปฏิบัติ (Practical Interest) คือ ความสนใจที่อยากรู้ประโยชน์ของสิ่งเร้า เช่น เด็กเล็กเวลาเห็นวัตถุสิ่งของมักจะถามพ่อแม่ว่า “นั่นเขาใช้ทำอะไร”

2. ความสนใจทางใช้ความคิด (Intellectual Interest) คือ ความสนใจอยากรู้อะไร เรานั้นคืออะไร หมายความว่าอย่างไร

3. ความสนใจในทางอารมณ์ (Emotional Interest) เช่น ท่านเห็นภาพเขียนแล้วรู้สึกประทับใจในภาพนั้น จึงอยากเข้าไปดูใกล้ๆ ซึ่งความสนใจชนิดนี้เกิด เพราะเครื่องเร้าทำให้มีความรู้สึกเป็นสุข เพลิดเพลิน หรือตื่นเต้น เป็นต้น

4. ความสนใจโดยธรรมชาติ (Natural Interest) คือ ความสนใจอันเกิดจากสัญชาตญาณ เช่น สนใจในเสียงดัง เป็นต้น

5. ความสนใจที่อยากแสวงหาการเรียนรู้ (Acquired Interest) คือ ความสนใจที่เกิดจากอบรมจากสิ่งแวดล้อมตัวเรา เช่น บุคคลที่มีความสนใจด้านภาษาอังกฤษ จึงต้องหมั่นฝึกฝนทักษะภาษาจากการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม เช่น ฝึกอบรมด้านภาษา หรือ ฟังข่าวสารที่เป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น

ซูเปอร์และไครท์ (ลวัน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2542: 25; อ้างอิงจาก Super and Crite.1962) ได้แบ่งชนิดของการแสดงออกของความสนใจออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ความสนใจส่วนตน (Expressed Interest) เป็นความสนใจที่แสดงออกของแต่ละบุคคลที่ชื่นชอบสิ่งหนึ่งมากกว่าอีกสิ่งหนึ่งซึ่งจะแสดงความสนใจออกมาเจียบๆ ไม่กระโดดกระตาก ผ่านจากกิจกรรมที่ตนเองสนใจ เช่น ชอบปลูกต้นไม้ ชอบอ่านหนังสือ และชอบสะสมของเก่า เป็นต้น

2. ความสนใจแบบชัดแจ้ง (Manifest Interest) ความสนใจระดับนี้เป็นความสนใจด้านอาสาสมัครร่วมวงกับกลุ่มทำกิจกรรม เข้าร่วมชุมนุมหรือสมาคมที่สนใจ เช่น เด็กคนหนึ่งเข้าร่วมชุมนุมภาษาอังกฤษด้วยความเต็มใจและทำกิจกรรมเต็มที่ในการทำกิจกรรมของชุมนุม

3. ความสนใจจากรายการวัด (Inventoried Interest) เป็นความสนใจที่ได้จากการวัดในแบบทดสอบวัดความสนใจ ซึ่งขึ้นอยู่กับนิยามความสนใจของเครื่องมือวัดนั้น เนื้อหารายการถามต่างๆ ใช้ในการค้นหาความแตกต่างกัน แต่ก็สามารถนำมาแปลผลได้ว่า คนนั้นมีความสนใจด้านใดขนาดไหน ซึ่งสามารถพูดได้ว่าเป็นความสนใจชนิดที่แบบทดสอบนั้นวัดได้ตามผู้ชำนาญการกำหนด

4.3 สาเหตุเกิดความสนใจ

กฤษฎา ศักดิ์ศรี (2530: 216) ได้แบ่งความสนใจจากสาเหตุต่อไปนี้

1. เกิดจากการติดต่อสัมผัส เช่น จากการอ่าน การติดต่อสื่อสาร หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ทำให้เกิดความพอใจและเห็นว่าสิ่งนั้นจะให้ประโยชน์ ตัวอย่างเช่นคุณประโยชน์ของกีฬา เทนนิสจึงเกิดความสนใจ

2. สิ่งกระตุ้น ความสนใจเกิดจากวัตถุมีลักษณะต่างๆ เช่น

2.1. การเปลี่ยนแปลงของสิ่งกระตุ้น เช่น ขณะที่ฟังครูอยู่ มีคนเดินเข้ามาในห้องเรียน

2.2. ความเข้มหรือความหนาแน่นของสิ่งกระตุ้น เช่น สีฉูดฉาด เสียงดัง เสียงหนักแน่น ผู้หญิงใส่น้ำหอมกลิ่นฉุนมาก

2.3. การเกิดขึ้นซ้ำกันบ่อยครั้งของสิ่งกระตุ้น เช่น ชมโฆษณาหลายครั้งจนทำให้เกิดความสนใจในสินค้า

2.4. สิ่งกระตุ้นที่ต่างกันตรงข้าม คือมีสิ่งกระตุ้นที่มาพร้อมกันสองสิ่งแต่มีความแตกต่างกันจนทำให้บุคคลนั้นเกิดความสนใจ เช่น ครูแสดงภาพของสองสิ่งที่เป็นชนิดเดียวกันแต่มีลักษณะแตกต่างกันเพื่อให้นักเรียนตอบถึงความต่าง

2.5. สิ่งกระตุ้นที่เด่นชัด ภาพชัดแจ๋ว เสียงแจ่มใส น่าสนใจกว่าพรมัว

2.6. สิ่งกระตุ้นที่แปลกประหลาด เช่น คน 2 หัว คนเผือก หัวล้านชนกัน

2.7. สิ่งกระตุ้นที่น่าสนใจ ข่าวอายุวัฒนะ การรับของแจกรัฐบาล การลดภาษี

3. การเอาอย่าง สิ่งใดที่คนในหมู่คณะนิยมหรือสนใจ ก็จะพลอยสนใจไปด้วยเพื่อการอยู่ร่วมหมู่คณะ เช่น ในหมู่บ้านนิยมและสนใจเรื่องการศึกษา ไม่ว่ายากดีมีจนอย่างไรก็ต้องส่งให้ลูกมีการศึกษาที่ดี

4. ความรู้ หมายถึงความรู้ความสามารถที่จะกระทำสิ่งใดได้ย่อมจะเป็นเหตุให้เกิดความสนใจในสิ่งนั้นได้ เช่น คนที่พูดภาษาอังกฤษได้ย่อมสนใจภาษาอังกฤษ

5. ความสนใจเกิดจากการได้รับผลสำเร็จ ถ้าทำงานประสบผลสำเร็จ ได้รับคำชมเชย บุคคลนั้นจะเกิดความสนใจที่จะทำให้การทำการกิจกรรมนั้นดีขึ้นเนื่องจากมีแรงกำลังใจในการทำงาน

6. ความสนใจเกิดความต้องการ บุคคลมีความต้องการทั้งทางร่างกาย ทางจิตใจ ทางสังคม ความต้องการทำให้คนเราพยายามหาทางบำบัดความต้องการ สนใจที่จะเสาะแสวงหาสู่ทางสู่ความสำเร็จ

7. ความสนใจที่เกิดขึ้นโดยไม่ทราบสาเหตุ และไม่ได้เตรียมล่วงหน้า เช่น อยากช่วยเหลือผู้คนที่อยู่ในสภาพที่ลำบาก

8. เกิดจากสิ่งแวดล้อม เช่น เกิดจากสภาพแวดล้อมที่บุคคลนั้นอาศัยอยู่และมีการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญจนเกิดความสนใจที่จะพัฒนาตนเองต่อไป

9. เกิดจากการติดต่อเอาอย่างผู้อื่น ชอบและสนใจตามความชอบของผู้อื่น เช่น พ่อแม่ เพื่อน และครูอาจารย์

นอกจากนี้ ความสนใจสามารถเกิดจากปัจจัยอื่น ได้แก่ เกิดจากการหาความรู้เพิ่มเติม ไม่ว่าจะอ่านหนังสือและการฝึกอบรม เกิดจากความเจตนา เกิดจากการยกย่องชมเชย จากสังคม จากผู้ที่เราเคารพนับถือ ย่อมมีอิทธิพลส่งเสริมให้ความสนใจเข้มแข็งและดำเนินต่อไป หรือจาก

บุคคลที่เคยให้ความช่วยเหลือซึ่งกระตุ้นให้เกิดการสนใจตามบุคคลและอยากเป็นนำบุคคลนั้นมาเป็นแบบอย่าง เป็นต้น

4.4 การสร้างความสนใจ

มาสโลว์ (Maslow. 1970: 109) กล่าวว่า การสร้างความสนใจในการเรียน ครูควรคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังนี้

1. พยายามที่จะตอบสนองความต้องการขั้นต่ำ เช่น จัดบรรยากาศการเรียนที่ ผ่อนคลายให้ความสนใจแก่นักเรียน ให้การยอมรับกับนักเรียนทุกคน จัดกิจกรรมที่ต้องแข่งกับตนเอง เพื่อลดการเปรียบเทียบกับผู้อื่น

2. กระตุ้นให้มีการพัฒนาความสามารถ เช่น จัดสภาพการเรียนให้กระตุ้น ความพยายามของนักเรียน ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน ไม่ลงโทษเมื่อทำการบ้านหรือทำการทดสอบไม่ได้

3. จัดประสบการณ์การเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักตั้งความหวังที่ตรงกับสภาพจริง คาดหวังความสำเร็จและความรู้สึกเกี่ยวกับตนเองในทางบวก

4. คำนึงผลเสียของการแข่งขัน แม้การแข่งขันจะเป็นสิ่งจำเป็นในปัจจุบัน แต่ในสภาพการณ์ในการเรียนไม่ควรให้เกิดการแข่งขันมากมายเนื่องจากนักเรียนจะไม่มี การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

5. ให้ความช่วยเหลือนักเรียนบางคนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ

6. กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตัวของนักเรียนเองโดยจัดสภาพภายในชั้นเรียนให้เหมาะสม

7. กระตุ้นให้เกิดความสนใจโดยใช้เครื่องล่อใจต่างๆ เพื่อจูงใจให้นักเรียนเกิดการ เรียนรู้ เช่น ใช้แผนภูมิแสดงความก้าวหน้าหรือให้รางวัล

วูล์ฟอล์ก (นุชรี อุปภักย์. 2555: 120; อ้างอิงจาก Woolfolk. 2004) กล่าวว่า การใช้กลยุทธ์ในการกระตุ้นให้นักเรียนตั้งใจเรียนจนประสบความสำเร็จ มีปัจจัยอยู่ 4 ประการ

1. ชั้นเรียนต้องมีสภาพที่เหมาะสม ปราศจากสิ่งรบกวน หรือสิ่งที่หันเหความสนใจของนักเรียนไปจากสิ่งที่เรียน หรือมีสภาพที่เหมาะสม ปราศจากสิ่งรบกวน หรือสิ่งที่หันเหความสนใจของนักเรียนจากสิ่งที่เรียนหรือ สภาพการณ์ที่ก่อให้เกิดความยุ่งยากในการเรียนรู้

2. ครูต้องมีความอดทน และไม่รู้สึกรำคาญกับข้อผิดพลาดต่างๆ ของนักเรียน ให้การสนับสนุนและทำให้นักเรียนเห็นว่าข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นจะเป็นโอกาสให้นักเรียนได้ปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น

3. สิ่งที่นักเรียนต้องเป็นงานที่ทำท้าทายความสามารถและมีความเป็นไปได้ที่จะสำเร็จ กล่าวคือไม่ง่ายเกินไปหรือยากเกินไป

4. สิ่งที่เรียนต้องมีประโยชน์และสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้

จากการศึกษาเอกสารต่างๆ เกี่ยวกับการสร้างความสนใจ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ตอบสนองความต้องการขั้นต่ำของนักเรียน
2. จัดสภาพห้องเรียนให้เกิดการผ่อนคลาย ไม่ตึงเครียด
3. จัดบทเรียนและกิจกรรมที่น่าสนใจ มีความหมายต่อชีวิตของนักเรียนและท้าทายความสามารถของนักเรียน
4. ชมเชยและให้รางวัลกับนักเรียนเมื่อนักเรียนทำกิจกรรมสำเร็จ และให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง

4.5 การวัดความสนใจ

ลัวัน สายยศ และ อังคณา สายยศ กล่าวว่า (2542: 35-36) การวัดความสนใจในการเรียนการสอนนั้น ครูอาจต้องการรู้ว่ามีนักเรียนมีความสนใจต่อวิชามากน้อยเพียงใด ซึ่งมีกรอบความคิดในการสอบแบบวัดความสนใจดังนี้

1. การตอบแบบทดสอบจะต้องเป็นการแสดงออกตามความเป็นจริงไม่ถูกบังคับหรือแสส้างออกมา
2. สิ่งเร้าเป็นกลุ่มตัวอย่างเพียงพอที่จะสรุปได้
3. ผู้ที่เลือกจะทำอะไรมากกว่าอย่างอื่น แสดงว่าเขาชอบกิจกรรมบางอย่างมากกว่าอย่างอื่น
4. หากทราบว่าคนชอบกิจกรรมใดมากกว่า เขาจะเลือกอาชีพที่ต้องทำกิจกรรมประเภทนั้น
5. การเลือกอาชีพตามความสนใจ ย่อมทำให้ผู้นั้นทำอาชีพด้วยความพึงพอใจมากกว่าอาชีพอื่น

ซึ่งวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสนใจ มีขั้นตอนการสร้าง ดังต่อไปนี้

1. กำหนดเป้าหมายของสิ่งที่วัด เช่น วัดความสนใจทางวิชาการ ความสนใจภาษาอังกฤษ และความสนใจอาสาสมัคร เป็นต้น
2. วิเคราะห์เป้าหมายว่ามีส่วนย่อยอะไร
3. วิเคราะห์กิจกรรม
4. เขียนข้อความเกี่ยวกับกิจกรรม
5. กำหนดวิธีการตอบ
6. ทดลองเครื่องมือเพื่อหาคุณภาพ
7. สร้างเกณฑ์ปกติเพื่อแปลความหมายของคะแนน
8. ศึกษาติดตามผล

ในแบบวัดความสนใจในกิจกรรมทั้งหลายอาจนำมาเสนอโดยตรงหรือนำมาเขียนเป็นข้อความที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมก็ได้ ซึ่งผู้ตอบสามารถตอบแบบวัดความสนใจ เช่น ใช่-ไม่ใช่ , ชอบ – ไม่ชอบ, เคยทำบ่อย – ทำบางครั้ง – ไม่ทำเลย หรือ ชอบ – ไม่แน่ใจ – ไม่ชอบ เป็นต้น

สรุปได้ว่า การวัดความสนใจในการเรียนนั้น ครูต้องคำนึงถึงเป้าหมายที่ต้องการวัดและกิจกรรมที่สามารถเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจในวิชา และในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเพื่อวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

5. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านความสามารถในการฟัง-พูด

ไชยยา โตเทศ (2551: 44-56) พบว่านักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เขตพื้นที่พายัพจังหวัดเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมและการท่องเที่ยว จำนวน 31 คน มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นจากระดับพอใช้เป็นระดับดีมากหลังการใช้กิจกรรมปฏิบัติงานที่เน้นประสบการณ์ และมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นเช่นกัน

ปยุตนา พันธุ์จิรา (2553: 43-45) ได้ทำวิจัยเพื่อศึกษาความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษของพนักงานธนาคารหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานและเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองของพนักงานธนาคารก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงาน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือพนักงานธนาคารไทยพาณิชย์ (มหาชน) จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 15 คน โดยผลวิจัยพบว่า ความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษของพนักงานธนาคารหลังการใช้ชุดกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 และส่วนใหญ่ร้อยละ 53.3 อยู่ในระดับดีมากถึงดีเยี่ยม และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนเพิ่มขึ้นหลังจากเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานจากระดับคุณภาพปานกลางถึงระดับสูง

สรุปได้ว่า การฟังและการพูดจะต้องพัฒนาไปพร้อมกันเนื่องจากว่า นักเรียนจะพูดได้ดีนั้นต้องมีประสบการณ์ฟังอย่างเพียงพอ การพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดสามารถฝึกฝนได้โดยใช้วิธีการฝึกซึ่งจะทำให้การฟังและพูดของนักเรียนประสิทธิภาพมากขึ้น

5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาบูรณาการเนื้อหาและภาษา

พาซิลค์ (Paszyk. 2009: 47) ได้วิจัยความสามารถของนักเรียนระดับปริญญาตรี ทางด้านทักษะการจัดการเรียนรู้อยู่ตามแนวความคิดการเรียนรู้แบบบูรณาการเรียนรู้อันเนื้อหาและภาษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเรียนการสอนในหัวข้อเรื่องประวัติศาสตร์ของยุโรป พบว่านักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้นี้มีความสามารถทางด้านการเขียนสูงขึ้น

โกเมซ (Gomez. 2014: Online) ได้ศึกษาและเผยแพร่บทความ เรื่อง CLIL: A way to promote basic listening and speaking skills through multiple intelligences based lessons ซึ่งเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดโดยใช้แนวทฤษฎีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ผ่านบทเรียนที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีพหุปัญญา ซึ่งผลวิจัยพบว่า หลังจากนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) นั้น ทักษะการพูดพัฒนาขึ้นโดยมีนักเรียนที่อยู่ในระดับสูงร้อยละ 61.69% ระดับปานกลางร้อยละ 36.25 และระดับต่ำเพียงร้อยละ 2.05 ซึ่งทำให้การพัฒนาด้านการพูดพัฒนาขึ้นร้อยละ 97.5 เนื่องจากการจัดการเรียนเรียนรู้ด้วยแนวคิดนี้จะส่งเสริมให้มีแรงจูงใจและมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและแดงให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถพัฒนาด้านความรู้และภาษาขึ้นอย่างต่อเนื่อง

เดลลูห์ (Dellou. 2016: 48-53) ได้ศึกษาศักยภาพในความสามารถการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในประเทศกรีซ โดยใช้วิธีวิธีเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพจากแบบทดสอบวัดความสามารถการพูดและแบบสอบถาม แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลและอภิปรายผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการสอนตามแนวทฤษฎีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มี ทักษะการพูดของนักเรียนตลอดจนทัศนคติที่ดีต่อวิธีการสอนแบบใหม่ คือ นักเรียนที่เรียนตามแนวทฤษฎีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มีทักษะการพูดดีขึ้นกว่านักเรียนห้องเรียนปกติ จากข้อสังเกตของผู้วิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองจะมีความมั่นใจในทักษะในการพูดดีขึ้นแต่ด้านความถูกต้อง(Accuracy)และด้านสำเนียง (Pronunciation) ยังไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควรเนื่องจากนักเรียนกลุ่มทดลองนั้นจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษโดยปราศจากความกังวลและเป็นอิสระเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ภาษาในรูปแบบของตนเอง ผลพลอยได้ของการเรียนแนวทฤษฎีนี้ผู้เรียนยังเกิดทักษะความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษ (Fluency) และความร่วมมือในการทำงานกับผู้อื่น (Cohesion) ตลอดจนมีนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนอีกด้วย

รุ่งระวี สมะวรรณะ (2553: บทคัดย่อ) ได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหา กับภาษา เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอน HEC MODEL โดยมีขั้นตอนในการจัดกระบวนการเรียนการสอนรวม 3 ขั้นตอนหลักได้แก่ ขั้นที่ 1) ขั้นเตรียมการวางแผนการจัดการเรียนรู้ 2) ขั้นตอนจัดการกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน 2.1) ขั้นนำเสนอและรับประสบการณ์ 2.2) ขั้นรวบรวมข้อมูลความรู้โดยการสังเกตและไต่ตรอง 2.3) ขั้นสรุปความรู้ จัดกลุ่มความคิดอย่างเป็นระบบนำสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ 2.4) ขั้นทดลองและประยุกต์องค์ความรู้ใหม่ และ ขั้นที่ 3) ประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้นี้มีคะแนนการประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ได้จากการทดลองระหว่างเรียนรวม 5 ครั้ง พบว่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนมีค่าความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วาสนา จ่างโพธิ์ (2557:288-300) ได้ออกแบบขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตาม แนวทฤษฎีการจัดการเรียนรู้บูรณาการทางเนื้อหาและภาษาเพื่อการสื่อสารในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งได้ออกแบบขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ออกเป็น 5 ขั้น ดังต่อไปนี้ ขั้นที่ 1 การนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) ขั้นที่ 2 ขั้นการฟัง (Listening) ขั้นที่ 3 ขั้นการพูด (Speaking) ขั้นที่ 4 ขั้นการอ่าน (Reading) และ ขั้นที่ 5 ขั้นการเขียน (Writing) ซึ่งผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน

ลัดดา หวังภษิต (2557: 160-165) ได้ศึกษาและพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ เสริมสร้างความสุข (PEACE) ในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนสาธิตสังกัด สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาซึ่งได้นำแนวทฤษฎีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เพื่อ พัฒนารูปแบบการสอนในครั้งนี้ด้วย โดยรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการ เรียนรู้ (PEACE)มีอยู่ 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่หนึ่ง การเตรียมตัวเพื่อเปิดรับข้อมูล (P: Preparation) ขั้นที่สองการหาความรู้หรือข้อมูลตามแบบการเรียนรู้และความถนัด (E:Exposition) ขั้นที่สาม การ วิเคราะห์ไตร่ตรอง (A: Analysis) ขั้นที่สี่การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (C:C0-Creation) และขั้นที่ห้าการ ประเมินผล (E: Evaluation) จากผลการทดลองพบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ .01 เนื่องจากการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนมีความ มั่นใจโดยเฉพาะผู้เรียนในระดับประถมศึกษาที่โรงเรียนและฝึกฝนการใช้ภาษานักเรียนมีโอกาสเลือก แบบการเรียนรู้ที่ตนเองสนใจและสามารถประสบความสำเร็จตามศักยภาพถึงแม้ว่านักเรียนบางกลุ่มมี ทักษะที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาในระยะแรก และผู้วิจัยยังพบว่านักเรียนรู้จักการเชื่อมโยงความรู้ได้ เรียนกับชีวิตจริงทำให้การเรียนรู้ไม่ใช่เพียงแต่ถ่ายทอดเนื้อหาแต่การเป็นการเรียนรู้ที่มีความ หมายและทำให้ทำการทดลองประสบความสำเร็จนั่นคือนักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้และ นักเรียนยังเห็นประโยชน์ของรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยจะนำไปปรับใช้ในการดำเนิน ชีวิต อีกประการผู้วิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ประทับใจที่ได้ เรียนรู้และฝึกฝนทักษะต่างๆในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้และ เห็นว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นสามารถนำมาเป็นแนวทางในการเรียนรู้ของตนเองและมีประโยชน์ สำหรับการดำเนินชีวิตและอยากให้มีการจัดกิจกรรมเช่นนี้อีก

5. งานวิจัยเกี่ยวข้องกับความสุข

สุทธิดา เพชรวีระ (2550: 115) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความคิดรวบยอดทางภาษา ความคงทนในการเรียนรู้ และความสุขในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนตามแนว ทฤษฎีสรคณิยมกับการสอนแบบเดิม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลวิจัยพบว่า ความสนใจ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีสรคณิยม (Constructivism) มีความสนใจในการเรียน การสอนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม เนื่องจาก ครูได้จัดกิจกรรมที่ให้

นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองเป็นการกระตุ้นความสามารถ และให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้จึงเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เนื่องมาจากกระบวนการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีนี้ ครูได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้นักเรียนได้ค้นพบความรู้ด้วยตนเอง เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถ เช่นจาก สภาพบรรยากาศการเรียนคอยกระตุ้นความพยายามของนักเรียน ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้จะให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนได้มากขึ้น ส่วนกระบวนการเรียนรู้แบบเดิมนั้น นักเรียนจะเป็นผู้รับความรู้ที่ครูเป็นผู้คอยป้อนให้เพียงอย่างเดียว การเรียนรู้ในลักษณะนี้อาจไม่ตรงความต้องการของผู้เรียนเพราะนักเรียนไม่มีโอกาสเลือกและกำหนดการเรียนรู้ของตนเองเมื่อความรู้ที่ได้รับไม่ตรงกับความต้องการจึงทำให้ผู้เรียนไม่สนใจ

ประเด็นที่น่าสนใจ กล่าวคือ ความสนใจของนักเรียนอาจเกิดจากการที่นักเรียนได้แสวงหาและค้นพบความรู้ด้วยตนเองซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่สามารถสนองความต้องการในการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคนที่ต้องการไม่เหมือนกัน อีกทั้งกิจกรรมการเรียนรู้เน้นการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้การสอนเช่นกัน ส่วนกิจกรรมการเรียนรู้แบบเดิมนั้นครูได้เลือกเนื้อหาที่ทันสมัยในการนำเสนอที่มีความแปลกใหม่จึงทำให้ผลการเรียนสูงขึ้น

ภทรวดี ยวนชื่น (2553: 117-121) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพร้อมพรรณวิทยา ผลการวิจัยพบว่า ความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากนักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทุกขั้นตอนเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในตัวเองโดยผู้วิจัยได้จัดสภาพการเรียนรู้ที่จะช่วยสร้างแรงจูงใจภายในตัวนักเรียนให้เกิดความสนใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ อาจเนื่องมาจากการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้อตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ครูจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทุกขั้นตอนเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจได้ด้วยตนเอง โดยครูได้จัดสภาพการเรียนรู้ที่จะช่วยสร้างแรงจูงใจภายในตัวนักเรียนให้เกิดความสนใจต่อการเรียนรู้

ส่วนกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบเดิมครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ค้นพบความรู้ได้ด้วยตนเองโดยวิธีการชี้แนะให้นักเรียนเห็นความน่าสนใจของเรื่องที่เรียนที่เห็นคุณค่าและประโยชน์ของสิ่งที่ควรสนใจและจัดสภาพในการเรียนรู้ให้เป็นที่น่าสนใจ อยู่ในสภาพที่สะดวกสบายมีบรรยากาศที่ดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้อยู่เป็นรากฐานสำคัญที่จะทำให้เด็กสนใจในวิชานั้นมากขึ้น

ปณิดา มัณยานนท์ (2555: 55) ได้ศึกษา ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังใช้การจดบันทึกแบบคอร์เนลล์และเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษของมีประชากรที่ศึกษาคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ จังหวัดนครนายก ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้เรียนการอ่านโดยใช้การจดบันทึกแบบคอร์เนลล์มีความสามารถในการอ่าน

ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และมีความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น เนื่องจาก การสอนการจดบันทึกแบบคอร์เนลจะเน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้โดยนักเรียนจะต้อง พึ่งพาตนเองเพื่อที่จะเรียนรู้ให้มากที่สุด และบทเรียนที่นำมาสอนมีความน่าสนใจและมีความ หลากหลายจึงทำให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ในการอ่านภาษาอังกฤษ

จากการศึกษางานวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สรุปได้ว่า ความสนใจในการเรียนนั้นมีปัจจัย ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ ความสนใจในการทำกิจกรรมด้วยความกระตือรือร้นและให้นักเรียนเป็นผู้ลงมือทำ ด้วยตนเอง และความมีส่วนร่วมระหว่างครูและนักเรียนสามารถสร้างความสนใจให้กับนักเรียนสนใจ ในบทเรียน เมื่อนักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียนจึงสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ ศักยภาพด้านภาษาสูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. แบบแผนการทดลอง
5. วิธีดำเนินการและการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การจัดการกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวชิราลัย สังกัดงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่การศึกษาที่ 4 อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 91 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวชิราลัย สังกัดงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่การศึกษาที่ 4 อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) มาเป็นจำนวน 2 ห้องเรียนจำนวน 52 คน แล้วจับฉลากแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม

ระยะเวลาในการทดลอง

ผู้วิจัยทำการทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โดยใช้เวลา 4 คาบต่อสัปดาห์ เป็นเวลา 4 สัปดาห์พร้อมกับทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน รวมทั้งหมด 22 คาบเรียน

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นเนื้อหาที่พัฒนาขึ้นให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช

2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยเนื้อหาในบทเรียนต้องสามารถบูรณาการเข้ากับหาสาระการเรียนรู้อื่นได้จึงกำหนดหัวข้อดังต่อไปนี้

1. Healthy Food
2. Pollutions Around Us
3. Endangered Animals

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สำหรับกลุ่มทดลอง
2. แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบเดิมสำหรับกลุ่มควบคุม
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดแบบตอบคำถามจากรูปภาพจำนวน 10 ภาพ
4. แบบวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

3. การสร้างและตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มีขั้นตอนการดำเนินการต่อไปนี้

1.1 ศึกษาผลการเรียนรู้ในรายวิชา อ 22201 และสาระการเรียนรู้รายปีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.2 ศึกษาและเลือกเนื้อหาที่สามารถบูรณาการเข้ากับสาระวิชาอื่น ๆ และรายละเอียดของเนื้อหาเพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยพิจารณาจากแบบเรียน บทความ วารสาร อินเทอร์เน็ต และสื่อที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน โดยพิจารณาถึงความยากง่าย จำนวนคำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างไวยากรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานและผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.3 ศึกษาและสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบขั้นตอนการสอนให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิด 4Cs ของแนวทฤษฎีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา ซึ่งมีขั้นตอนอยู่ 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1.3.1 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Content) เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนสร้างความรู้เพื่อเข้าใจเนื้อหา (Content) ของบทเรียน โดยครูตรวจสอบความรู้ของนักเรียนจากการตอบคำถามจากสื่อ เรื่องราว หรือจากสื่อการเรียนรู้ที่ครูนำเสนอ เช่น รูปภาพ คลิปเสียง และ วิดีโอ เกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียน เพื่อแสดงถึงความเข้าใจและความรู้เดิมของนักเรียน

1.3.2 กระตุ้นความรู้ (Cognition) เป็นขั้นตอนที่ทำให้นักเรียนใช้ทักษะการคิด (Cognition) เพื่อให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อนำมาแสดงความสามารถในการใช้ภาษาในรูปแบบของนักเรียนเอง โดยครูให้นักเรียนคาดเดาเหตุการณ์ในเรื่องที่กำลังจะอ่าน และ นักเรียนช่วยกันเขียนสรุปประเด็นและใจความสำคัญลงในแผนภาพพร้อมนำเสนอหน้าชั้นเรียน

1.3.3 ขั้นปฏิสัมพันธ์ (Communication) มีเป้าหมายให้นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมทางภาษาในการสื่อสาร (Communication) ที่เน้นการปฏิสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน และทักษะการใช้ภาษาของนักเรียนซึ่งครู แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ ให้นักเรียนเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างตนเองกับเพื่อนแล้วแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน

1.3.4 ขั้นนำไปใช้ (Culture) เน้นให้นักเรียนสามารถนำทักษะการเรียนรู้และภาษามาใช้ในบริบทและสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียนได้ (Cultural) ซึ่งครูสามารถดำเนินการโดยกำหนดสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียนแล้วนักเรียนวางแผน แก้ไขปัญหา หรือประยุกต์ความคิดออกมาเป็นผลงานและนักเรียนสามารถนำเสนอหน้าชั้นเรียน เช่น ร่วมกันเขียนบทสนทนาแล้วสามารถแสดงละครหน้าห้องได้ เป็นต้น

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่านเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและความเหมาะสมของบทเรียน โดยใช้เกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective Congruence: IOC) (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ :248-249) เกณฑ์การคัดเลือก IOC > 0.50 ซึ่งได้ค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.60 – 1.00

1.5 หลังจากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง เพื่อหาข้อบกพร่องในด้านความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอนกับเวลาที่เหมาะสมแล้วนำกลับมาแก้ไขอีกครั้งก่อนการทดลองจริง

2.แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบเดิม มีขั้นตอนการดำเนินการต่อไปนี้

2.1 ศึกษาผลการเรียนรู้ในรายวิชา อ 22201 และสาระการเรียนรู้รายปีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.2 ศึกษาและเลือกเนื้อหาที่สามารถบูรณาการเข้ากับสาระวิชาอื่น ๆ และรายละเอียดของเนื้อหาเพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยพิจารณาจากแบบเรียน บทความ วารสาร และอินเทอร์เน็ตและสื่อที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน โดยพิจารณาถึงความยากง่าย จำนวนคำศัพท์สำนวนและโครงสร้างไวยากรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานและผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.3 ศึกษาและสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบเดิม ซึ่งมีขั้นตอนในการสอนดังต่อไปนี้

2.3.1 ขั้นสร้างความสนใจ เพื่อนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียนโดยการสนทนาเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆโดยครูจะนำรูปภาพแล้วตรวจสอบนักเรียนด้วยการถามจากสิ่งที่นักเรียนเห็น

2.3.2 ขั้นสอนคำศัพท์ เพื่อให้ผู้เรียนได้คำศัพท์ใหม่จากบทเรียนโดยครูบอกคำแปลเป็นภาษาไทย และสอนในลักษณะเป็นรายการคำศัพท์โดด

2.3.3 ขั้นสอนอ่านบทความ เพื่อนำนักเรียนได้เรียนรู้โครงสร้างของไวยากรณ์และประโยคแล้วแปลเป็นภาษาไทย ตอบคำถามและวิเคราะห์กฎไวยากรณ์

2.3.4 ขั้นสอนฟังพูด เพื่อนำนักเรียนได้ฝึกทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ครูให้ฟังและอ่านประโยคสนทนาที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน แล้วให้นักเรียนจับคู่และแต่งบทสนทนาพร้อมทั้งนำเสนอหน้าชั้นเรียน

2.3.5 ขั้นประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อนำนักเรียนได้มีโอกาสทบทวนความรู้โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมและท่องคำศัพท์

2.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่านเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและความเหมาะสมของบทเรียน โดยใช้เกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective Congruence: IOC) (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ :248-249) เกณฑ์การคัดเลือก $IOC > 0.50$ ซึ่งได้ค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง $0.60 - 1.00$

2.5 หลังจากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง เพื่อหาข้อบกพร่องในด้านความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอนกับเวลาที่เหมาะสมแล้วนำกลับมาแก้ไขอีกครั้งก่อนการทดลองจริง

3.แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด มีขั้นตอนการดำเนินการต่อไปนี้

3.1 ศึกษารูปแบบกิจกรรมและวิธีการวัดและประเมินผลการฟัง-พูด จากหนังสือต่อไปนี้

3.1.1 หนังสือการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ของ เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2556)

3.1.2 หนังสือแนวทางการสร้างข้อสอบของอัจฉรา วงศ์โสธร (2538)

3.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ซึ่งเป็นแบบทดสอบเพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับภาพ แต่ละภาพจะมีลักษณะและสถานการณ์แตกต่างกันออกไป โดยการกำหนดรูปภาพ 10 ภาพและ เกณฑ์การให้คะแนนสำหรับแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด

3.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดและ เกณฑ์การให้คะแนนสำหรับแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ที่อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทได้ตรวจและเสนอแนะเอาไว้ มาปรับปรุง แก้ไขให้เรียบร้อย

3.4 นำเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านพิจารณาความเที่ยงตรงของเกณฑ์การประเมิน โดยใช้สูตรการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-objective Congruence: IOC) (สหายยศ; และอังคณา สหายยศ. 2539: 248-249) เกณฑ์การคัดเลือก IOC > 0.50 ได้ค่าดัชนีความเที่ยงตรงของเกณฑ์ความสามารถในการฟัง-พูดระหว่าง 0.60-1.00

3.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวชิราลัย อำเภอสарภักดิ์ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 20 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง มีผู้ตรวจให้คะแนนจำนวน 2 ท่านโดยใช้เกณฑ์การตรวจให้คะแนนสำหรับความสามารถในการฟัง-พูด ดังนี้

ตาราง 2 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนสำหรับความสามารถในการฟัง-พูด

ด้านการประเมิน การพูด	รายการประเมิน	ระดับ คะแนน
การออกเสียง (Pronunciation)	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ชัดเจนและถูกต้องตามหลักการออกเสียง	4
	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ชัดเจนและถูกต้องตามหลักการออกเสียงเป็นโดยผิดไม่เกิน 2-3 ที่	3
	ออกเสียงคำศัพท์ชัดเจนและประโยคถูกต้อง แต่มีบางส่วนที่ผิดแต่พอเข้าใจโดยผิดไม่เกิน 4-5 ที่	2
	ออกเสียงคำและประโยคไม่ได้เลย	1
ไวยากรณ์ (Grammar)	ใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมและตรงตามหลักไวยากรณ์	4
	ใช้ภาษาค่อนข้างดีถูกต้องตรงตามหลักไวยากรณ์ แต่สื่อสารผิดอยู่บ้างโดยผิดไม่เกิน 2-3 ที่	3
	ใช้ภาษาได้พอสมควรตามหลักไวยากรณ์ แต่มักสื่อสารผิดอยู่บ่อยครั้งโดยผิดไม่เกิน 4-5 ที่	2
	ใช้ภาษาไม่ตรงตามหลักไวยากรณ์และไม่สามารถสื่อสารได้	1
คำศัพท์ (Vocabulary)	ใช้คำศัพท์เหมาะสมและถูกต้อง หลากหลายเหมาะสมตามสถานการณ์	4
	ใช้คำศัพท์เหมาะสมและถูกต้องเป็นส่วนใหญ่โดยไม่เกิน 2-3 ที่ แต่ไม่หลากหลายเท่าที่ควร	3
	ใช้คำศัพท์เหมาะสมและถูกต้องเป็นบางครั้ง ผู้ฟังพอเข้าใจได้บ้างโดยผิดไม่เกิน 4-5 ที่	2
	ใช้คำศัพท์ผิดไม่เหมาะสมกับเรื่องที่พูด	1
ความ คล่องแคล่วใน การพูด (Fluency)	พูดและสื่อในเรื่องที่จะพูดได้อย่างคล่องแคล่วต่อเนื่องไม่ติดขัดและมั่นใจในการพูด	4
	พูดได้คล่องแคล่วและสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ ได้แก่มากยังขาดความมั่นใจในและติดขัดในเวลาบางครั้ง โดยผิดไม่เกิน 2-3 ที่	3
	พูดช้าและสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้บ้างโดยผิดไม่เกิน 4-5 ที่ และชอบตอบเป็นประโยคสั้นๆ	2
	พูดตะกุกตะกักและสื่อความไม่ชัดเจนทำให้เกิดความสับสน	1

ด้านการประเมิน การพูด	รายการประเมิน	ระดับ คะแนน
ความเข้าใจ (Comprehension)	พูดและนำเสนอเรื่องราวได้อย่างชัดเจนและเข้าใจ สามารถ ยกตัวอย่างในการพูดได้อย่างเข้าใจง่าย	4
	พูดและนำเสนอเรื่องราวได้และตรงประเด็นตามเรื่อง ผู้ฟังเข้าใจได้	3
	พูดด้วยความไม่แน่ใจและนำเสนอเรื่องราวทั่วไปและเข้าใจได้เป็น บางช่วง	2
	พยายามในการพูดแต่ไม่สามารถสื่อสารและเล่าเรื่องได้เลย	1

3.6 นำผลคะแนนจากผู้ตรวจ 2 ท่าน มาหาค่าความเชื่อมั่นของการตรวจให้คะแนน โดยใช้สูตรการหาค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation) (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 210-212) ได้ค่าความเชื่อมั่นของการตรวจให้คะแนนเท่ากับ 0.94

4.แบบวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

4.2 สร้างแบบวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งข้อความในแบบวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษจะวัดความรู้สึกชอบ ความพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ความมานะพยายามและเอาใจใส่ต่อการเรียนภาษาอังกฤษตลอดจนมองเห็นประโยชน์คุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งได้ดัดแปลงตามวิธีการของไลเคิร์ต (Likert) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 30 ข้อ และมีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

ข้อความนั้นแสดงความรู้สึกหรือปฏิบัติทางบวกข้อความนั้นแสดงความรู้สึกหรือปฏิบัติทางลบให้คะแนนดังนี้

ข้อความทางบวก		ข้อความทางลบ	
สนใจมากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน	สนใจมากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
สนใจมาก	ให้คะแนน 4 คะแนน	สนใจมาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
สนใจปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน	สนใจปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
สนใจน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน	สนใจน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
สนใจน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน	สนใจน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

4.3 นำแบบวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจพิจารณาความเหมาะสมการใช้ภาษาลักษณะข้อความความรู้สึกหรือการปฏิบัติในทางลบ และดูว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องกับนิยามความสนใจใน

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยใช้เกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ ดังนี้ (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 248-249)

คะแนน +1 สำหรับข้อทดสอบที่แน่ใจว่าสอดคล้องกับนิยามความสนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

คะแนน 0 สำหรับข้อทดสอบที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับสำหรับข้อทดสอบที่แน่ใจว่าสอดคล้องกับนิยามความสนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

คะแนน -1 สำหรับข้อทดสอบที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้สำหรับข้อทดสอบที่แน่ใจว่าสอดคล้องกับนิยามความสนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

4.4 นำผลที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละข้อ ไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องกับข้อคำถามและจุดประสงค์ (Index of Items-objective Congruence: IOC) (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 248-249) เกณฑ์การคัดเลือก $IOC > 0.50$ ได้ค่าความสอดคล้องข้อคำถามและจุดประสงค์อยู่ระหว่าง 0.60-1.00

4.5 นำแบบวัดความสนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกแล้วคัดเลือกไว้ตามเกณฑ์จำนวน 25 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมิย ราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 82 คน เพื่อหาค่าความอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ (Corrected Item-Total Correlation) ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.24-0.61

4.6 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกเอาไว้จำนวน 25 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมิย ราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ของสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ Cronbach (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2539: 218-220) โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสนใจ เท่ากับ 0.8

4. แบบแผนการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest – Posttest Design มีรูปแบบตามตาราง ดังนี้

ตาราง 3 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	T1	X	T2
C	T1	~ X	T2

E	แทน	กลุ่มทดลอง
C	แทน	กลุ่มควบคุม
T1	แทน	การสอบก่อนทดลอง
T2	แทน	การสอบหลังทดลอง
X	แทน	การจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีการบูรณาการเนื้อหาและวิชา
~ X	แทน	การสอนแบบเดิม

5. วิธีดำเนินการและการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับ การเรียนการสอน บทบาทของนักเรียน เป้าหมายของการเรียน จุดประสงค์ของการเรียนในครั้งนี้และวิธีประเมินการเรียนรู้
2. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด และแบบวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้ระยะเวลาในการทดสอบทั้งหมด 2 ชั่วโมง
3. ดำเนินการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยผู้วิจัยเอง ใช้ระยะเวลาในการสอนทั้งหมด 18 ชั่วโมง
4. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) เมื่อสิ้นสุดการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด และแบบวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ใช้ระยะเวลาในการทดสอบทั้งหมด 2 ชั่วโมง
5. รวบรวมข้อมูลจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด และแบบวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการประมวลผล

6. การจัดการกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการและภาษา (CLIL) กับการสอนแบบเดิม โดยใช้สถิติทดสอบ t-test for independent samples
2. เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง-พูด ของกลุ่มทดลองและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการและภาษา (CLIL) ก่อนและหลังทดลองโดยใช้สถิติทดสอบ t-test for dependent samples

3. เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง-พูด ของกลุ่มทดลองและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังทดลองโดยใช้สถิติทดสอบ t-test for dependent samples

6.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.2.1 สถิติพื้นฐาน

1. หาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของคะแนนโดยคำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2538: 73)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ

$\bar{X}$	แทน	ตัวกลางเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของข้อมูล
N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยคำนวณจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2550: 60)

$$SD = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ

SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของข้อมูลแต่ละค่ายกกำลังสอง
$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของข้อมูลทั้งหมดยกกำลังสอง
N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

6.2.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence) ระหว่างเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับแบบทดสอบวัดความสามารถการฟัง-พูด และแบบวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สูตร ดังนี้ (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2539: 248-249)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ

IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2. หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดของผู้ตรวจจำนวน 2 ท่าน โดยใช้สูตรคำนวณสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Coefficient Correlation) (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 210-211) มีสูตรดังนี้

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ

r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนน X
$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนน Y
$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณ X กับ Y ทุกคู่
$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของ X แต่ละตัวยกกำลังสอง
$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมของ Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
N	แทน	จำนวนคน

3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ Cronbach (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2539: 218-220)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s^2} \right\}$$

เมื่อ

α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นเครื่องมือ
n	แทน	จำนวนข้อสอบของเครื่องมือ

S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมเป็นข้อ
 S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมจากเครื่องมือทั้งฉบับ

4. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดความสนใจของการเรียนภาษาอังกฤษโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวม (Item-Total Correlation) โดยใช้สูตรของ เพียร์สัน (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2545: 166)

$$r_{XY} = \frac{N\Sigma XY - \Sigma X \Sigma Y}{\sqrt{[N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2][N\Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2]}}$$

เมื่อ

r_{XY}	แทน	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด X
ΣY	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด Y
ΣX^2	แทน	ผลรวมของคะแนน X แต่ละตัวยกกำลังสอง
ΣY^2	แทน	ผลรวมของคะแนน Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
ΣXY	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่าง X และ Y
N	แทน	จำนวนคนของกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน	คะแนนของข้อคำถาม
Y	แทน	คะแนนผลรวมของข้อคำถามอื่น ๆ ที่เหลือจากทุกข้อ

6.2.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

1. เปรียบเทียบความสามารถในด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ t-test for Independent Samples (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2550: 164)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ

t	แทน	ค่าที่ใช้ในการพิจารณาค่า t-distribution
$\bar{x}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
$\bar{x}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
n_1	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มที่ 1
n_2	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มที่ 2

2. เปรียบเทียบความสามารถในด้านการฟัง-พูดและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนการทดลองและหลังทดลองโดยใช้ t-test for Dependent (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2550: 60)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

$$df = n - 1$$

เมื่อ

t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบ t-distribution
D	แทน	ผลต่างของคะแนนในแต่ละคู่
n	แทน	จำนวนคู่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความสนใจในภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และการสอนแบบเดิม จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลอง และแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนั้น ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน
SD	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน ค่าสถิติของการแจกแจงแบบ t – distribution
p	แทน ค่านัยสำคัญของการทดสอบ
*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
กลุ่มทดลอง	แทน นักเรียนที่ได้รับการสอนแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)
กลุ่มควบคุม	แทน นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับต่อไปนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับการสอนแบบเดิม
2. ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับการสอนแบบเดิม
3. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ก่อนและหลังการทดลอง
4. ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ก่อนและหลังการทดลอง
5. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลอง

6. ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลอง

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับการสอนแบบเดิม โดยใช้สถิติทดสอบ t-test for independent samples ปรากฏดังตาราง 4

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับการสอนแบบเดิม

ความสามารถในด้าน การฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ หลังการทดลอง	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม			<i>t</i>	<i>p</i>
	<i>N</i>	$\bar{x}$	<i>SD</i>	<i>N</i>	$\bar{x}$	<i>SD</i>		
	24	12.83	4.32	27	7.41	2.61	5.50*	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการฟัง-พูดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีความสามารถสูงกว่ากลุ่มควบคุม

2. ผลการเปรียบเทียบความสนใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับการสอนแบบเดิมโดยใช้สถิติทดสอบ t-test for independent samples ปรากฏดังตาราง 5

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับการสอนแบบเดิม

ความสนใจใน ภาษาอังกฤษ หลังการทดลอง	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม			<i>t</i>	<i>p</i>
	<i>N</i>	$\bar{x}$	<i>SD</i>	<i>N</i>	$\bar{x}$	<i>SD</i>		
	24	108.29	9.95	26	86.00	11.77		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

3. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในด้านการฟัง-พูดภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ก่อนและหลัง โดยใช้สถิติทดสอบ t-test for dependent samples ปรากฏดังตาราง 6

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ก่อนและหลัง

ความสามารถในด้าน	ก่อนทดลอง			หลังทดลอง			<i>t</i>	<i>p</i>
	<i>N</i>	$\bar{x}$	<i>SD</i>	<i>N</i>	$\bar{x}$	<i>SD</i>		
	24	10.33	3.11	24	12.83	4.32		
การฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ กลุ่มทดลอง							4.92*	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มีความสามารถในการฟัง-พูดหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ก่อนและหลังการทดลองโดยใช้สถิติทดสอบ t-test for dependent samples ปรากฏดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ก่อนและหลังการทดลอง

ความสนใจ ภาษาอังกฤษ กลุ่มทดลอง	ก่อนทดลอง			หลังทดลอง			<i>t</i>	<i>p</i>
	<i>N</i>	$\bar{x}$	<i>SD</i>	<i>N</i>	$\bar{x}$	<i>SD</i>		
	24	90.88	9.65	24	108.29	9.95		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิม ก่อนและหลัง โดยใช้สถิติทดสอบ t-test for dependent samples ปรากฏดังตาราง 8

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิม ก่อนและหลัง

ความสามารถในด้าน	ก่อนทดลอง			หลังทดลอง			<i>t</i>	<i>p</i>
	<i>N</i>	$\bar{x}$	<i>SD</i>	<i>N</i>	$\bar{x}$	<i>SD</i>		
การฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ กลุ่มควบคุม	27	7.22	2.53	27	7.41	2.61	0.66	0.259

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 พบว่า นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามแบบเดิม มีความสามารถในการฟัง-พูดก่อนและหลังการทดลองไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6. ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลองโดยใช้สถิติทดสอบ t-test for dependent samples ปรากฏดังตาราง 9

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ก่อนและหลังการทดลอง

ความสนใจ ภาษาอังกฤษ กลุ่มควบคุม	ก่อนทดลอง			หลังทดลอง			<i>t</i>	<i>p</i>
	<i>N</i>	$\bar{x}$	<i>SD</i>	<i>N</i>	$\bar{x}$	<i>SD</i>		
	26	79.73	11.96	26	86.00	11.77		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 พบว่า นักเรียนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามแบบเดิม มีความสนใจภาษาในการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และการสอนแบบเดิม สรุปและอภิปรายผลสาระสำคัญต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับการสอนแบบเดิม
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ก่อนและการทดลอง
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษา และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลอง

สมมติฐานในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับการสอนแบบเดิมแตกต่างกัน
2. ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับการสอนแบบเดิมแตกต่างกัน
3. ความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
4. ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
5. ความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิม หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
6. ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิม หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวชิราลัย สังกัดงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่การศึกษาที่ 4 อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 91 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวชิราลัย สังกัดงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่การศึกษาที่ 4 อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) มาเป็นจำนวน 2 ห้องเรียนจำนวน 52 คน แล้วจับฉลากแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการสอน แบ่งเป็น
 - 1.1 การสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)
 - 1.2 การสอนแบบเดิม
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ความสามารถในการฟัง-พูด
 - 2.2 ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

เครื่องมือใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สำหรับกลุ่มทดลอง
2. แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบเดิมสำหรับกลุ่มควบคุม
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบตอบคำถามจากรูปภาพจำนวน 10 ภาพ
4. แบบวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ดำเนินการทดลองตามแบบแผนทดลอง Randomized Pretest-Posttest Control Group Design

ขั้นตอนการดำเนินวิจัยมีดังนี้

1. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับ การเรียนการสอน บทบาทของนักเรียน เป้าหมายของการเรียน จุดประสงค์ของการเรียนในครั้งนี้และวิธีประเมินการเรียนรู้
2. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด และแบบวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้ระยะเวลาในการทดสอบทั้งหมด 2 ชั่วโมง
3. ดำเนินการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยผู้วิจัยเอง ใช้ระยะเวลาในการสอนทั้งหมด 18 ชั่วโมง
4. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) เมื่อสิ้นสุดการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด และแบบวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ใช้ระยะเวลาในการทดสอบทั้งหมด 2 ชั่วโมง
5. รวบรวมข้อมูลจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด และแบบวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการประมวลผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการและภาษา (CLIL) กับการสอนแบบเดิม โดยใช้สถิติทดสอบ t-test for independent samples
2. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการและภาษา (CLIL) ก่อนและหลังทดลองโดยใช้สถิติทดสอบ t-test for dependent samples
3. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูด ของกลุ่มทดลองและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังทดลองโดยใช้สถิติทดสอบ t-test for dependent samples

สรุปผลการวิจัย

การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดและความสนใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามทฤษฎี และการสอนแบบเดิม สามารถสรุปผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการ เนื้อหาและภาษา (CLIL) กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการฟัง-พูดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีความสามารถสูงกว่ากลุ่มควบคุม

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มีความสามารถในการฟัง-พูดหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิมมีความสามารถในการฟัง-พูด ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

6. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแบบเดิมมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการทดลอง

การศึกษาในครั้งนี้ เพื่อเป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนได้รับการสอนตามทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และการสอนแบบเดิม สามารถนำผลจากการศึกษาค้นคว้ามาอภิปรายตามลำดับของสมมติฐานดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับการสอนแบบเดิมแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับการสอนแบบเดิมมีความสามารถในการฟัง-พูดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1 โดยที่นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มีความสามารถในการฟังพูด-สูงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม ซึ่งพิจารณาได้จากประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

1.1 กระบวนการเรียนการสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นจากเดิม เนื่องจากกระบวนการจัดการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารทำกิจกรรมการเรียนรู้จากเนื้อหาในสาระวิชาอื่น ๆ อย่างหลากหลาย นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้มากทำให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลายจาก

ประสบการณ์ตรงที่ และสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองจนเกิดเป็นทักษะในการสื่อสารทำให้เข้าใจความหมายในบทเรียน นักเรียนมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น กล้าพูด มีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น สอดคล้องกับผลวิจัยของ เดลลูห์ (Dellou, 2016: 48--53) ที่ได้ทำการวิจัย การพัฒนาทักษะการพูดสำหรับนักเรียนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในประเทศกรีก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของทักษะการพูดของนักเรียนตลอดจนทัศนคติที่ดีต่อวิธีการสอนตามแนวคิดทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา นักเรียนมีโอกาสดูสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างอิสระในขณะที่ทำกิจกรรมและนักเรียนไม่ได้พัฒนาเฉพาะการใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วเท่านั้น (Fluency) แต่นักเรียนมีพัฒนาการเพิ่มทางกลวิธีการเรียนและทักษะทางการทำงานร่วมกัน (Strategies and Cohesions) เพิ่มสูงขึ้น สืบเนื่องมาจากกิจกรรมทางภาษาร่วมกับผู้อื่นที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ระหว่างซึ่งกันและกันได้เพิ่มขึ้นจากห้องเรียนแบบเดิม เมื่อนักเรียนสามารถฟังและพูดได้มากขึ้น และมีโอกาสและฝึกประสบการณ์เป็นประจำจึงส่งผลให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษมากขึ้นให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีจึงสามารถพัฒนาทักษะการฟัง-พูดได้สูงขึ้น

1.2 การจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มีองค์ประกอบจากการเรียนรู้ซึ่งจากกรอบแนวคิดหลัก คือ 4Cs อันประกอบด้วย เนื้อหาสาระ (Content), ทักษะการคิด (Cognition), การสื่อสารภาษา (Communication) และ วัฒนธรรม (Culture) ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

ในด้านเนื้อหาสาระ (Content) ที่ครูได้กำหนดเนื้อหาที่มีความหลากหลายและบูรณาการเนื้อหาทั้งหมด 3 เรื่อง คือ Healthy Food, Pollutions Around Us and An Endangered Animals ซึ่งเป็นเนื้อหาที่บูรณาการในรายวิชาสุขศึกษา สังคมศึกษาและวิทยาศาสตร์ ซึ่งเนื้อหาเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ที่อยู่รอบตัวของนักเรียนเองและชุมชนของนักเรียน หลังจากการทดลอง พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีโอกาสมิเพิ่มพูนวงคำศัพท์ใหม่และความรู้ที่กว้างและแตกต่างจากกลุ่มควบคุม เนื่องจากนักเรียนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาหรือหรือสาระที่ดีแล้ว นักเรียนจะสามารถ พูด อธิบาย และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้โดยถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของตนเอง โดยที่นักเรียนสามารถคิดและค้นหาคำตอบจากการช่วยเหลือภายในกลุ่มของนักเรียนและสามารถใช้เทคโนโลยีในการค้นหาเพื่อให้ได้คำตอบและช่วยกันนำเสนอในรูปแบบของนักเรียนเอง เพราะฉะนั้น นักเรียนจึงเกิดทักษะความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา รู้จักการแก้ปัญหา และสามารถประยุกต์ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านกระบวนการคิดในรูปแบบต่างๆ

ในด้านความคิด (Cognition) นักเรียนได้ฝึกกระบวนการเรียนรู้และทักษะความคิด (Learning and Thinking Process) โดยครูจะเปิดโอกาสให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มและสรุปเรื่องที่นักเรียนร่วมกันอ่านแล้วออกมาในรูปแบบแผนผังกราฟิก (Graphic Organizers) พร้อมกับนำเสนอและอภิปรายหน้าชั้นเรียน นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงในเนื้อหา (Content) ภาษาและทักษะกระบวนการเรียนรู้ผ่านการเรียนรู้แบบร่วมมือ พร้อมทั้งเกิดกระบวนการคิดและวางแผนเพื่อให้ผลงานของกลุ่มตนเองและระหว่างเพื่อนและครูเพื่อให้ผลงานมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ในด้านการสื่อสาร (Communication) นักเรียนสามารถสื่อสารและมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกับเพื่อนอยู่ตลอดเวลา จึงส่งผลให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาที่เหมาะสมและได้พัฒนาการสื่อสารไปอย่างพร้อมกัน ซึ่งกิจกรรมในชั้นเรียนเกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระ(Content)และเน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน(Interaction) ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาและสาระสำคัญของบทเรียนในระหว่างการทำกิจกรรมในชั้นเรียน และนักเรียนสามารถสรุปเนื้อหาและความรู้พร้อมกับนำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ อย่างอิสระและสร้างสรรค์ตามที่คร่อมอบหมาย นอกจากนี้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการบูรณาการเนื้อหาและภาษาส่งเสริมให้นักเรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น และในขณะเดียวกันนักเรียนสามารถฝึกการใช้โครงสร้างด้านไวยากรณ์ในสภาพบรรยากาศที่ได้ร่วมมือกับเพื่อนและภายใต้ความช่วยเหลือและชี้แนะของครู

ในด้านวัฒนธรรม (Culture) นักเรียนเกิดความรู้สึกที่ได้มีส่วนร่วมในการเรียนจากเนื้อหาสาระ ฝึกภาษา และความรู้ที่ได้จากการเรียนและประสบการณ์ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียน อีกทั้งยังนักเรียนได้เรียนรู้การทำงานในกลุ่มกลับเพื่อน สามารถวางบทบาทในการทำงานกับเพื่อนและมีครูคอยชี้แนะเพื่อให้เกิดความสำเร็จในชิ้นงาน

จากการที่ศึกษาดังกล่าวมาข้างต้น จึงทำให้นักเรียนที่ได้รับการสอนตามทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา มีโอกาสเรียนรู้ภาษาผ่านกิจกรรมที่เน้นการฟัง พูด อ่าน และเขียน และการมีปฏิสัมพันธ์ในการในชั้นเรียนส่งผลให้มีความสามารถในการฟัง-พูดสูงขึ้นกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม

2. ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่

ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับการสอนแบบเดิมแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับการสอนแบบเดิมมีความความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 โดยที่นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม สอดคล้องกับแนวคิดของ เมฮิสโต และคณะ (รุ่งระวี สมวรรณะ. 2553: 55; อ้างอิงจาก Mehisto, Marsh and Frigol. 2008) ที่ว่า การจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา มุ่งเน้นข้อสมมติฐานเกี่ยวกับการกลั่นกรองจิต (The Affective Filler Hypothesis) ซึ่งเป็นปัจจัยเสริมแรงด้านเจตคติ แรงจูงใจ และลดความกังวล เนื่องจากนักเรียนต้องการเรียนรู้ภาษาที่สองที่นักเรียนต้องอยู่ในสังคมที่ใช้มากกว่าหนึ่งภาษาเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและอนาคตได้ ดังนั้น ครูสามารถใช้ปัจจัยการป้อนของภาษา โดยให้ข้อมูลที่มีประโยชน์สำหรับนักเรียนซึ่งต้องไม่ยากหรือยุ่งยากเกินไป และ จัดสภาพแวดล้อมและสื่อต่างๆ ทำให้นักเรียนเข้าใจปัจจัยที่ป้อนเข้า (input) ทางภาษามากเท่าที่สะดวกเท่าที่จะทำได้ โดยเน้นทักษะการฟังและการอ่าน ซึ่งทักษะการพูดและการเขียนเป็นทักษะที่เกิดขึ้นภายหลังและสื่อการสอนมีเป็นประโยชน์จะช่วยส่งเสริมเพิ่มปริมาณของคำศัพท์มากกว่าการให้นักเรียนศึกษาด้านไวยากรณ์ ที่สำคัญ ครูลดความกังวลปัจจัยการกลั่นกรองจิต (The Affective Filler Hypothesis)ของปัจจัยโดยให้

นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษาที่มีความหมาย บังคับป้อนที่ให้อ่านมีความน่าสนใจและเสริมสร้างบรรยากาศห้องเรียนให้ผ่อนคลาย สอดคล้องนอกจากนี้ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิด วาสนา กระจำโพธิ์ (2557: 297) และ พรพนาวลัย เกวระ (2559: 35) กล่าวสรุปไว้ว่า การเรียนรู้ ภาษาอังกฤษจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเมื่อบรรยากาศการเรียนมุ่งไปที่เนื้อหาไม่ใช่การเรียนที่ เน้นไปที่โครงสร้างทางภาษาหรือไวยากรณ์เหมือนห้องเรียนทั่วไป การจัดการเรียนการสอนเปิด โอกาสให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษการเรียนผ่านการทดลองหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว และให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างสม่ำเสมอจะเป็นกลไกขับเคลื่อนการเรียนอย่างเป็น ธรรมชาติเพราะนักเรียนอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้ภาษาอังกฤษในกรณีเดียวกันการสร้าง สิ่งแวดล้อมหรือบรรยากาศการเรียนรู้ให้เป็นภาษาอังกฤษในโรงเรียน นักเรียนจะซึมซับการใช้ ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันอย่างเป็นธรรมชาติด้วยหากมีความสมดุลระหว่างภาษาเนื้อหาและ ทักษะการเรียนรู้ในขณะที่ครูทำหน้าที่สนับสนุนทางภาษาและเนื้อหาการเรียนภาษาจะดำเนินไป อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ และ การจัดกิจกรรมที่เน้นทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อของ การสื่อสารจริงตามที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันทำให้เราความสนใจของนักเรียน ซึ่งมีการโต้ตอบ ระหว่างนักเรียนกับครู ในขณะเดียวกันนักเรียนสามารถฝึกพูดประโยคเดิมที่เรียนมาและเชื่อมต่อกับ ผู้อื่น สามารถเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกันได้ซึ่งส่งผลให้นักเรียนเกิดความสุข สนุกสนาน กับการเรียนและสนใจในการเรียน ช่วยเปลี่ยนบรรยากาศของการเรียนโดยเฉพาะนักเรียนบางคนซึ่ง เปื่อหน่ายต่อการเรียนการสอนแบบเดิม นักเรียนจึงมีความพึงพอใจต่อการเรียน

สรุปได้ว่าได้ว่าการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนตามแนว ทฤษฎีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เปิดโอกาสให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และ นักเรียนกับผู้อื่นอยู่สม่ำเสมอ จะเป็นการช่วยลดความกังวลและเสริมความมั่นใจจะช่วยเพิ่มความ สนใจต่อการเรียน จึงทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่า นักเรียนกลุ่มควบคุมซึ่งมีโอกาสการมีปฏิสัมพันธ์ผู้อื่นระหว่างกิจกรรมน้อยกว่า

3. ความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการ สอนตามแนวบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการ เนื้อหาและภาษา (CLIL) มีความสามารถในการฟัง-พูด หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 3 โดยที่นักเรียนที่ได้รับการสอน ตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มีความสามารถในการฟัง-พูดสูงกว่าก่อนทดลอง แสดงให้เห็นได้ว่า การเรียนการสอนโดยยึดการสอนตามทฤษฎีการสอนบูรณาการเนื้อหาและภาษา ส่งผลให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดได้ดีขึ้น เนื่องจากนักเรียนมีโอกาสฝึกฝนการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอและมีโอกาสทำงานเป็นกลุ่มกับเพื่อน และนักเรียนสามารถ นำความรู้เดิมและความรู้ใหม่นำมาประยุกต์ใช้ในวิถีของตนเองแล้วนำเสนอในรูปแบบ ภาษาต่างประเทศของนักเรียนเอง ดังนั้นนักเรียนที่ได้รับการสอนตามทฤษฎีนี้จึงมีความสามารถ การฟัง-พูดสูงกว่าก่อนการทดลอง

4. ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 4 โดยที่นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มีความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษว่าก่อนทดลอง ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ในการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีนี้ให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษจากการฟังและพูดภาษาอังกฤษโดยมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียนตั้งแต่ขั้นตอนที่หนึ่งถึงขั้นสุดท้ายตลอดระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนซึ่งนักเรียนได้ซักถามโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ โดยมีครูเป็นผู้ให้คำปรึกษาและให้คำชี้แนะพร้อมทั้งให้กำลังใจกับนักเรียนอยู่เสมอ

นอกจากนี้การจัดกิจกรรมจะให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่าน เขียน ฟัง และพูดซึ่งนักเรียนสามารถใช้ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการของตนเองมาทำกิจกรรมอย่างอิสระ จึงทำให้นักเรียนสนใจที่จะเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น สอดคล้องกับ เมฮิสโต และคณะ (Mehisto, Marsh and Frigols, 2008: 29-30) ได้กล่าวว่า การเน้นการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ของครูเป็นการช่วยส่งเสริมด้านความรู้ ทักษะที่ใช้ในการเรียนรู้ เจตคติ ความสนใจและประสบการณ์ กระตุ้นให้นักเรียนเกิดทักษะความคิดสร้างสรรค์และทักษะการคิดวิเคราะห์โดยครูต้องทำท่ายให้นักเรียนมีความต้องการที่จะค้นหาคำตอบและความรู้อยู่ตลอดเวลา อีกทั้งการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนเรียนรู้และความรู้สึกที่ปลอดภัยจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความมั่นใจจากการลงมือปฏิบัติจริงโดยเรียนรู้ทั้งภาษาและเนื้อหาไปพร้อมกัน

5. ความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิม หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิมมีความสามารถในการฟัง-พูด ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของนักเรียนเท่ากับ 7.22 และหลังเรียนเท่ากับ 7.44 นักเรียนพัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษไม่แตกต่างมากนักระหว่างก่อนและหลังเรียน ทั้งนี้เนื่องมาจาก การสอนแบบเดิมเน้นการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนเรียนภาษาแบบแยกองค์ประกอบของภาษาเป็นส่วนๆเช่น ศัพท์ โครงสร้างและไวยากรณ์ โดยครูทำหน้าที่เพียงสอนเนื้อหาในบทเรียน สอนคำศัพท์และไวยากรณ์ เน้นให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด กิจกรรมทางภาษาบ้างบางครั้งแต่ไม่บ่อย เช่น การจับคู่สนทนาตามบทสนทนาตัวอย่างที่ครูเตรียมให้ เป็นต้น ซึ่งทำให้มีโอกาสนในการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษสภาพที่เป็นจริงและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้ภาษากับครูหรือเพื่อน ทำให้การเรียนการสอนเป็นการจดจำ เนื้อหา คำศัพท์ และการใช้ไวยากรณ์นักเรียนจะได้รับความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาและพัฒนา

ด้านทักษะทางภาษาจากครูและการฝึกฝนเพียงส่วนเดียวเท่านั้นซึ่งนักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงและการเรียนรู้ในสถานการณ์จริงได้น้อย

6. ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่

ได้รับการสอนแบบเดิม หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแบบเดิมมีความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 6 ทั้งนี้ เพราะนักเรียนได้รับการสอนแบบเดิมมีความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษสูงได้ดีขึ้น ซึ่งอาจเป็นเพราะ การสอนแบบเดิม เน้นการสอนประโยคและโครงสร้างไวยากรณ์เป็นหลัก โดยมีการใช้สื่อ เช่น รูปภาพและวิดีโอ ประกอบการเรียนการสอนด้วย ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนกับกระบวนการสอนดังกล่าวจากครูส่วนใหญ่ซึ่งจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีนี้เป็นหลัก โดยใช้วิธีการแปลไทย และบรรยายอธิบายคำศัพท์และไวยากรณ์ เน้นทำแบบฝึกหัด มีการทำกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อนบ้างบางเวลา นักเรียนสนใจเนื้อหาที่จะเรียน แม้จะมีโอกาสการฝึกฝนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด

ดังนั้น ผลวิจัยจึงแสดงให้เห็นว่า นักเรียนในกลุ่มนี้มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น แม้ผลการพัฒนาความสามารถในการฟังพูดยังไม่เห็นความแตกต่างมากพอกจากผลวิจัยที่อภิปรายแล้วในสมมติฐานข้อ 6

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

เพื่อให้นักเรียนได้ทั้งความรู้และการฝึกทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศ ครูควรให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์โดยตรงนอกห้องเรียนหรือนอกสถานที่เช่นศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นและปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาในสถานที่ต่าง ๆ ไม่ว่าการสัมผัสภาษณ์ักท่องเที่ยวต่างชาติ เป็นต้น

2. ในการคัดเลือกเนื้อหาสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูต้องคำนึงถึงความ

เหมาะสม ทันสมัยและใกล้ตัวกับนักเรียน และที่สำคัญความเหมาะสมกับระดับความสามารถและวัยของนักเรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในการเรียนรู้ของนักเรียน

3. ภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศมีความสำคัญในการจัดการเรียนการสอน

ตามแนวทฤษฎีนี้ ครูต้องมีความรู้ในเรื่องของภาษาเป็นอย่างดีและต้องหมั่นทบทวนและหาข้อมูลสำหรับการจัดการเรียนการสอนอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1. การขยายผลการสอนและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ในรายวิชาอื่น ๆ โดยใช้ภาษาต่างประเทศนอกจากภาษาอังกฤษนั้น เช่น การสอนประวัติศาสตร์โดยใช้ภาษาญี่ปุ่นสำหรับนักเรียนแผนการเรียนภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น จะเป็นการช่วยส่งเสริมและพัฒนานักเรียนด้านภาษาต่างประเทศของนักเรียนได้
2. การสังเกตและศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่ทำการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) จะช่วยครูศึกษาด้านพฤติกรรม ความสนใจ และเจตคติของนักเรียน เพื่อเป็นการแก้ไขการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นรายบุคคลและทำให้การจัดการในชั้นเรียนดีขึ้น
3. การศึกษาตัวแปรตามอื่นที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เช่น การอ่านและการเขียน การคิดวิเคราะห์ การความคิดสร้างสรรค์แรงจูงใจ และและเจตคติต่อการเรียน เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ภิญญา ศักดิ์ศรี. (2530). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: นิยมวิทยา.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2550). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไชยยันต์ โตเทศ. (2551). การใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานที่เน้นประสบการณ์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว. วิทยานิพนธ์. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทิพวัลย์ โตแสง. (2532). การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย. กรุงเทพฯ: ทิพย์อักษร.
- นันทิยา แสงสิน. (2542). การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นุชรี อุปภัย. (2555). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปณิดา มัณยานนท์. (2555). การใช้การจดบันทึกแบบคอร์เนลล์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร
- ปยุตนา พันธุ์จิรา. (2553). การเปรียบเทียบความสามารถการฟังการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของพนักงานธนาคาร. วิทยานิพนธ์. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พรรณวลัย เกยุระ. (2559, มกราคม-เมษายน). การเรียนภาษาอังกฤษแบบวิทย์ภาษาบูรณาการ: แนวคิดและมุมมองสำหรับครูไทย. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. 27(1): 28-40.
- ภัทราวดี ยวนชื่น. (2553). การเปรียบเทียบความสามารถการฟังพูดภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับการสอนแบบเดิม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ล้วน สายยศ ;อังคณา, สายยศ. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- _____ ;และ อังคณา, สายยศ. (2542). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ลัดดา หวังภษิต. (2556). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*. 24(3): 130-145.
- วรัญญา โอภาสี. (2554). การใช้กลวิธีความรู้ความเข้าใจและกลวิธีทางสังคมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังการพูดภาษาอังกฤษ และลดวิตกกังวลในชั้นเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี. ปริญญาโท. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร
- วาสนา จ่างโพธิ์. (2557). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. ฉบับพิเศษ: 288-300.
- สุทธิชา เพชรวิระ. (2550). การเปรียบเทียบความคิดรวบยอดทางภาษา ความคงทนในการเรียนรู้และความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีสรณนิยม (Constructivism)กับการสอนแบบเดิม. ปริญญาโท. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- สุมิตรา อังวัฒนากุล. (2535). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2531). *เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ประยูรวงศ์.
- _____. (2540). *รายงานวิจัยโครงการพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาหรือโครงการรู้หนังสือ (2531-2538)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. รัตนวิชัย. (2556). การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา:กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการพัฒนาการรู้หนังสือปวงชน. กรุงเทพฯ: สหธรรมิก.
- อรุณี วิริยะจิตตรา และคณะ. (2555). *เหลียวหลังแลหน้าการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). *แนวการสร้างข้อสอบภาษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอ็ดดูโซน. (2556). สถิติคะแนน Onet ย้อนหลังปี 2551-2556. สืบค้นเมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2557 จาก <http://p-dome.eduzones.com/check-onet-m6-56/>
- Ann Anderson; & Lynch, Tony. (1998). *Listening*. London: Oxford University Press.
- Brown, Douglas H. (1987). *Principles of Language Learning and Teaching*. New Jersey: Prentice Hall Regent.
- Coyle, Do; Hood, Philip; & Marsh, David. (2010). *CLIL: Content: Content and Language Intergrated Learning*. Cambridge: Cambridge University Press.

- Dale, Liz & Tanner, Rosie. (2012). *CLIL Activities*. Cambridge Cambridge University Press.
- Delliou, Anastasia. (2016). *Developing the Speaking Skills of Students through CLIL :A Case of Sixth Grade Primary School Students in Greece*. Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/306080749_Developing_the_speaking_skills_of_students_through_CLIL_A_case_of_sixth_grade_Primary_School_students_in_Greece
- European, Commission. (2014). *Improving the Effectiveness of Language Learning: Clil and Computer Assisted Language Learning* London: Wating House.
- Gomez, Santiago Giraldo (2014). *CLIL: A Way to Promote Basic Listening and Speaking Skills through Multiple Intelligences Based Lessons*. Retrieved from <http://ridum.umanizales.edu.co:8080/xmlui/bitstream/handle/6789/2034/PROYECTO%20FINAL.pdf?sequence=1>
- Krashen, Stephen D. (1983). *The Natural Approach: Language Acquisition in the Classroom*. London: Prentice Hall Europe.
- Krathwohl, David R. (2002). *A Revision of Bloom's Taxonomy*. Retrieved from <http://www.depauw.edu/files/resources/krathwohl.pdf>
- Littlewood, William T. (1983). *Communicative Language Teaching: An Introduction*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Littlewood, William T. (1990). *Foreign and Second Language Learning: Language Acquisition Research and Its Implications for the Classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Maslow, Abraham H. (1970). *Motivation and Personality* 2 ed. New York: Harb and Row.
- Mehisto, Peeter; Marsh, David & Frigol, Maria. (2008). *Uncovering Clil*. China: Mcmillian Education.
- Nation, The. (2013). *Thailand Ranks near Bottom in English Proficiency* Retrieved from <http://www.nationmultimedia.com/business/Thailand-ranks-near-bottom-in-English-proficiency--30218895.html>
- Oxford, Rebecca L. (1990). *Language Learning Strategies*. New York: Newberry House Publishers.
- Paszyk, Barbara L. (2009). *Integrating Reading and Writing into the Context of CLIL Classroom: Some Practice Solution*. Retrieved from <http://www.icrj.eu/12/article5.html>

- Richards, Jack C & Rodgers, Theodore S. (2003). *Approaches and Methods in Language Teaching*. 7 ed. Cambridge: Cambridge University Press.
- Underwood, Mary. (1989). *Teaching Listening*. London: Longman Inc.
- Vallete, Rebecca; & Renee, Disick. (1972). *Modern Language Performance Objective and Individualization*. New York: Harcourt Bruce Jovanavich.
- Widdowson, H. G. (1984). *Learning Purpose and Language Use* Oxford: Oxford University Press.
- Wipanee, Pengnate. (2013, August). Ways to Develop English Proficiency of Business Students: Implement of Content and Language Intergrated Learning (Clil) Approach. *International Journal of Education and Research*. 1(8): 1-12.

ภาคผนวก ก

คุณภาพเครื่องมือ

1. การหาความเชื่อมั่นของการตรวจให้คะแนนวัดความสามารถฟัง-พูด
2. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) (Corrected Item-Total Correlation) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
3. ผลคะแนนความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
4. ผลคะแนนวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
5. ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของเกณฑ์ตรวจให้คะแนนสำหรับแบบทดสอบความสามารถในการฟัง-พูด
6. ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) แบบทดสอบวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
7. ตาราง 19 ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC)แผนการจัดการเรียนการจัดการเรียนรู้

ตาราง 11 การหาความเชื่อมั่นของการตรวจให้คะแนนวัดความสามารถฟัง-พูด

นักเรียนคนที่	ผู้ตรวจคนที่ 1	ผู้ตรวจคนที่ 2
1	18	16
2	10	10
3	15	16
4	6	7
5	19	16
6	15	14
7	15	16
8	15	16
9	13	12
10	15	15
11	16	17
12	14	15
13	8	10
14	9	10
15	13	12
16	11	12
17	10	11
18	12	12
19	12	12
20	9	10

แบบทดสอบวัดความสามารถการฟังพูดภาษาอังกฤษฉบับนี้ มีความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.94 ซึ่งหมายความว่า เป็นแบบทดสอบที่ดีมาก

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกแบบรายข้อ (r)
1	.55
2	.61
3	.32
4	.25
5	.36
7	.57
8	.31
9	.57
10	.31
11	.57
12	.31
13	.57
14	.31
15	.29
16	.24
21	.43
22	.24
23	.47
24	.45
25	.39

ค่าความเชื่อมั่น (α -coefficient) ของแบบวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษทั้งฉบับ
เท่ากับ 0.80 ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.23-0.61

ตาราง 12 ผลคะแนนความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

นักเรียน □ คนที่	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
	คะแนน ก่อน เรียน	คะแนน หลัง เรียน	คะแนน ความต่าง	คะแนน ก่อน เรียน	คะแนน หลังเรียน	คะแนน ความต่าง
1	16	17	1	7	6	-1
2	9	10	1	6	7	1
3	10	13	3	5	5	0
4	14	17	3	7	5	-2
5	6	6	0	5	7	2
6	8	10	2	6	5	-1
7	15	19	4	6	6	0
8	10	18	8	12	13	1
9	8	12	4	12	14	2
10	8	13	5	10	9	-1
11	15	18	3	8	7	-1
12	13	19	6	7	7	0
13	9	9	0	5	5	0
14	12	16	4	5	7	2
15	6	8	2	7	6	-1
16	12	13	1	7	7	0
17	7	7	0	13	14	1
18	7	5	-2	6	8	2
19	13	11	-2	7	9	2
20	13	15	2	13	10	-3

ตาราง 12 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
	คะแนน ก่อน เรียน	คะแนน หลัง เรียน	คะแนน ความต่าง	คะแนน ก่อน เรียน	คะแนน หลังเรียน	คะแนน ความต่าง
21	11	13	2	8	5	-3
22	8	13	5	5	7	2
23	6	8	2	5	5	0
24	12	18	6	6	7	1
25				6	6	0
26				5	6	1
27				6	7	1
$\bar{x}$	10.33	12.83	2.5	7.22	7.40	0.19
SD	3.12	4.32	2.48	2.53	2.61	1.46

ตาราง 13 ผลคะแนนวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

นักเรียน คนที่	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
	คะแนน ก่อน เรียน	คะแนน หลัง เรียน	คะแนน ความต่าง	คะแนน ก่อน เรียน	คะแนน หลังเรียน	คะแนน ความต่าง
1	94	112	18	49	65	16
2	100	120	20	72	74	2
3	92	122	30	78	80	2
4	79	95	16	91	102	11
5	82	94	12	63	65	2
6	84	105	21	84	90	6
7	93	104	11	83	83	0
8	76	94	18	82	85	3
9	76	116	40	81	90	9
10	109	116	7	90	102	12
11	88	96	8	69	97	28
12	105	112	7	79	80	1
13	83	100	17	93	96	3
14	88	98	10	76	80	4
15	83	100	17	87	88	1
16	95	112	17	85	89	4
17	101	120	19	81	85	4
18	92	105	13	57	85	28
19	104	124	20	82	83	1
20	101	125	24	85	86	1

ตาราง 13 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
	คะแนน ก่อน เรียน	คะแนน หลัง เรียน	คะแนน ความต่าง	คะแนน ก่อน เรียน	คะแนน หลังเรียน	คะแนน ความต่าง
21	77	112	35	82	107	25
22	98	105	7	75	80	5
23	87	100	13	77	78	1
24	94	112	18	78	78	0
25				82	74	-8
26				112	114	2
$\bar{x}$	90.88	108.29	17.41	79.73	86.00	6.21
SD	9.67	9.94	8.42	11.96	11.77	8.91

ตาราง 14 ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของเกณฑ์ตรวจให้คะแนนสำหรับแบบทดสอบ
ความสามารถในการฟัง-พูด

ด้านการ ประเมินพูด	ลำดับ คะแนน	รายการพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ คนที่					ค่า IOC	ผลการ พิจารณา
			1	2	3	4	5		
การออก เสียง	4 (ยอดเยี่ยม)	ออกเสียงคำศัพท์ และประโยคได้ ชัดเจนและถูกต้อง ตามหลักการออก เสียง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	3 (ดีมาก)	ออกเสียงคำศัพท์ และประโยคได้ ชัดเจนและถูกต้อง ตามหลักการออก เสียงเป็นโดยผิดไม่ เกิน 2-3 ที่	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	2 (พอใช้)	ออกเสียงคำศัพท์ ชัดเจนและประโยค ถูกต้อง แต่มี บางส่วนที่ผิดแต่พอ เข้าใจโดยผิดไม่เกิน 4-5 ที่	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	1 (ปรับปรุง)	ออกเสียงคำและ ประโยคไม่ได้เลย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 14 (ต่อ)

ด้านการ ประเมินพูด	ลำดับ คะแนน	รายการพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC	ผลการ พิจารณา
			1	2	3	4	5		
ไวยากรณ์	4 (ยอดเยี่ยม)	ใช้ภาษาได้ถูกต้อง เหมาะสมและตรง ตามหลักไวยากรณ์	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	3 (ดีมาก)	ใช้ภาษาค่อนข้างดี ถูกต้องตรงตามหลัก ไวยากรณ์ แต่ สื่อสารผิดอยู่บ้าง โดยผิดไม่เกิน 2-3 ที่	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	2 (พอใช้)	ใช้ภาษาได้ พอสมควรตามหลัก ไวยากรณ์ แต่มัก สื่อสารผิดอยู่ บ่อยครั้งโดยผิดไม่ เกิน 4-5 ที่	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	1 (ปรับปรุง)	ใช้ภาษาไม่ตรงตาม หลักไวยากรณ์และ ไม่สามารถสื่อสารได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 14 (ต่อ)

ด้านการ ประเมินพูด	ลำดับ คะแนน	รายการพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC	ผลการ พิจารณา
			1	2	3	4	5		
คำศัพท์	4 (ยอดเยี่ยม)	ใช้คำศัพท์เหมาะสม และถูกต้อง หลากหลาย เหมาะสมตาม สถานการณ์	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	3 (ดีมาก)	ใช้คำศัพท์เหมาะสม และถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่โดยไม่เกิน 2-3 ที่ แต่ไม่หลากหลาย เท่าที่ควร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	2 (พอใช้)	ใช้คำศัพท์เหมาะสม และถูกต้องเป็น บางครั้ง ผู้ฟังพอ เข้าใจได้บ้างโดยผิด ไม่เกิน 4-5 ที่	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	1 (ปรับปรุง)	ใช้คำศัพท์ผิดไม่ เหมาะสมกับเรื่องที่ พูด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 14 (ต่อ)

ด้านการ ประเมินพูด	ลำดับ คะแนน	รายการพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC	ผลการ พิจารณา
			1	2	3	4	5		
ความ คล่องแคล่ว ในการพูด	4 (ยอดเยี่ยม)	พูดและสื่อในเรื่องที่ จะพูดได้อย่าง คล่องแคล่วต่อเนื่อง ไม่ติดขัดและมั่นใจ ในการพูด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	3 (ดีมาก)	พูดได้คล่องแคล่ว และสื่อให้ผู้ฟัง เข้าใจ ได้แก่ ยัง ขาดความมั่นใจใน และติดขัดในเวลา บางครั้ง โดยผิดไม่ เกิน 2-3 ที่	+1	+1	+1	+1	-1	0.80	ใช้ได้
	2 (พอใช้)	พูดช้าและสื่อให้ ผู้ฟังเข้าใจได้บ้าง โดยผิดไม่เกิน 4-5 ที่ และชอตอบ เป็นประโยคสั้นๆ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	1 (ปรับปรุง)	พูดตะกุกตะกักและ สื่อความไม่ชัดเจน ทำให้เกิดความ สับสน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 14 (ต่อ)

ด้านการ ประเมินพูด	ลำดับ คะแนน	รายการพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC	ผลการ พิจารณา
			1	2	3	4	5		
ความเข้าใจ	4 (ยอดเยี่ยม)	พูดและนำเสนอ เรื่องราวได้อย่าง ชัดเจนและเข้าใจ สามารถยกตัวอย่าง ในการพูดได้อย่าง เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	3 (ดีมาก)	พูดและนำเสนอ เรื่องราวได้และตรง ประเด็นตามเรื่อง ผู้ฟังเข้าใจได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	2 (พอใช้)	พูดด้วยความไม่ แน่ใจและนำเสนอ เรื่องราวทั่วไปและ เข้าใจได้เป็นบาง ช่วง	+1	+1	+1	+1	-1	0.80	ใช้ได้
	1 (ปรับปรุง)	พยายามในการพูด แต่ไม่สามารถ สื่อสารและเล่าเรื่อง ได้เลย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 15 ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) แบบทดสอบวัดความสนใจในการเรียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อ	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3	4	5		
1.	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นเมื่อถึงคาบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.	ข้าพเจ้าสนใจอยากสื่อสารและโต้ตอบภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.	ข้าพเจ้าอยากให้ครูพูดภาษาไทยในระหว่างที่ทำการสอนในชั้นเรียนเพราะจะทำให้เข้าใจเนื้อหาเรียนยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกและได้รับประโยชน์จากกิจกรรมทางภาษาที่ครูนำมาจัดในห้องเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.	ข้าพเจ้าได้สื่อสารภาษาอังกฤษในขณะที่ทำกิจกรรมในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.	ข้าพเจ้ารู้สึกอายและไม่กล้าแสดงออกเมื่อต้องสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ยาก และรู้สึกเครียดทุกครั้งเมื่อถึงคาบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8.	เมื่อครูให้ทำกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าจะกระตือรือร้นและรีบทำด้วยความตั้งใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9.	ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันและการเรียนหนังสือ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3	4	5		
10.	ข้าพเจ้าประทับใจกับวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่หลากหลายในแต่ละครั้งของครู	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11.	ข้าพเจ้ารู้สึกคุ้นชินและพร้อมปฏิบัติตามทันทีตามคำสั่งของครูโดยไม่อาศัยการแปลเป็นภาษาไทย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12.	ข้าพเจ้าชอบให้ครูสั่งการบ้านเพื่อไปทบทวนและค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในอินเทอร์เน็ต	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13.	ข้าพเจ้ามักจะสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนเป็นภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14.	ข้าพเจ้ามักจะทบทวนเนื้อหาและเตรียมตัวก่อนเรียนภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15.	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะยกมือถามครูผู้สอนอยู่เป็นประจำ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16.	ข้าพเจ้าชอบหาเวลาว่างไปหาครูเพื่อสนทนาภาษาอังกฤษหลังเลิกเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17.	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่มั่นใจเมื่อต้องทำกิจกรรมภาษาอังกฤษหรือนำเสนอหน้าชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
18.	ข้าพเจ้ารู้สึกหมดกำลังใจและอับอายเมื่อทราบผลคะแนนวิชาภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3	4	5		
19.	ภาษาอังกฤษมีความสำคัญในการเรียนและการทำงานในอนาคต	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20.	ข้าพเจ้าคิดว่าภาษาอังกฤษไม่มีประโยชน์และยากต่อการฝึกฝน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
21.	ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ต้องจำและมีกฎเกณฑ์มากมายที่ทำให้เกิดความสับสน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22.	การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนให้ผ่อนคลายสามารถเพิ่มการเรียนรู้และเข้าใจในเรียนภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23.	ข้าพเจ้ามักจะมาโรงเรียนสายหรือโดดเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ	-1	+1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
24.	การทำงานเป็นกลุ่มทำให้ข้าพเจ้ามั่นใจในการใช้ภาษายิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
25.	ข้าพเจ้าจะนำความรู้ที่เรียนในชีวิตประจำวันมาใช้นอกห้องเรียนและในชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
26.	การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนให้ผ่อนคลายสามารถเพิ่มการเรียนรู้และเข้าใจในเรียนภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27.	ข้าพเจ้าคิดว่าควรเรียนภาษาอังกฤษทุกวัน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3	4	5		
28.	การฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ภาษาอังกฤษของข้าพเจ้าน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29.	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายกับกิจกรรมของครูผู้สอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
30.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นการบูรณาการสาระทำให้มีความน่าสนใจยิ่งขึ้นในการเรียนภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 16 ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC)แผนการจัดการเรียนการจัดการเรียนรู้

ข้อ	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3	4	5		
1.	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนและถูกต้องสอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดประเมินผล	-1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2.	กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3.	กระบวนการเรียนการสอนแต่ละขั้นตอนมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4.	กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยสร้างประสบการณ์ในการใช้ภาษาทั้งฟัง พูด อ่าน และเขียนได้อย่างครบวงจร	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้
5.	กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้
6.	กิจกรรมการเรียนการสอนมีความหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
7.	กิจกรรมการเรียนการสอนมีความชัดเจนของคำอธิบายในการปฏิบัติกิจกรรม	+1	0	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
8.	กิจกรรมการเรียนการสอนมีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
9.	เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับช่วงชั้น	0	+1	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3	4	5		
10.	ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
11.	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
12.	การวัดและประเมินผลมีวิธีการที่หลากหลาย และเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
13.	สื่อการเรียนการสอนมีความสอดคล้อง เหมาะสม และหลากหลาย	0	+1	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
14.	แผนการจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับ จุดประสงค์ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน และการวัดประเมินผล	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้วัดสำหรับงานวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มทดลอง
2. แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มควบคุม
3. แบบทดสอบวัดความสามารถการฟัง-พูด
4. แบบวัดความสนใจการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มทดลอง

Lesson Plan for Experimental Group

Subject: English

Period: 1-6

Class: Mattayom 2

Topic: Healthy Food

Learning outcomes:

1. Students are able to perform their English listening and speaking among friends and teacher.
2. Students are able to give opinions.
3. Students will be able to identify healthy and unhealthy foods

CLIL FRAMEWORKS (4Cs):

Content:	- Specific vocabulary about food. - Ways to have energy balance for health.
Cognition:	- Vocabulary items: balance, calories, correct, diet, doubt, energy, enough, expert, heart diseases, quantity - Function: to explain and identify healthy and unhealthy food.
Culture:	- Become aware to the importance of eating habits.
Comiunication:	- Give opinion about healthy and unhealthy food. - Present their own healthy food.

Materials:

1. Text
2. Worksheet
3. Gap Filling Worksheet
3. Pictures
4. Sentence Cards
5. Paper Charts
- 6.Pens/ Color Pens

Evaluation:

1. Observe the students' learning participation.
2. Check the students' tasks or assignments.

Instructional Activities	Material	Evaluation	Note
Stage1: to Introduce previous knowledge and general background. 1. Introduce students that they are studying the text about healthy and unhealthy food and then show pictures to gain their attentions. 2. Then, ask students some questions and let them talk what they know about food and eating style: - what does healthy food mean? - Do you like salad? - Do you like hamburger? - Do you eat fruit every day? - Do you exercise every day? - What do you usually eat for dinner? - Which food is healthy and unhealthy food 3. Next, ask students read the text. 4. After reading text, divide students into groups and then brainstorm new words altogether. 5. Ask students write down their new words into the	- Pictures - Text I	-Observe students 'answers and attention. -Observe the students while talking and listening. -Check their answers and Observe the students while talking and listening.	

Instructional Activities	Material	Evaluation	Note
notebooks. Stage 2: to elicit the new knowledge 1. Let students read the text by themselves again. 2. Let students work in group of 4 or 5 on the paper chart. 3. Have students brainstorm new ideas or words and summarize the text through a graphic organizer. 3. Ask the students to present their graphic organizers to class. 4. Let the students do the exercise after lesson. Stage 3: to participate and communicate with others 1. let students work in group of 4 by using an information gaps activity. - Teacher provided the different information, text to students. - Students communicate each other to fill up missing information. 3. Students discuss in groups and then present their information to class.	- Text I - Paper Chart - Pens - Worksheet - Information Gap Worksheet	- Observe their answers and attentions. - Check their reading. - Observe students while doing activity - observe their speaking performance - Observe students while doing activity.	- Teacher provides student with the sample of graphic organizer. - Each group has 30 minutes. - Each group has 5 minutes

แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มควบคุม

Lesson Plan for Control Group

Subject: English

Period 1-6

Class: Mattayom 2

Topic: Healthy Food

Learning outcomes:

1. Students are able to perform their English listening and speaking among friends and teacher.
2. Students are able to give opinions.
3. Students will be able to identify healthy and unhealthy foods

Materials:

1. Text
2. Worksheet
3. Gap Filling Worksheet
3. Pictures
4. Sentence Cards
5. Paper Charts
6. Pens/ Color Pens

Evaluation:

1. Observe the students' learning participation.
2. Check the students' tasks or assignments.

Instructional Activities	Material	Evaluation	Note
1. Ask the students about food that they like to eat. "What are your favorite food? Do you like pizza", etc. 2. Show some pictures about food. 3. Let students tell what they think about the pictures. 4. Allow students to find the meaning of unknown words from the given sheets and write down to their notebook. 5. Teach the students vocabulary items by using the word cards and let them read new words altogether, 6. The Teacher tells them the meaning of new words and let students write down new vocabularies into their notebooks. 7. Students read the	- Picture cards - Text - dictionary - word cards - Notebook - the audio - dictionary - text	- Observe the students while talking and listening. - Check the students' answering the questions. - Observe the students while participating the activities. - Observe the students while participating the activities. - Observe the students while participating the activities. - Observe the students while participating the activities.	- Each group has 30 minutes to work together. - Each group has 5 minutes to present their information.

Instructional Activities	Material	Evaluation	Note
passage, and then listen the story from the audio. 8. Work in group of 3 to translate and summarize the story. 9. Students select representative in the group to present the information. 10. Students answer the questions about the story orally. 11. The teacher let students to do exercises about the story in the worksheet for lesson revision. 12. Allow the students to retell the story to the whole class to check them understands. 13. Teacher asks students to read the dialogue and then ask them encourage students work with their partners and	- worksheet	- Observe the students while participating the activities. - Correct the mistakes - Observe the students while participating the activities. - Correct the mistakes - Observe their speaking performance.	Students have five minutes.

Instructional Activities	Material	Evaluation	Note
then act and speak with following with the dialogue.			

บทความที่ 1

Let's Eat Healthy Food

It's important for people to eat as much as they need to give them energy. If they eat too little food or the wrong food they won't have enough energy. If they eat too much, they will need to make more exercise; otherwise they will put on weight. When we eat the correct quantity of food for the exercise we take, we call this the **energy balance**.

Fat is very high in calories, and so is no help at all in keeping energy balance. Fat has also been linked with heart disease, and many experts believe that eating less would help to reduce it.

Sugar isn't good for the energy balance either. The only value of the diet is to provide energy, and you can get that from other foods. There's no doubt that too much sugar makes you fat and it doesn't do your teeth much good either.

Fiber, on the other hand is something that we eat too little of. One of the simplest ways of eating more fiber is to eat more bread, particularly whole meal, granary, or high fiber bread. It's a good, cheap source of fiber and nutrients without too many calories. Potatoes are good, too. Like bread, they are underrated, but they're excellent for filling you up without making you fat, especially if you don't cover them with butter or fry them in fat.

So eat less fatty food (sweets, chocolate, cakes pudding, jam) and eat more fiber foods (bread, potatoes, pasta, fresh fruit and vegetables).

แบบฝึกหัด

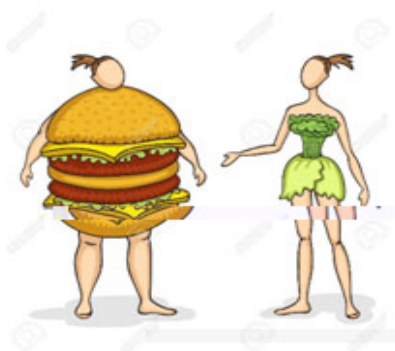
Worksheet 1:

Act 1: Write T for True or F for false for each of the following statements.

1. People won't need to make exercise if they eat too much. _____
2. When people eat too much they put on weight. _____
3. Eating less fat would cause heart attacks. _____
4. Sugar provides energy, but it causes obesity. _____
5. Fiber foods are good for the energy balance _____

Act 2: Write the answers to the following questions.

1. Why do people need food?
= _____.
2. Why is exercising necessary for good health?
= _____.
3. What does "the energy balance" mean?
= _____.
4. What is the cause of heart disease?
= _____.
5. What are fiber foods? Give examples.
= _____.

แบบวัดความสามารถในการฟัง-พูด

Direction:

1. The interviewer will ask student's about personal information:
 - 1.1 What's your name?
 - 1.2. Where are you from?
 - 1.3. What is your favorite subject at school?
 - 1.4. What do you usually do at the weekend?
 - 1.5. Tell me about your family. Do you have any brothers or sisters?
2. Then, the interviewers show 10 pictures and let student choose one of the pictures to talk about the picture that you have chosen.
3. The exam will be 4-5 minutes for each person.

Picture 1:

Picture 2:

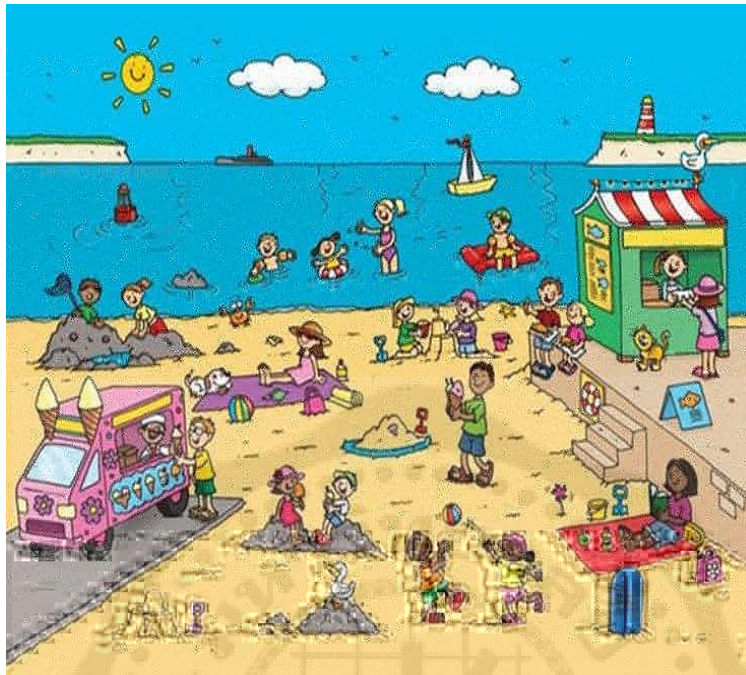
Picture 3:

Picture 4:

Picture 5:

Picture 6:

Picture 9:

Picture 10:

แบบวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

คำสั่ง: ให้นักเรียนเลือกตอบ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความรู้สึก และความ
 คิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดเพียงช่องเดียว และตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

ข้อ	รายการประเมิน	ความรู้สึก/ความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นเมื่อถึงคาบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
2.	ข้าพเจ้าสนใจอยากสื่อสารและโต้ตอบภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน					
3.	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกและได้รับประโยชน์จากกิจกรรมทางภาษาที่ครูนำมาจัดในห้องเรียน					
4.	ข้าพเจ้าชอบสื่อสารภาษาอังกฤษในขณะที่ทำกิจกรรมในชั้นเรียน					
5.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ยาก และรู้สึกเครียดทุกครั้งเมื่อถึงคาบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
6.	ข้าพเจ้ารู้สึกชอบที่จะกระตือรือร้นและรีบทำด้วยความตั้งใจเมื่อครูให้ทำกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ					
7.	ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันและการเรียนหนังสือ					
8.	ข้าพเจ้าประทับใจกับวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายในแต่ละครั้งของครู					
9.	ข้าพเจ้ารู้สึกคุ้นชินและพร้อมปฏิบัติตามทันทีตามคำสั่งของครูโดยไม่อาศัยการแปลเป็นภาษาไทย					
10.	ข้าพเจ้าชอบให้ครูสั่งการบ้านเพื่อไปทบทวนและค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในอินเทอร์เน็ต					
11.	ข้าพเจ้าชอบสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนเป็นภาษาอังกฤษ					
12.	ข้าพเจ้าชอบทบทวนเนื้อหาและเตรียมตัวก่อนเรียนภาษาอังกฤษอยู่เสมอ					

ข้อ	รายการประเมิน	ความรู้สึก/ความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13.	เมื่อข้าพเจ้าชอบยกมือถามครูผู้สอนอยู่เป็นประจำเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน					
14.	ข้าพเจ้าชอบหาเวลาว่างไปหาครูเพื่อสนทนาภาษาอังกฤษหลังเลิกเรียน					
15.	ข้าพเจ้ารู้สึกมีกำลังใจและมั่นใจเมื่อทราบผลคะแนนวิชาภาษาอังกฤษ					
16.	ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการเรียนและการหางานในอนาคต					
17.	เนื้อหาที่จัดสามารถให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมในห้องเรียน					
18.	การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนให้ผ่อนคลายสามารถเพิ่มการเรียนรู้และเข้าใจในเรียนภาษาอังกฤษ					
19.	ข้าพเจ้ามักจะมาโรงเรียนสายหรือโดดเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ					
20.	การทำงานเป็นกลุ่มทำให้ข้าพเจ้ามั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษขึ้น					
21.	ข้าพเจ้าจะนำความรู้ที่เรียนในชีวิตประจำวันมาใช้นอกห้องเรียนและในชีวิตประจำวัน					
22.	ข้าพเจ้าอยากเรียนภาษาอังกฤษทุกวัน					
23.	ข้าพเจ้าชอบฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอเพื่อจะช่วยให้ภาษาอังกฤษของข้าพเจ้าดีขึ้น					
24.	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายกับกิจกรรมที่ครูผู้สอนเตรียมมาทำกิจกรรมในชั้นเรียน					
25.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นการบูรณาการเนื้อหาจากสาระต่างๆทำให้บทเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้นต่อการเรียนภาษาอังกฤษ					

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

ภาคผนวก ค
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาคร เรือนไกล
คณะมนุษยศาสตร์ ภาควิชาภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศิริกาญจน์ จันทร์เรือง
คณะศิลปศาสตร์ สาขาภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่
3. อาจารย์ ชนิดสิรี ศุภพิมล
คณะศิลปศาสตร์ สาขาภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่
4. อาจารย์ อารี เลิศจรรยารักษ์
ครูชำนาญการพิเศษ
สาระภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนจักรคำคณาธร จังหวัดลำพูน
5. อาจารย์ ศุภัตรา พิศพันธ์
ครูชำนาญการ
สาระภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนวัดโนนทัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่

รายนามผู้สัมภาษณ์สำหรับแบบทดสอบความสามารถฟัง-พูด

- ผู้สัมภาษณ์แบบทดสอบความสามารถในการฟัง-พูด เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
Mr. Edward Wall
สถาบันภาษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ผู้สัมภาษณ์แบบทดสอบความสามารถในการฟัง-พูด ก่อนและหลังการทดลอง
Miss Daisy Silvester
สาระภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนเรือนวชิราลัย จังหวัดเชียงใหม่

รายนามผู้ตรวจให้คะแนนสำหรับแบบทดสอบความสามารถฟัง-พูด

1.นางสาว วิราภินีกุล ตนเล็ก
รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารหลักสูตรและวิชาการ
โรงเรียนวชิราลัย จังหวัดเชียงใหม่

2. นาง สิริลักษณ์ สมเกต
สาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
ครูผู้สอนวิชา Social Studies
โรงเรียน วชิราลัย เชียงใหม่

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อชื่อสกุล นายอาทิตย์ ศรีจันทร์ดร
 วันเดือนปีเกิด 30 ธันวาคม 2527
 สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
 ที่อยู่ปัจจุบัน 328 ถนนเจริญประเทศ ตำบลช้างคลาน
 อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
 50100
 Email: wonderfultum@hotmail.com
 ตำแหน่งหน้าที่การงาน หัวหน้าสาระภาษาต่างประเทศ ระดับมัธยม
 สถานที่ทำงาน โรงเรียน วชิราลัย จังหวัดเชียงใหม่
 ประวัติการศึกษา
 พ.ศ. 2550 ศิลปศาสตรบัณฑิต
 สาขา ภาษาอังกฤษ
 จาก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
 พ.ศ. 2552 ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู
 จาก มหาวิทยาลัยพาร์อิสเทอร์น จังหวัดเชียงใหม่
 พ.ศ. 2560 การศึกษามหาบัณฑิต
 สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษา
 และการจัดการเรียนรู้
 แขนงวิชาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร